

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

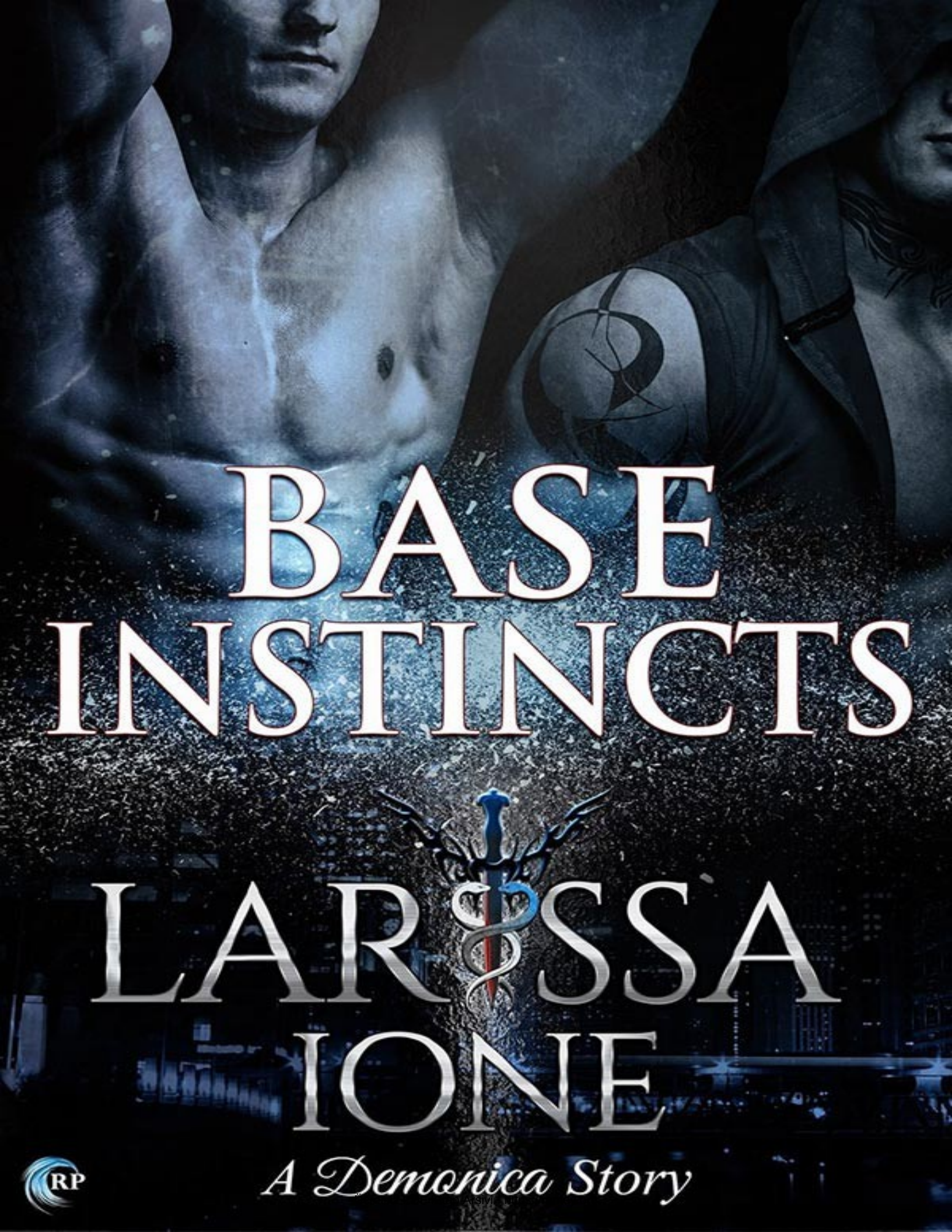
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BASE INSTINCTS

LARSSA IONE

A Demonica Story

BASE iNSTINCTS

LAR'PSSA
IONE

A Demonica StO

Riptide Yayıncılık
Posta Kutusu 6652
Hillsborough, NJ 08844
www.riptidepublishing.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Kapakta tasvir edilen tüm kişi(ler) sadece açıklama amacıyla kullanılan model(ler)dir.

Temel İçgüdüler
Telif Hakkı © 2015 Larissa Ione tarafından

Kapak resmi: Jay Aheer, jayscoversbydesign.com
Editör: Sarah Frantz Lyons
Düzen: L.C. Chase, lcchase.com/design.htm

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın ve yasaların izin verdiği durumlarda fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Hakemler bir incelemede kısa pasajlar alıntılabilir. İzin istemek ve diğer tüm sorularınız için yukarıdaki posta adresinden, Riptidepublishing.com adresinden veya marketing@riptidepublishing.com adresinden Riptide Publishing ile iletişime geçebilirsiniz.

ISBN: 978-1-62649-308-7

Birinci baskı Eylül,
2015

Ciltsiz olarak da mevcuttur:
ISBN: 978-1-62649-309-4

SATIN ALDIĞINIZ E-KITAP HAKKINDA:

Bu kitabı satın aldığınız için teşekkür ederiz. İade edilmeyen satın alma işleminiz, yasal olarak bu dosyayı yalnızca kendi kişisel bilgisayarınızda veya cihazınızda kendi kişisel okumanız için çoğaltmanıza izin verir. Ciltsiz kitapların aksine, e-kitapları paylaşmak onları çalmakla aynı şeydir. Lütfen hem yayıncının hem de telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan bu kitabı kısmen veya tamamen, ücretli veya ücretsiz olarak paylaşarak veya dağıtarak yazarın telif hakkını ihlal etmeyin ve geçim kaynaklarına zarar vermeyin. Sevdiğiniz şeyleri paylaşmayı sevmenizi seviyoruz, ancak e-kitapları paylaşmak -ister neşeli ister kötü niyetli olsun- yazarların ceplerinden telif ücretlerini alıyor ve sevdiğiniz hikayeleri yazmaya devam edebilmelerini imkansız olmasa da zorlaştırıyor. Korsan yayıncılık, birden fazla sevilen seriyi dolarların yoluna gönderdi. Dürüstlüğünüz ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABOUT BASE INSTINCTS

Bir Seminus iblisi olarak Raze'in hayatı dişilerle seks yapmasına bağlıdır. Sorun şu ki dişileri arzulamıyor ve erkeklerle birlikte olması fiziksel olarak imkânsız. Neyse ki, o ve en iyi arkadaşı Fayle, onu hayatta tutan bir anlaşılmaya sahipler ... yalnız olsa da. Sert müşterileriyle tanınan bir vampir kulübü olan Thirst'te sağlık görevlisi olarak çalışarak biraz teselli bulur. Ancak asla sahip olamayacağı bir şeyi istemesine neden olan gizemli bir erkekle tanıştığında dikkatle yapılandırılmış dünyası altüst olur.

Slake istediğini elde etmeye alışkın bir suikastçıdır ve istediği şey Raze'dir. Ama aynı zamanda çok daha farklı bir ibliskenden sattığı ruhunu geri kazanmak istiyor. Tek yapması gereken Fayle adında kaçak bir succubus'u yakalamak ve ailesine teslim etmektir. Hesaba katmadığı şey ise bir yalan ağına kendisinin de yakalanması ve Raze'e duyduğu çekimdir.

Raze ve Slake birlikte olabilmek için tehlikeli bir dünyada yol almak zorundadır. Ancak Fayle'in ilişkilerine duyduğu kıskançlık ölümcül bir hal alınca, kendilerini sadece aşkları için değil, hayatları ve ruhları için de bir savaşın içinde bulurlar.

GLOSSARY

Aegis-Dünyayı kötülükten korumaya adanmış insan savaşçılar **topluluğu**. Son zamanlarda saflarındaki anlaşmazlık sayılarını azalttı ve Aegis'i yeni bir yöne gönderdi.

Düşmüş Melek-Çoğu insan tarafından kötü olduklarına **inanılan** düşmüş melekler iki kategoriye ayrılabilir: Gerçek Düşmüşler ve Düşmemişler. Düşmemiş melekler Cennetten kovulmuş ve dünyaya bağlanmışlardır, ne gerçekten iyi ne de gerçekten kötü oldukları bir hayat yaşarlar. Bu durumda, nadiren de olsa Cennete geri dönmeyi hak edebilirler. Ya da düşüşlerini tamamlamak ve Şeytan'ın yanında iblis olarak yerlerini alarak Gerçek Düşmüşler olmak için iblis diyarı Sheoul'a girmeyi seçebilirler.

Harrowgate-İblislerin Dünya ve Sheoul'daki yerler arasında seyahat etmek için kullandıkları, insanlar tarafından görülemeyen **dikey** portallar. Çok az sayıda varlık kendi kişisel Harrowgate'lerini çağırabilir.

S'genesis-Bir Seminus iblisi için **son** olgunlaşma döngüsü. Yüz yaşında gerçekleşir. S'genesis sonrası bir erkek üreme yeteneğine sahiptir ve neredeyse tüm benzer büyüklükteki iblis türlerinin erkeğine dönüşme yeteneğine sahiptir.

Sheoul-Şeytan diyarı. Dünyanın derinliklerinde kendi düzleminde yer alır ve çoğu kişi tarafından yalnızca Harrowgate'ler ve cehennem ağızları ile erişilebilir.

Sheoulic-Herkes tarafından konuşulan **evrensel** iblis dili, ancak birçok tür de kendi dilini konuşuyor.

Ter'taceo-Türleri doğal olarak insan görünümünde olduğu için ya da insan formuna dönüşebildikleri için insan gibi görünebilen **iblisler**.

Ufelskala-İblisler için kötülük derecelerine göre **bir** puanlama sistemi. Tüm doğaüstü yaratıklar ve kötü insanlar beş Kademedeki kategorize edilebilir, Beşinci Kademe ise kötülerin en kötülerinden oluşur.

İblislerin sınıflandırılması, Baradoc tarafından listelendiği gibi, Umber iblisi, iblis ırkı Seminus'u örnek olarak kullanarak: Krallık: Hayvanlar Alemi

Sınıf: İblis

Aile: Cinsel Şeytan

Cinsi: Karasal Türler:

Incubus Cinsi:

Seminus

CHAPTER ONE

Haberlere göre, Damon Slake'in üzerine gelen hava sistemi kanıtlanmış bir katildi.

Ama Slake aynı zamanda bir katildi ve herhangi bir fırtınadan çok daha ölümcül olduğunu garanti edebilirdi.

Kadife Zincir adlı bir insan gotik mekânının gölgesinde faaliyet gösteren bir vampir gece kulübü olan Thirst'ün birkaç gizli girişinden birinin dışında dururken yağmur ve dolu yağıyordu. Çoğu lüks vampir kulübü gibi, bu kulüp de tüm diğer dünya varlıklarına ve kanla beslenenler için kendilerini atıştırmalık olarak vermeye istekli insanlara hitap ediyordu. Ve en işlek lüks mekânlardan biri olarak buranın bir sağlık kliniği bile vardı. İtibar her şeydi ve hiçbir kulüp sahibi aşırı beslenmeden kaynaklanan insan ölümleri ya da sarhoş bir bar kavgasından kaynaklanan iblis ölümleriyle uğraşmak istemezdi.

Bu da akıllıcaydı, özellikle de yakın zamanda yaşanan kıyamet iblis dünyasını insanlara göstermiş, gerginlik, korku ve kaosa neden olmuştu. İblisler, birçok insanın Cehennem olarak adlandırdığı Sheoul'da bir tür siyasi sarsıntıyla uğraşırken, onlar topyekûn imha modundaydı. Slake'in Sheoul'da neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu ve açıkçası umurunda da değildi. Yapacak bir işi vardı ve görevlerini her zaman tamamlardı.

Son avı kurnazdı, belki de şimdiye kadarki en zeki düşmanıydı ama sonunda onu buraya kadar takip edebilmişti. Kurnaz succubus izlerini iyi saklamıştı ama Slake sırları ortaya çıkarmakta ustaydı ve Fayle saklanmakta ne kadar iyiye, Slake bulmakta o kadar iyiydi.

Sadece doğaüstü yaratıkların görebileceği bir kapıdan loş ışıklı kulübe girerken bir tür korku filminin habercisi gibi şimşekler çaktı. Anında, rock müziğin gürültüsü, terleyen, dans eden insanların pis kokusu ve günahın elektrikli, şehvetli enerjisi ona saldırdı. Eğer iş başında olmasaydı, kulüp ortamının tadını çıkarır ve gece için eve götürebileceği potansiyel partnerleri araştırırdı.

İlk yardım istasyonunun yanındaki duvara yaslanmış, bakışlarıyla kalabalığı düşman topraklarında savaşılan bir askerin sertliğiyle tarayan o seksi doktor gibi ortaklar.

Slake odanın öbür ucundan bile onun vücudundaki ince gerginlikten her şeye hazır olduğunu görebiliyordu. Ve ne

vücuttu ama. Siyah üniforması sımsıkı gerilmişti.

karşısında onun Omuzlar ve abs, ve yuvarlandı kalın kaslı kollarını ortaya çıkaran kollar partnerini bir yere sabitlemek için yapılmıştır.

Yatak.

Slake adamın erkeklerden mi, kadınlardan mı yoksa her ikisinden de mi hoşlandığını bilmiyordu ama adam resmen güven ve seks saçıyordu. Sıhhiye eri kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak Slake'e parmaklarından pazularına kadar uzanan ve üniformasının altında kaybolup yakasının üst kısmında yeniden ortaya çıkan dövme kolunu en iyi şekilde görme imkânı verdi. Desen çenesinin hemen altında sona eriyordu ve Slake daha yakından bakması gerektiğine karar verdi, çünkü lanet olsun, dövmeleri seviyordu.

Ve belki yaklaşmak adamın hangi tür ya da cins iblis olduğunu anlamasına yardımcı olabilirdi. Adam kesinlikle bir iblisti; Slake'in mavi bir insan aurasını turuncu-kırmızı bir iblisten ayırt edebilme yeteneği bunu açıkça gösteriyordu. Slake yatak arkadaşı konusunda seçici değildi ama Ufelskala'nın kötülük ölçeğine göre beş puan alan her iblis türüyle yatmayı reddediyordu. Dörtler yeterince kötüydü ama bir beşle, partnerinizin siz boşaldıktan sonra sizi öldürüp öldürmeyeceğini asla bilemezsiniz.

Ya da sen gelmeden önce, bu konuda.

Tuvaletlerin yanında patlak veren bir itiş kakış dikkatini doktordan uzaklaştırdı ama fedailer çok fazla kan dökülmeden kavgayı ayırdı. Bu kavganın bu geceki pek çok kavgadan sadece biri olacağına şüphe yoktu ama Slake'in derdi bu değildi. Gözleri hedefini ararken kulüpte adım adım ilerledi. Etrafta dolaşan yaklaşık bir buçuk milyon kadın vardı ama hiçbirisi, iki ay önce kendisini Satın Alıcı olarak istihdam eden hukuk firması Dire & Dyre'deki patronu tarafından kendisine verilen resimdeki minyon, siyah saçlı Asyalıya benzemiyordu. Evet, eğer bir müşteri bir şey ya da birini istiyorsa, onu elde etmesi için gönderilen kişi Slake'ti.

Ama bu iş farklıydı. Bu iş Slake'in hayatının geri kalanının gidişatını belirleyecekti.

Ve ölümden sonraki hayatının geri kalanında.

Ama patronunun da belirttiği gibi, söz konusu olan sadece onun ruhuydu.

Ahmak.

Kanalizasyon çıkışına yakın boş bir kabin gördü ve hemen oraya yöneldi, önündeki koltuğa kaymaya çalışan iri yarı yeşil derili bir iblise hırladı. İblis küfretti ama Slake'in deri ceketinin altından çıkan silah cephaneliğine bir kez bakması adamın ikinci kez düşünmesine neden oldu. Muhtemelen üçüncü düşünceleri de.

Bir garson Slake'e sek bir duble viski getirdi ve o da avının güzel yüzünü göstermesini umarak yerine yerleşti. Yine de bu arada kulübün arka tarafındaki doktoru biraz daha kontrol etmekte bir sakınca görmedi.

Bu erkek özel bir şeydi. Rengi bile mükemmeldi. Çok bronz değildi ama solgun da değildi. Ve adamın arkada öndekinden daha kısa olan kıvıllı saçları göz önüne alındığında, Slake yakından bakıldığında, bir dilin okşamasını bekleyen bazı çilleri olduğuna bahse girerdi.

Bu düşünce Slake'in ağzını sulandırdı ve derisinde biraz daha yer açmak için yer değiştirmek zorunda kaldı. Ama şehvetinin dikkatini görevinden uzaklaştırmasına izin vermedi. Başarıya ulaştığında değil

... ve başarısızlık ruhuna sonsuza dek veda etmek anlamına geliyordu.

İçkisinin yarısını bitirdi ve cep telefonuna uzandı, tam o sırada telefon ceketinin cebinde titreşti. Kısa bir "Orada mısın?" ifadesiyle mesaj ekranında beliren isim tam da günlerdir haber almak istediği kişiydi. En sevdiği yeraltı casusundan iyi haberler almayı umarak bir mesaj yazdı.

Hey, Atrox, zamanı gelmişti. Bana ödülümüzle ilgili bir gelişme olduğunu söyle.

Cevap için dayanılmaz derecede uzun bir süre bekledi. Atrox'un tombul parmakları ve uzun pençeleri dokunmatik ekranlı klavyelerle tam olarak uyumlu değildi. Sürünge iblis yazmak için eklemlerini kullanmak zorundaydı ve Slake bunu komik bulmuştu ... ta ki kertenkele çocuk o eklemleri kullanarak Slake'in kışına tekme basana kadar.

Sonunda telefon Atrox'un gelen mesajıyla bipledi. Bir ipucu buldum. Dün gece sorguya çektiğim adamlardan biri Thirst'ün müdavimlerinden. Succubus'u birkaç kez kızıl saçlı ve sağ kolunda dövme olan bir erkekle birlikte gördüğünü söyledi.

Kızıl saçlar ve bir kol dolusu dövme. Slake ateşli doktora baktı ve sırttı.

Bu görev ilginçleşmeye başlamıştı.

Bu gece kan serbestçe akıyordu.

Elbette, Susuzluk'taki herhangi bir gece için de aynı şey söylenebilirdi ama insanlardan beslenen vampirler ve ay dolunayın eşiğinde gezinirken tüm türler arasında patlak veren kavgalar arasında Raze çok meşgul ve yorgun bir sıhhiyeciydi. Dokuz saattir görevdeydi ve sadece bir kez yavaşlamıştı.

Barda bir tartışma patlak verdiğinde, başka bir yama işi için hazırlanma zamanının geldiğini biliyordu.

Çok yazık, çünkü uzak köşede tek başına oturan siyah saçlı erkek ilgisini çekmişti. O kadar ilgisini çekmişti ki, Raze yıllardır ilk kez nadiren boyun eğdiği bir arzuya teslim olmak istemişti.

Tartışma fiziksel şiddete dönüştü ve ilk üç kışkırtıcıdan sekiz, hayır, on kişiye çıktı. Barmenlerden biri, Lexi adında bir aslan değiştirici, zaten yolda olan fedailer için bağırdı. İnsanları ayırmaya başladılar ama ikisi de vampir olan kulüp sahibi Nate ve müdür Marsden'in kavgaya karışıp kavgacıları bez bebekler gibi bir kenara fırlatarak kavgayı ayırması gerekti.

Raze yaraları tedavi etmeye hazırlanmak için eldivenlerini giydiğinde, katılımcıların çoğu yaralarını yalamak için dayak yemiş köpekler gibi sıvıştı ama kılı, boynuzlu bir adam yan kapıdan dışarı atıldı. Elini kalçasındaki fışkıran yaraya bastıran bir başkası, küfürler ve hırıltılarla kliniğe sürüklendi ve muayene masasına yatırıldı.

Marsden ve Lexi Raze'e sempati dolu bir bakış attılar ve Raze onları yardıma çağıramadan oradan uzaklaştılar.

"Teşekkürler çocuklar," diye bağırdı Raze arkalarından. "Bir dahaki sefere limon doğrarken bir yerini kesersen bana ağlayarak gelme."

Lexi omzunun üzerinden ona şımarık bir sırıtış fırlatırken, yeni bandajlanmış orta parmağıyla ona bir kuş işareti yaptı. Mars da aynısını yaptı, şımarık sırıtış ve bandaj hariç.

Gülerek hastasına döndü, eğer yüzündeki alaycı ifadeden Mars ve Lexi ile aynı mizah anlayışına sahip olmadığı anlaşıyordu.

Lanet olsun, Raze bu sabah arayan kimliğinde Thirst'ün numarası belirlediğinde telefona cevap vermemeliydi. Bugün hem kulüpten hem de Underworld General'dan izinli olması gerekiyordu, heyecan verici bir planı olduğundan değil. Vizyona girmiş iyi bir film bile yoktu.

Hasta Raze'e dişlerini gösterdi, hafifçe uzamış dişleri adamın insan olmadığını gösteriyordu. Misk kokusuna bakılırsa, Raze onun bir tür hayvan değiştiren ya da yaratık olduğunu tahmin edecekti ama dolunayın yaklaşması ve yaratıklar üzerindeki etkileri göz önüne alındığında, Raze ikincisini seçecekti.

"Adın ne senin?" Raze ilk yardım malzemelerinin bulunduğu tepsiyi kendisine doğru çekerken sordu.

"Isır beni."

Evet, bu iyi bir zaman olacaktı. "Tamam, Isır Beni, sen hangi türsün?"

Isır Beni gözlerini kıstı. "Ne fark eder ki? Hoşuna gitmeyen bir şey olsam bana farklı mı davranacaksın?"

Görünüşe göre, Bite Me sadece kaba bir sarhoş değil, aynı zamanda her şeyi kendileri ve kişisel görüşleri hakkında yapan eğlenceli insanlardan biriydi. "Bu önemli çünkü her tür ve cins benzersizdir ve her birinin farklı tıbbi ihtiyaçları ve tedaviye tepkileri vardır." Bite Me ikna olmamış gibi görünüyordu, bu yüzden Raze detaylandırdı. "Köpekler aspirin alabilir ama kediler için zehirlidir. Oni iblisleri hidrojen peroksitle maruz kaldıklarında alev alırlar ama Sora iblislerini alkolün insanları etkilediği gibi etkiler." Ekipman tepsisindeki dikiş setini işaret etti. "Bazı türler benim iyileştirme gücümü tolere edemez ve yaraları kapatmak için daha geleneksel yöntemlere ihtiyaç duyar. O yüzden hıyarlığı bırak ve bana ne olduğunu söyle."

Raze'le bakışlarını cesur bir meydan okumayla kilitlediğinde Bite Me'nin bedeninden nefret akıyordu. "Tahmin et."

"Şey," dedi Raze, "aşırı gelişmiş köpek dişlerine, pis kokuna ve ısıltılı kişiliğine bakılırsa, senin bir kurt adam olduğunu söyleyebilirim."

"Bu warg, seni Seminus pisliği," diye hırladı adam.

Raze'in eli şaşkınlıkla titredi, kelimeye değil - "warg" kurtadamların adlandırılmayı tercih ettiği şeydi- ama adamın Seminus iblisin ne olduğunu bildiği gerçeğine. Elini tuttu

İfade nötrdü, bu tek kaşlı et kafalının sinirine dokunduğunu anlamasını istemiyordu.

"Tebrikler," dedi kesin bir ifadeyle. "Son derece nadir görülen bir seks iblisi türünü doğru bir şekilde tanımladınız."

Adamın üst dudağı kıvrıldı. "Çünkü siz piçlerden ikisini öldürdüm."

Raze derin bir nefes alarak kendini sakın kalmaya zorladı. Seminus iblislerini öldüren insanlar çok sık oluyordu ve ne yazık ki bunların çoğu hak edilmişti. Raze yüz yaşına geldiğinde bir dişiyle bağ kurmazsa, iki olgunlaşma sürecinden ikincisini nasıl geçireceğini düşünmek bile istemiyordu: doğurganlık kazanmak, yüzünde bir işaret ve seks için kutsal olmayan, kontrol edilemez bir ihtiyaç. Elli yıl içinde, birincil içgüdüğü üremek olan bir canavara dönüşecekti ve sikiinin ulaşabileceği her dişi bir hedef olacaktı ... isteyerek ya da istemeyerek.

Tüm türlerin erkekleri olgun Semleri gördükleri yerde öldürürdü ki Raze bunun oldukça anlaşılabilir olduğunu düşündü. Özellikle de bir Seminus çiftleşmesinden doğan tüm yavruların, annenin türü ne olursa olsun, erkek Seminus iblisleri olarak doğduğu düşünülürse. Raze'in kendi annesi de bir tür mağara iblisiydi ama Yeraltı Dünyası Genel Merkezi'nde yapılan DNA testleri bırakın cinsini, türünü bile tam olarak belirleyememişti.

"Aferin sana," dedi Raze, elini kurt adamın yarasının üzerine pek de nazik olmayan bir şekilde vurup iyileştirme gücünü aktive ederken. Yakıcı enerji kolundaki işaretlerden akararak onları erimiş demir gibi aydınlattı. Zihninde, yaradaki yırtık damarların, damarların ve dokuların birbirine örülmeye başladığını gördü. "Herkes bir Sem'e karşı koyup hayatta kalamaz. Bana adını söyleyecek misin? Yoksa sana Isır Beni demeye devam etmemi mi tercih edersin? Çünkü böyle iyiyim."

"Ben Heath, seni iblis parazit."

"Parazit" mi? Bu biraz sert oldu. Ve orijinal değil." Raze Heath'in bacağına bir güç dalgası daha gönderdi ama iyileştirmek için değil.

Bu seferki acıdan yapılmıştı. Heath inledi ve Raze gülümsedi. "Seni tedavi eden adamla uğraşma, pislik. Seni iyileştirmek kadar kolay öldürebilirim de ve patronum cesetlerden kurtulma konusunda iyidir. Bunu aklında tut."

Heath öne doğru eğildi, dişlerini gösterdi, köpek dişleri uzadı. "Pis bir iblisin beni iyileştirmesine izin vermektense ölmeyi tercih ederim."

"Benim için sorun yok-"

Piç kurusu ani bir öfke patlamasıyla Raze'i boğazından yakaladı ve ayağa kaldırdı. Adam güçlüydü ama kurtadamlar güçleriyle tanınırlardı. Ve kötü nefesleriyle.

Kurt adam ayağa kalktı, Raze'i de kendisiyle birlikte kaldırdı, parmakları Raze'in soluk borusunu morartıcı bir şekilde sıkıyordu. "Siz sikiklerden biri kadınımı çaldı."

Aşağılandığı için bütün bir türe karşı intikam yemini eden kalın kafalı bir kurt adamdan daha klişe bir şey olamazdı.

Raze de aynı şeyi söyleyebilirdi ama sadece nefes almak bile çaba gerektiriyordu; konuşmak söz konusu bile olamazdı. Heath'in omzunun üzerinden baktı ve Marsden'in yardım etmek için harekete geçtiğini gördü, geniş, uzun boyu kalabalığı bir buldozer gibi itiyordu. Raze onun bakışlarıyla karşılaştı, ona Geri çekil, bu iş bende işareti yaptı ve hızlı bir hamleyle iyileştirme yeteneğini güçlendirip parmaklarını Heath'in şakağına dayadı. Raze'in normalde iyileştirmek için kullandığı güç, anında deriyi ve eti hücresel düzeyde parçaladı.

Kurt adam acı içinde bağırdı ve Raze'i yere düşürdü. Raze dönerek elini Heath'in ensesine kenetledi ve aptalı kulübün arka kapısına doğru kurbağa yürüyüşüyle götürdü. Marsden bir gölge gibi arkasından geliyordu, Raze'in kendi işlerini halletmesine izin vermekten memnundu ama Mars güvenlik ofisine girdiğinde, Raze onun son teknoloji ürünü gözetleme sisteminden her şeyi izleyeceğini biliyordu.

Raze kapıyı iterek açtı ve Heath'i dışarı iterken tepedeki kameraya sırtıttı. Heath'i

Et kafa sağanak yağmura adım attıkları anda garip bir yumruk savurdu ve evet, Raze'in sabır ölđerinin limiti dolmuştu. Sert bir hamleyle adamı ara sokaktaki su birikintilerine doğru tőkezletti.

"Sürgün edildin, pislik herif," diye homurdandı Raze.

"Siktir git." Heath bir eliyle başını tutarak döndü ve yumruğunu Raze'in çenesine indirdi.

Raze omurgasının çatırdamasıyla kapalı kapıya çarptı ve lanet olsun ki canı yandı. Acı sırtına ve göğüs kafesine öyle bir kuvvetle yayıldı ki nefes almak bile canını yaktı. Kurt adam tekrar üzerine gelirken şimşekler çaktı ama Raze eğilip döndü ve yüzündeki pek çok kemiği kırabilecek bir darbeden kıl payı kurtuldu.

Orospu çocuğu. Bu herifin kuduz bir köpek gibi öldürölmesi gerekiyordu. Raze kurtadamlardan hiç hoşlanmazdı ama bu seferki özel bir tür aptal, inatçı ahmaktı.

Raze bir kükremeyele adama saldırdı ve omzuyla karnına vurdu. Heath ofladı ve geriye doğru tökezledi ama yumruğunu Raze'in ensesine bir çekiç gibi indirmeyi başardı. Raze diz kapakları çatırdayarak ıslak kaldırıma çarptı, kulakları çınladı ve gözleri bulanıklaştı. Tiz bir vınlama duyduğunu sandı, ardından bir başka ağır oof sesi geldi ve görüşü netleştiginde, ağzı kanlar içinde parçalanmış, kan, diş ve ... bir bilye tüküren Heath the Dick'i gördü.

Adam ızgarasını parçalayan yaranın etkisinden kurtulamadan Raze gücünü hazırladı ve ayağa fırladı. Kurt adamı sert bir şekilde yere seren sağ kroşeyi savururken havada şimşekler çaktı ve onu yüzüstü yere yatırıp kıpırdayamaz hale getirdi.

Yumruğunu sıktı, bu yumruğu daha sonra eklemlerinde hissededeceğini biliyordu. Sonra göz ucuyla bir hareket gördü. Yavaşça vücudunu çevirdi ve gölgelerin arasında, sokağın karşıındaki binanın tuğla duvarına rahatça yaslanmış, içeride onu gözetleyen deri giysili erkek duruyordu.

Ve elinde, avucunun içinde zıplayan, bilye büyüklüğünde küçük, parlayan bir top vardı ... tıpkı kurt adamın tükürdüğü gibi. Bu her neyse, müthiş bir silahtı. Ama Raze kara gözleri ürkütücü bir gümüş ışııyla parlayan yabancıya bakarken ensesindeki tüyler diken diken oldu ve parlayan küçük mermi ne kadar tehlikeliyse, sahibinin çok ama çok daha ölümcül olduğunu fark etti.

CHAPTER TWO

Eğer Slake daha önce tahrik olmamışsa bile, doktorun kurtadamı alt edişini izlemek onu azgın bir ereksiyon haline getirmişti. Doktor hangi türden olursa olsun, sağ kolunda öldürücü bir güç vardı ve şu anda bile dövmeleri parlıyor, artık enerjiyle titreşiyordu.

Slake pürüzsüz, buz gibi sinisferi parmaklarının arasında yuvarladıktan sonra cebine attı ve binanın yanından uzaklaştı. "Güzel, dostum. O adamı yere serdin."

Doktor baygın kurtadamı işaret etti. "Ona dişlerini tükürten ben değildim."

Slake omuz silkti. "Eğlenceli oyuncaklarım var."

Sağlık görevlisi "Eminim öyledir" gibi bir şey mırıldandı.

Slake sırtıttı. Gerçekten de harika oyuncakları vardı ve bazıları öldürmek ya da sakatlamak için bile değildi. "Ben Slake."

"Raze." Raze kurtadamın üzerine eğildi ve mükemmel oturan siyah BDU tarzı pantolonunun içinde bir hediye gibi sarılmış kışının kışkırtıcı bir şekilde görülmesini sağladı. Slake onun baygın aptalı ayak bileklerinden yakalayıp Slake'in buraya gelmek için kullandığı Harrow Geçidi'ne doğru sürükleyişini izledi. İnsan gözüyle görülemeyen kapı, tuğla duvarın içine yerleştirilmişti ve kemeri davetkâr bir şekilde parıldıyordu. Raze kurtadamla birlikte içeride kayboldu ve kapı kapanırken dışarı fırladı.

"Onu nereye gönderdin?"

"Yeraltı Dünyası Generali. Bırakın o pisliği onlar halletsin."

Slake homurdandı. "Sen benden daha iyisin. Ben olsam onu burada akbabalara bırakırdım."

"New York'ta büyük bir akbaba nüfusu yok." Raze cebinden bir şey çıkardı, paketini açtı ve ağzına attı. "Ama büyük bir kurt adam sorunu var." Slake'e göre dünyanın büyük bir kurt adam sorunu vardı. Aptal itler. Kendi türlerinin üyeleriyle bile geçinemiyorlardı. "Seni anlıyorum. Bizde

ortak bir şey."

Raze'in omuzlarında, kulübün kapısına doğru ilerlemeye başlamadan önce sadece bir saniye süren belli belirsiz bir sertleşme oldu. "Birbirimize bağlanmak için bir şeyler aradığımızı bilmiyordum."

Yani oyun zor elde edilirdi. Slake bu şekilde oynayabilirdi. En azından bir süreliğine. Doktor, Slake'in adamın erkeklerden hoşlandığını anlaması için ona yeterince bakmıştı ama eğer Raze gerçekten de Atrox'un Fayle'le takıldığını söylediği adamsa işler biraz karışabilirdi.

Ya da belki çok basit olabilirler. Adamı siktir et, kızı al, bir ruhu kurtar.

Onun ruhu.

"Bağlanma hakkında hiçbir şey söylemedim." Slake Raze'e doğru ilerledi. Yavaşça. Amaçlı bir şekilde. "Ama seni tanımaktan memnun olurum. Kız arkadaşın var mı?"

Raze girişten birkaç adım ötede durdu. "Hayır."

"Erkek arkadaş mı?"

Raze arkasını döndü, yeşil gözleri karardı. "Benim ne olduğum hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

"Yapmalı mıyım?" Slake ona doğru ilerledi, Raze'in vücudunun nasıl gerildiğinin ve nefes alış verişlerinin nasıl hızlandığının tadını çıkarıyordu. "Sen . . . tehlikeli mi? Dövmelerle yaptığın çılgınca şeyler dışında."

Raze'in ağzının bir köşesi yarım bir gülümsemeye yukarı kalktı. "Ben sadece beni kızdırırsan tehlikeliyim."

"Ya seni çıkarırsam?"

Raze bir kahkaha attı. "Dostum, benden ne istiyorsun?"

Slake yaklaşarak diğer erkeğin kişisel alanını işgal etti. Adam ya yerinde duracak ya da geri çekilecekti ve her ikisi de onun hakkında çok şey anlatacaktı.

Aralarındaki dar boşluğu dolduran gerilim, bir kalp atışı gibi çarpıyordu. Raze, Slake'in altı üç santim boyundan belki yarım santim daha uzundu ama Slake ondan yirmi beş kilo daha ağırdı ve orada durup birbirlerinin boyunu ölerlerken, Raze'in geri adım atmamasını takdir etmek zorundaydı. Onunla dişe diş mücadele eden çoğu erkek bunu maço bir kibirle yapardı ama Raze'in gözlerinde parlayan hesap ve zekâ, onun farklı bir nedenden dolayı geri adım atmadığını gösteriyordu.

Raze ondan etkilenmişti.

Ama şüpheliydi. Ki bu akıllıcaydı.

"Senden ne istiyorum?" Slake uzandı, parmağını Raze'in şahdamarına dokundurdu ve bir kez daha izlemeye koyuldu. Ölüyordu. Ve umut ediyordu. "Sana bir içki ısmarlamak istiyorum. Çok şey mi istiyorum?"

"Ben içki içmem."

"Neden olmasın?" Alkol bazı türler için zehir gibiydi, bazılarında ise ne kadar alınırsa alınsın hiçbir etkisi olmuyordu. Slake'e göre içki içmeyen herkes tuhaftı.

Raze'in eli Slake'in bileğini kavrayarak acı ile ... şey, acı değil arasındaki çizgide yürüdü. Ama dokunulmak iyi hissettiriyordu. Hem de çok iyi.

"Alkol beni sarhoş edemez ama sahip olamayacağım şeyleri istememe neden olur."

"Peki," dedi usulca, "nedir o?"

Öfkeli bir itiş kakışla onu serbest bırakan Raze, kulübe doğru yumuşak bir dönüş yaptı. Olamaz. Slake'in doktorla işi bitmemişti. Raze muhtemelen Slake'in aradığı kadınla ilişkiliydi ve öyle olmasa bile ... şey, adamda ilgisini çeken bir şeyler vardı. Ayrıca Slake hiçbir zaman kolay pes eden biri olmamıştı. Uzun zaman önce ölmüş olurdu.

Slake alçak bir hırıltıyla Raze'in omzunu yakaladı ve onu geriye döndürdü. Sıhhiyecinin yüzünde şaşkınlık ve öfke parladı ve o şaşkınlık anında Slake yırtıcı bir hayvan gibi avantajı ele geçirdi, ağızlarını birbirine yaklaştırırken vücudunu Raze'inkine bastırdı.

Anlık, cızırtılı şehvet Slake'in içinden geçerek sinir uçlarını harekete geçirdi ve kalbini düzensiz bir ritme soktu. Ama sırtının alt kısmında, eski bir bıçak yarasının izi zonklamaya başlamıştı; bu da ona asla tamamen teslim olmaması gerektiğini hatırlatıyordu, potansiyel olarak daha fazlasına yol açabilecek ateşli bir öpücüğe bile. Zihnini odaklanmış, berrak ve etrafında olup biten her şeyin farkında tutması gerekiyordu. Yerdeki çöpleri tıkırdatan ve yağmur gibi kokan serin esinti gibi. Ya da birkaç metre ötedeki iniş borusundan gelen su damlası. Ve caddeden gelen korna sesleri ve lastik gıcırtiları.

Bir daha hiç kimse ve hiçbir şey ona sinsice yaklaşamayacaktı.

Açlıkla Raze'in saçlarını avuçladı ve ağzının üzerindeki baskıyı artırdı. Raze'in dudakları sertti, boyun eğmiyordu ve az önce yediği tatlı karamelli şekerin tadındaydı. Çöküş, diye düşündü Slake, dilini Raze'in ağzının kenarında gezdirip onu açmaya zorlarken. Raze inatla dişlerini sıktı ve hafifçe hırladı ama Slake kalıcı, şehvetli yalamalarla ısrar etti. Tam savaşı kaybettiğini düşündüğü anda, Raze'in dili onunkiyle sıcak, ıslak bir hâkimiyet mücadelesine girdi.

Güçlü ellerden biri Slake'in başının arkasını kavradı, diğeri ise beline dolanarak onu Raze'e daha da yaklaştırdı. Raze'in ereksiyonu Slake'i inletirken, yeni bir şehvet dalgası onu sarıp sarmaladı ve sürdürmekle övündüğü durumsal farkındalığın kenarlarını köreltti.

Kahretsin. Frene basma zamanı gelmişti.

"Pislik herif." Raze sarsıldı ve geri çekildi. Ağır ağır nefes alıyordu, dudakları şişmiş ve parlıyordu ve Slake onun da Raze kadar sarhoş görünüp görünmediğini merak etti. "İşte

İçeride en az bir düzine adam var ve eğer istersen onları lanet olası barın tepesinde seyirciler eşliğinde sakso çekmene izin verebilirler. Peki neden ben?"

Çünkü peşinde olduğum dişiyi bulmanın anahtarı sen olabilirsin. Bu düşünce Slake'in beyninden uçup gitti ama hemen ardından beklenmedik bir şey geldi. Şaşırtıcı.

"Çünkü seninle ilgili bir şey bende tedbiri elden bırakma isteği uyandırıyor ve ben bunu asla yapmam."

"Neden olmasın?"

Slake omuz silkti. "İzin vermek aşağı senin bekçi alır sen öldün."

Kızıl kaşlarından biri havaya kalktı ama Raze'in gözlerindeki ihtiyat hiç azalmadı. "Tehlikeli bir hayat yaşıyor olmalısın."

Slake yine omuz silkti. "Ne derler bilirsin. Ölüm kapınıza dayandığında kendinizi en canlı hissedersiniz."

"Ölüm, ha?" Raze güldü, Slake'in kasıklarına doğru giden derin, gırtlaktan gelen bir ses. "Hiçbir fikrin yok."

"Öyle mi? O zaman neden beni eğitmiyorsun?"

"Gerek yok." Raze kulübün kapısını açtı. "Sen bir pisliksin, bu yüzden ölümün yakında senin için geleceğinden hiç şüphem yok."

Bununla birlikte, Raze muhtemelen ne kadar haklı olduğunun farkında bile olmadan ortadan kayboldu.

Raze kulübün içinde adeta koşarak ilerledi ve sağlık ofisine rekor bir sürede ulaştı. Sahibinin şekil değiştiren eşi ve Underworld General'daki iş arkadaşı Vladlena vardiyası için gelmişti, bu yüzden ona hızlı bir durum güncellemesi yaptı ve kulübün arkasından çıkıp Thirst'ü yolun karşısındaki apartmanlardan ayıran dar bir sokağa daldı. Çökmüş metal kapıyı hızla çekip açtı ve merdivenlerden üçüncü kata çıktı.

Merdivenler eskiydi, ahşaptı ve her adımda sallandıklarına yemin edebilirdi. Evine çarpıp kapıya yaslanana kadar merdivenlerin sağlam olduğunu fark etmedi. Titriyordu.

Ne. Ne. Sikeyim.

Zihni sokaktaki sahneyi canlı ayrıntılarla canlandırmaya devam etti ve her geçen saniye vücudu daha da ısındı, nefes alış veriş hızlandı ve aleti daha da sertleşti. Uyarılmanın ne olduğunu çok iyi biliyordu ama bu... bu daha önce yaşadığı her şeyden farklıydı. Bu ihtiyaç değildi. Bu bir istekti ve şimdiye kadar anlayamadığı bir düzeydeydi.

Nefes nefese kalırken, yumuşak ayak sesleri duydu. Fayle. Kahretsin. İfadesini kontrol ederek kapıdan uzaklaştı ama Succubus'un yaşlanmayan yüzündeki ifade ona neler olduğunu zaten bildiğini söylüyordu.

"Dört saat daha serbest bırakılmayacaksın," dedi. "Demek ki bir erkek seni çok heyecanlandırmış."

Tanrım, çok sahipleniciydi. Ve işin asıl boktan tarafı Raze'i istemiyordu bile. En azından bir ilişki için. Bir süredir birlikteydiler. neredeyse otuz yıllar içinde a simbiyotik ortaklık Karşılıklı saygı ve dostluk üzerine kurulu bir ilişkiydi bu, ama tanıştıkları günden beri aralarında ne bir yakınlık, ne bir dokunma, ne de bir öpüşme olmuştu. Aralarında hiçbir romantik duygu yoktu. Bu Raze için sorun değildi ve ondan istediği de tam olarak buydu ama bazen onun kendisine ait olduğunu düşündüğü şeyleri kontrol etme ve onlara göz dikme şekli sinir bozucuydu. "Bugün dışarıda olduğunu sanıyordum," dedi, sesindeki artık şehvetin kendisi için olduğu kadar onun için de açık olmamasını umarak, ama bu hüsnükuruntu idi ve derinlerde bir yerde biliyordu.

Fayle oturma odasındaki parlak sarı halının üzerinde durmuş, kollarını ne giyerse giysin her heteroseksüel erkeğin baktığı göğüslerinin altında kavuşturmuştu. "Başka bir bavul almak için dışarı çıktım. Şimdi toparlanıyorum."

Raze bir iniltiyi bastırdı. Yine mi bu? "Fayle, hareket etmiyoruz."

Koyu renk bir kaşı kalktı ve ağzı inatçı bir çizgi halinde gerilerek ona baktı. Onun sessizliğini daha fazla konuşmayı reddederek karşıladı ve bir soda almak için buzdolabına yöneldi. Bir şişe kök birasının kapağını açtığında, kadının usulca küfrettiğini duydu. Bir an sonra, mutfakta onun önündeydi, parmakları pantolonunun fermuarına uzanıyordu.

"Bırak seninle ben ilgileneyim." Geri adım attı.

"Ben iyiyim."

Öfkelendi. "İyi değilsin. Solgunsun ve terliyorsun."

"Henüz geri dönüşü olmayan bir noktaya gelmedim." Etrafından dolanarak oturma odasına doğru ilerledi. "Bu da geçecek."

Fayle de onu takip etti. "Onunla ne kadar ilerlediniz?"

Hiç de uzak değildi, bu yüzden bu kadar berbattı. Raze olması gerekenden çok daha fazla tahrik olmuştu. "Görünüşe göre yeterince uzak."

Ondan kaçamayacağını bildiğinden, Fayle'in göz kamaştırıcı derecede parlak renklerle dekore ettiği oturma odasının eşiğinde durdu. Bastırılmış, doğal tonlardan nefret ederdi, bu da etrafındaki her şeyin bir kutu boya kalemi patlamış gibi görünmesi anlamına geliyordu.

Adamın önüne geldi ve düz siyah perçemini gözlerinden uzaklaştırdı. "Neden onu buraya getirmedin?"

"Sana zaten söyledim. Gittiğini sanıyordum." Bir Seminus iblisi olarak sekse ihtiyacı vardı, yoksa ölecekti ama erkeklerle birlikte olamıyordu, bu da biriyle seks yapmak istediğinde yanında bir dişi olması gerektiği anlamına geliyordu. Fayle ara sıra Raze'in erkeklere olan arzusunu yerine getiriyordu ama daha sonra aylarca Raze'in hayatını cehenneme çevirdi ve Raze çoğu zaman istediğini elde edemeyeceği gerçeğini kabullenmişti. Sıradan bir seks için bile olsa bir erkekle asla ilişki kuramayacaktı.

"Artık geri döndüm." Yatak odasını işaret etti. "Belki eşyalarımı toplamama yardım edebilirsin, sonra da seninkileri kutularız."

Raze iç geçirerek kanepeye uzandı ve ayaklarını sehpanın üzerine attı. "Taşınmaktan yoruldum Fayle. Sonunda sevdiğim bir işim var. Arkadaşlarım var. Bir hayatım var. Mutluyum."

Yani, çoğunlukla. İçinde işle dolduramadığı bir boşluk vardı. Ya da arkadaşlarla. Ya da seksle. Ve ne zaman bir erkeğe karşı bir çekim hissetse, bu boşluk daha da büyüyordu. Şimdi bile, Slake'le geçirdiği o birkaç dakikadan sonra, sanki delik dipsiz bir kuyu haline gelmiş, yalnızlığını büyütüp yankılandırıyordu.

Fayle uzun süredir acı çeken bir sabırsızlık sesi çıkardı. "Benim türümün göçebe olduğunu biliyorsun. Delirmek üzereyim. Zaten burada olmak istediğimden bir yıl daha fazla kaldık. Gitmemiz gerek. Düşünüyordum da . . . Tokyo. Ya da Manila. Manila'da hiç yaşamadık. Orada oldukça iyi bir seks sahnesi olduğunu duydum."

Yakınında bulunanların cinsel enerjisiyle beslenen bir succubus olarak Fayle yoğun nüfuslu bölgeleri severdi. Doğal olarak Raze bunun tam tersini tercih ediyordu.

"Hayır dedim."

Bir öfke patlaması, beynini acıtan psişik bir dalga halinde ona çarptı. Fayle duygusal patlamalarını kontrol etmeyi hiç öğrenememişti. "Belki de sensiz giderim."

Bu tehdidi daha önce de yapmıştı -aslında birkaç kez. Sonunda, cinsel geçiş sürecinde ona yardım ederek hayatını kurtardığı için duyduğu minnettarlık galip gelmiş ve ciddi olmadığından oldukça emin olmasına rağmen her zaman boyun eğmişti. Yine de bu kez, sözlerine eşlik eden öfke farklıydı. Daha yoğundu. Belki de blöf yapmıyordu.

Belki o da değildi.

Kumandayı kaptı ve televizyonu açtı. Ooh, belki Dr. Phil yardım edebilirdi. On saniye sonra, Dr. Phil'in

Raze'in sorunu sadece kontrolcü bir kayınvalide ve uyuşturucu bağımlısı bir çocuk olsaydı yardımcı olurdu.

"Eee?" Fayle ayağını beton zemine vurdu. "Tek başıma mı gitmek zorundayım?"

"Yapman gerekeni yap."

Televizyonun önünde durarak Dr. Phil'i ve konuğun kahramanlığa soyunmuş dangalak oğlunu engelledi.

"Bu ne cüret?" diye tersledi. "Hayatını kurtardıktan sonra mı? Son otuz yılımı sana hayatta kalmak için ihtiyacın olan şeyi vererek geçirdikten sonra mı?"

"Minnettarım Fayle." Onun bakışlarına karşılık veren adam, samimiyetine inanmasını umarak öne doğru eğildi. "Bunu biliyorsun." Bunu milyonlarca kez söylemişti. "Ama başka kadınlarla da seks yapabilirim. Seni asla benimle kalmaya zorlamadım."

Yine de, kalıcı bir ortağa sahip olmanın hayatını çok daha kolaylaştırdığını kabul etmek zorundaydı. Eşleşmemiş Seminus iblislerinin çoğu birkaç saatte bir eş bulmak zorundaydı. Fayle, Raze yirmi yaşına bastığından beri ona ihtiyaç duyduğu her an yanında olmuş ve onsuz ölebileceği ilk olgunlaşma evresinde ona yardım etmişti.

"Sen tam bir piçsin," diye tersledi. "Minnettar olduğuna inanmıyorum."

Uzun, sinirli bir nefes verdi. Bu tartışmayı diğerlerinden daha sık yaparlardı. Ona sürekli olarak yaptığı her şey için minnettar olduğunu söylemezse, korkunç öfke nöbetleri geçiriyordu.

"Size her gün teşekkür ediyorum," dedi.

"Kelimeler." Elini reddedici bir şekilde salladı. "Ben eylem istiyorum. Benimle gel."

"İşte sorun da bu." Açılmış bacaklarının arasından yere baktı ve başını salladı. "Taşınmaktan çok mutlu olurum ama senin istediğin bu değil. Benim de işimi bırakmamı istiyorsun."

"Birilerinin bizi takip etmesini önlemek için. Seninle birlikte olarak ne kadar riske girdiğimi biliyorsun."

Bunu söylediğine inanamayarak bakışlarını sertçe kaldırdı. "Aslında, hayır, bilmiyorum. Ne zaman sorsam çeneni kapatıyor ya da konuyu değiştiriyorsun. Peki, otuz yıl birlikte olduktan sonra, adamların seni bulursa ne olacağını bana söylemeye ne dersin?"

Çenesi yukarı kalktı ve inadı ortaya çıktı. "Bu özel bir konu."

Ayağa kalkarak elindeki kök birası şişesini sehpanın üzerine çarptı ve sıvı parlak yüzeye sıçradı. "Seninle her şey özel. Türün hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ailen ya da biz bir araya gelmeden önceki hayatın hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Belki de sırf hayatımı kurtardın diye her söylediğinde pes etmemi beklemeyi bırakmanın zamanı gelmiştir."

Fury yüzünü kıpkırmızı yaptı. "Sen . . . sen . . ."

"Evet, evet, ben bir piçim. Son otuz yıldır seni maddi ve duygusal olarak destekleyen bir piç. Yemekleri bile ben yapıyorum. Etrafta dolaşıp insanlardan cinsel enerji emiyorsun ve bazen marketten birkaç şey alıyorsun. O yüzden seni hiçbir şeyden mahrum bırakmıyormuşum gibi davranmayı bırak."

Azı dişlerini gıcırdatırken çenesindeki kaslar öfkeyle sıçradı. "Senin hayatını birden fazla kez kurtardım," diye ısırdı. "Bunu hep unutuyor gibisin. Ve ben seni her gün hayatta tutuyorum." Kasıklarına sivri bir bakış attı ve sonra taşaklarını buruşturan hınzır bir gülümseme fırlattı. "Ama bu gece, sanırım bana ne kadar ihtiyacın olduğunu hatırlamana izin vereceğim."

Bununla birlikte, hışımla yatak odasına gitti. Sanki az önce ne olduğunu biliyormuş gibi siki zonkluyordu. Yaklaşık dört saat içinde sekse ihtiyacı olacaktı yoksa acı başlayacaktı. Bu da Fayle'in, o yalvaracak kadar çaresiz kalana kadar ona gelmek için bekleyeceği anlamına geliyordu.

Elbette, kendine oldukça hızlı bir şekilde başka bir dişi bulabilirdi. Susuzluk azgın iblisler, vampirler ve vücudunun bir uyuşturucu gibi salgılayacağı feromonlara tepki verecek insanlarla doluydu. Ama o istemedi

yabancı kadınları becermek için. Kahretsin, Fayle'i istemiyordu bile, ama en azından onunla, numara yapmıyor, baştan çıkarmıyor, sevişme sonrası garip konuşmalar yapmıyordu.

Ne yazık ki, istediği şey sahip olamayacağı bir şeydi.

Ve nedense aklına Slake'in yüzü geldi, Can't Have'in poster çocuğu.

Aleti tekrar zonkladı.

Şerefsiz.

CHAPTER THREE

Büyük Patron'un Dire & Dyre Hong Kong'daki ofisi, eğitimsiz bir göz için, gösterişli, abartılı ve zarifti. Slake cilalı yüzeylerden herhangi birine tek bir toz zerresinin bile konmaya cesaret edebileceğinden şüpheliydi.

Ancak daha iyi bilenler için ofis, ölümcül tuzaklar ve gözbebeklerini eritebilen, şüphelenmeyenleri hipnotize edebilen veya bir insanın damarlarındaki kanı kaynatabilen büyülenmiş emanetlerle dolu uğursuz bir zindandı.

Slake'in oturduğu yerin karşısındaki kitap rafında duran Ming vazo? Elbette paha biçilemezdi ama aynı zamanda içinde bir Charnel Havarisi'nin külleri vardı ve yanındaki siyah mumun alevine serpilirse en yakındaki iblisin ömründen yüz yıl eksilirdi.

Büyük Patron'un arkasındaki duvarda asılı olan tatlı gülümsemeli melek bebek resmi mi? Evet, fısıltıyla verilen bir komutla meleğin gözleri, hedeflediği kurbanın derisini buharlaştıran bir sıcaklıkla parlıyordu.

Slake odada her zaman oldukça huzursuzdu.

Gergin olduğuna dair bir belirti göstermedi elbette. Göstermedi. Aslında, Büyük Patron'un karşısındaki rahatsız tahta sandalyede rahatça uzanmaya özen gösteriyordu. İnsanlar ona Frank Dire diyordu - onun insan kılığına girmiş bir iblis olan Ter'taceo olduğu gerçeğinden bihaber olan insanlar. Yakın çevresi için o Dyre'dı ve Slake'in tanıdığı herkes kadar kötü biriydi.

Tek başına Dire & Dyre'ydi. O Dire ve Dyre'ydi, ve insan müşteriler her iki "ortakla" da toplantı talep ettiğinde, kısa süreliğine kendini kopyalama yeteneğine sahipti

ama sadece bir masumu kurban ettikten sonra. Bu adam Ufelskala'nın kötülük skalasında tam beşinci sıradaydı.

"Yani." Dyre, bilaro masası büyüklüğündeki cilalı maun masanın karşısından Slake'e baktı, koyu renk gözbebekleri kızıl bir parıltıyla çevrelenmişti. İçindeki iblis bugün oyun oynamak için dışarı çıkmıştı. Bu iyiye işaret değildi. "Görevini tamamlamadın."

"Yaklaştım." Slake sandalyesinde daha da geriye yaslandı ve her şeyin yolunda gittiğinin en güzel örneği olan çizmeli ayaklarını bileklerinden çaprazladı. "Onu New York'taki bir vampir kulübüne kadar takip ettim. Belli bir erkekle birlikte görülmüş."

Dyre'in aldatıcı derecede yakışıklı yüzündeki nötr ifade değişmedi. "Onun türü parazit. Kendini o erkeğe mi bağladı?"

"Belli değil. Ama öğrenmeye çalışıyorum." Eğer öğrenmiş olsaydı, Raze'in başının belada olduğunu anlaması mümkündü. Ve kaçırılma da muhtemelen bela sayılırdı.

Dyre altın bir kalem aldı ve parmaklarının arasında çevirmeye başladı. Slake gerildi. Adam en rahat görüldüğü zaman en tehlikeli oluyordu. "Müşteri çok sabırlı davrandı."

Slake melek resmine bir bakış attı. Erimiş gözler yok. Buraya kadar her şey yolunda. "Müşteri devam etmek için fazla bir şey sağlamadı." Dyre, "Devam etmek için hiçbir zaman çok şeye ihtiyacın olmadı," diye karşı çıktı.

"Sen Dire & Dyre'in en iyi avcılarından birisin. Peki bir parazit succubus'un izini sürmek neden bu kadar uzun sürüyor?"

Tanrım, çok sabırsızdı. "Sadece bir ay oldu-" "Ödevini tamamlamak için bir haftan var."

Slake sandalyesinden fırladı. "Bir . . . hafta mı? Bu saçmalık!

Önümüzdeki ayın sonuna kadar vaktim olması gerekiyordu." "Müşteriler zaman çizelgesini değiştirdi."

Orospu çocuğu. "Neden?"

"Bu onların işi."

"Evet, ruhum benim işim ve bu yeni son tarihten etkileniyor."

Dyre'in dudakları parlak beyaz dişlerini ve kocaman sivri dişlerini ortaya çıkarmak için geriye doğru sıyrıldı. "Senin ruhun da beni ilgilendirir."

Sanki Slake'in Dire & Dyre'in sadece çok para kazanmak için var olmadığını hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi. Ruhları toplamak için de vardı ve Slake son tarihten önce Fayle'i getirmeyi başaramazsa hukuk firmasının varlıklarından biri daha olacaktı.

Slake azı dişlerini öyle sert gıcırdattı ki çenesi ağrıdı. "Evet, efendim."

Dyre gülümsedi. "Güzel. Şimdi anlaştığımıza göre, git görevini tamamla."

Bu çok kolay olmuştu ve söz konusu olan bu kadar çok şey varken, Slake biraz daha derine inme fırsatını kaçıramazdı. "Başarısız olmamı isteyeceğini düşünmüştüm," dedi Slake, "çünkü başarısızlığım ölümümünden sonra ruhumun sana geçmesi anlamına gelecekti."

Dyre omuz silkti. "Her iki durumda da ben kazanırım. Ya müşteriler bana milyonlar öder ya da ben senin ruhunu alırım. Müşterilerimin her zaman iyi olması ve onları elimde tutmak istemem dışında benim için pek bir önemi yok."

Slake'e göre müşteriler siktirip gidebilirdi. Her kimlerse. Zihninden bir siktir git çekerek ofisten kaçtı ve en yakındaki Harrowgate'e gitti, kokuşmuş bir balıkçının arkasında duran eski bir Harrowgate'e. İçeri girmeden önce Atrox'a mesaj attı.

Raze adındaki iblis hakkında öğrenebileceğiniz her şeyi öğrenin. Thirst'teki Medic. Doğduğu günden beri aldığı her nefesi bilmek istiyorum.

Slake, Atrox'un telefonunun klavyesini beceriksizce tuşladığını hayal ederek bekledi ve sonunda, "Bu kişisel mi yoksa iş mi?" diye sordu.

Yap işte.

Kişisel o zaman. Yakaladım seni.

Slake yazarken nefesinin altından küfretti. Yap şunu, ahmak.

:-) Ben de seni seviyorum, dostum.

Slake başını sallayarak telefonu cebine attı ve Harrowgate'e adını attı. Anında, siyah duvarlar

Sheoul, Dünya ve Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi sembolleriyle aydınlandı. Dünya sembolüne dokundu ve dolap büyüklüğündeki alanın içini tüm dünyanın bir haritası kapladı. Parmağını önce parlayan Avrupa kıtasının, sonra Almanya'nın, sonra Bavyera'nın ve son olarak da Alpler'deki evine en yakın Harrowgate'in üzerinde kaydırıldı.

Kapı açıldı ve karanlık ormana adımını attığında rahatlayarak iç çekti. Günü ne kadar kötü geçmiş olursa olsun, buraya, kimsenin, Atrox'un bile bilmediği bu yere geri dönmek her zaman iyi hissettirirdi. Burası onun sığınağıydı.

Ama ağaçların arasından geçip yüksek bir kayalığın üzerinde duran kulübeye doğru ilerlerken, buranın daha ne kadar güvenli bir yer olarak kalacağını merak etti. Çünkü Dyre ruhunu ele geçirirse, Dünya'da ya da Sheoul'da saklanabileceği hiçbir yer kalmayacaktı.

Raze yatakta olmalıydı. Mışıl mışıl uyuyor ve sabah Underworld General'daki vardiyası için dinleniyor olmalıydı.

Onun yerine Thirst'ün barında oturmuş, gece kulübü hayatının kakofonisinin kafasındaki düşünceleri bastırmasına izin veriyordu.

Yedi saat sonra Fayle hâlâ misilleme modundaydı ve bu kez sınırlarını zorluyordu. Sekse o kadar çok ihtiyacı vardı ki, kasıklarına küçük hançerler gibi saplanan ağrılar hissetmeye başlamıştı. Bir saat sonra bu acı onu yakınındaki tüm dişilere saldıran akılsız bir canavara dönüştürecek ve hâlâ seks yapamazsa bir saat sonra ölecek. Şu anda bile dişiler onun sik beni feromonlarının etkilerini hissediyor, ona sürtünüyor ve muhtemelen ne yaptıklarının farkında bile olmadan kendilerine dokunuyorlardı.

Bu kadınlardan herhangi biriyle birlikte olmak çok kolay olurdu, ama siki evet dese de, akli o ana kadar oraya gidemiyordu.

acı ve ihtiyaçla buğulandı. Fayle ile yaptığı anlaşma yüzünden bile değildi. Sırf biyoloji onu buna zorladığı için istemediğı biriyle seks yapmanın ona hissettirdiklerine katlanamıyordu. Belki bu onu aptal yapıyordu ama zihni ve bedeni üzerinde kontrol sahibi olmak istiyordu.

Özellikle şiddetli bir acı darbesi hava emmesine neden olurken, Fayle'e gidip yalvarmak yerine sonunda ona gelene kadar beklemenin, istemediğı bir şeye ihtiyaç duymasına neden olduğu için vücudunu cezalandırma yolu olabileceğı aklından geçti.

Siska sarışın bir vampir yaklaştı, kalçaları her adımda fırlıyor, parmakları onları bağlayan sıkı siyah korseden kaçmak için çaresiz görünen iki dolgun göğüs arasında yukarı ve aşağı doğru ilerliyordu.

Raze'in siki kot pantolonunun fermuarına doğru daha da gerildi ama bu arzudan değil, nefret ettiği ihtiyaçtan kaynaklanan bir tepkiydi. Hayır, sıhhiye istasyonunun yakınında bir adamı emen erkek vampir Raze'in tipine çok daha uygundu.

Slake de öyle.

Raze homurdanarak buzlu suyuna uzandı ve onu kasıklarına dökmek istedi. Belki buzlu bir banyo kasıklarından yayılmaya başlayan ateşi söndürebilirdi.

Dişi vampir şimdi daha yakındaydı, dudakları iki tertemiz dişi ortaya çıkarmak için ayrılmıştı. Birden görüş alanı, rahatlayarak iç çekmesine neden olan kıvrımlı bir esmerle doldu.

"Hey, tatlı bebeğim," diye mırıldandı Lexi, kalın İrlanda aksanı diğer sesleri kesiyordu. "Kurtarmaya ihtiyacın var mı?"

Sırıttı. Tüm kulüp çalışanları gibi o da Fayle ile özel bir ilişkisi olduğunu biliyordu. Ama herkesten farklı olarak, o gerçek anlaşmayı biliyordu. Aslan şekil değiştiren diğerlerinin göremediklerini görüyordu ve Thirst'te çalışmaya başladıktan birkaç ay sonra Fayle ona şakacı bir şekilde takılmaya, içeri girdiklerinde özellikle seksi erkekleri işaret etmeye başlamıştı. Sinirlenmesi gerektiğini tahmin ediyordu ama Fayle dışında konuşacak birinin olması onu rahatlatmıştı.

Fayle aynı şekilde hissetmiyordu.

"Harikasin," diyerek onu kucakladı ve vampirin hışımla gidişinden acımasız bir memnuniyet duydu. Lexi'yi seviyordu, onun kabarcıklı kişiliğinin bir silah gibi kullandığı dahi bir zekâyı gizlemesine bayılıyordu, kibirli aptalları birkaç basamak aşağı indirmek için ara sıra onu serbest bırakıyordu. Onun sadece aptal, güzel bir yüz olduğunu düşünen bir grup sarhoş embesile barmenlik yapmasını izlemek bir eğlence biçimiydi. "Eğer dışilerden hoşlansaydım . . . ve aslan değiştirenlerden . . ."

Lexi gülerek onu yanağından öptü. "Kıçımın kenarı. Kardeşlerimden biri şu anda buraya gelse, aslan değiştirici olsun ya da olmasın, üzerine boşalırdın."

"Bunu yapabilseydim Fayle'e ihtiyacım olmazdı." Homurdandı. "Bu da şu anda bir lütuf olurdu."

Lexi kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu sefer kıçında ne var?"

Onun olmadığı kesindi. Fayle dokunulmaktan hoşlanmazdı.

Ya da öpüşmek. Vücudunun ter, tükürük ve meni ile kirletilmesinden hoşlanmıyordu. Sadece çok nadir durumlarda ona iş gibi bir saksodan daha fazlasını yapmasına izin veriyordu. Tanrım, birinin ona dokunması için neler vermezdi. Ona sarılması için. Onu dünyadaki tek insanmış gibi öpmesi için.

Slake'in birkaç saat önce yaptığı gibi.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı.

Lexi barmen arkadaşına eliyle işaret ederek, "Bundan şüpheliyim," dedi. "Bu hiç yüzünden senden uzak duruyor, değil mi?" Barmen Lexi'ye bir şişe tekila ve bir shot bardağı uzattı. Konuşurken bir shot doldurdu. "O kontrolcü dangalağı kapı dışarı etmelisin."

"Bunu pek sık yapmaz Lex."

Lexi içkiyi çarptı ve bir tane daha doldurdu. Görev başındaydı, ama yönetim çalışanların içki içmesini umursamıyordu, yeter ki kendilerini toparlayabilsinler. Lexi tüm şişeyi devirse bile barmenlik yarışmalarını kazanabilirdi.

"Bu sefer ona teslim olma." Lexi elini onun kalçasına attı. "Bırak seninle ben ilgileneyim."

Arada sırada teklif ediyordu ve o da bunu kabul etmek istiyordu. Lexi seks ve aşkı ayrı tutabilirdi ve yatakta bir robottan daha fazlası olacağını biliyordu. Ama Fayle bunu iyi karşılamayacaktı ve Lexi'yi onun hedef tahtasına koymayacaktı.

"Yapamam," dedi kabaca, ihtiyacı artık neredeyse kontrolden çıkmıştı. Lexi'nin ereksiyonunu kavrayan eli yardımcı olmuyordu. Slake'in yüzünün, sanki Lexi yerine sikine masaj yapan erkekmiş gibi aklına gelip durması da yardımcı olmuyordu. "Fayle-"

Kadın onu sıktı ve adam hem onun dokunuşundan duyduğu zevk hem de boşalma ihtiyacından duyduğu acıyla tısladı. Vücudunun her yeri ter içinde kaldı ve içgüdüleri mantıklı düşüncelerinin önüne geçmeye başlayınca zihni bulanıklaştı.

"Fayle bunu atlatacaktır," dedi Lexi.

Lexi'nin eline doğru eğilirken bile başını salladı ve bunu yaparken, ait olduğu kadın arka çıkışa doğru hışımla ilerlerken etrafta savrulan ipeksi siyah saçları bir an için gördü.

Fayle.

Küfrederek Lexi'nin elini çekti ve ayağa kalktı. "Bunu atlatabilir ama atlatana kadar onunla yaşamak zorunda olan benim."

Kalabalığın arasından ilerlerken Lexi, "İyi şanslar," diye seslendi ama kulaklarına hücum eden kanın gürültüsünden onu zar zor duydu. Artık kontrol vücudundaydı ve en yakındaki kadını yakalayıp duvara yapıştırmak yerine daireye doğru ilerlemek için sahip olduğu son beyin hücrelerini de kullanması gerekiyordu.

Şu anda onu ayakta tutan tek şey, onların evine vardığında şehvetten o kadar uzaklaşmış olacaktı ki, Fayle ile aralarında her zaman süregelen irade savaşını kontrol edebilecekti.

Daireye daldığında onu karşılamaya hazırdı, odanın ortasında çırılçıplak duruyordu, kıyafetleri kanepenin arkasına düzgünce örtülmüştü. Bir yabancı

Geniş bacaklı duruşunda ve omuzlarını dikleştirmesinde meydan okuma görüyordu ama bunların hepsi gstermelikti. Korku kokuyordu.

İçindeki karabasan uyarılma kokusu almayı tercih ederdi ama sonuçta o kendine hâkim olmanın sınırlarını zorlayan bir iblisti ve kızın korkusunun kokusu kanını kaynattı ve sikiinin zonklamasına neden oldu. Ona zarar vermeyecekti ama canını da bağışlamayacaktı. Ve kesinlikle onun karar vermesine izin vermeyecekti. Kontrolün kendisinde olmamasından her şeyden çok nefret ediyor ve korkuyordu ama onu çok zorlamıştı ve bunu biliyordu.

Adam onu kabaca sert zemine indirip ağızını onunkine dayadığında, kadın itiraz etmedi.

Slake'in adını dudaklarına mırıldandığında bile.

CHAPTER FOUR

Slake bütün gece rüyasında Raze'i görmüştü. Sonra bütün sabah kışını güne hazırlarken onu düşünmüştü. Şimdi öğleden sonraydı ve hâlâ onu düşünüyordu.

Bu onu kızdırdı. Sevgililerini ya da potansiyel sevgililerini hayal etmek şöyle dursun, sevgililerinin kafasında önemli bir yer kaplamasına bile izin vermezdi. Gunther'den beri. Slake farklı bir insan olduğundan beri. Çok farklı.

Kendi kendine hırlayarak vampir eski sevgilisini aklından çıkardı ama ceketinin cebindeki, Fayle'in türünden bir iblisi hareketsiz kılablecek birkaç nesneden biri olan büyülü ipin pürüzsüz uzunluğunu okşarken Raze'i ön planda tuttu. Bu ip olmadan onu hipnotize edebilir ya da söylentiler doğruysa ejderha benzeri bir canavara dönüşüp onu bütün olarak yutabilirdi.

Hiç hoş değil.

Az önce girdiği Harrowgate kapısı açıldı ve Underworld General Hospital'ın kalabalık acil servisine adım attı. Buraya daha önce hiç gelmemişti ama bir kayanın altında yaşamayan herkes gibi o da burayı duymuştu. Manhattan sokaklarının altında, insanların burnunun dibinde iblisler, vampirler ve kurtlar tarafından işletilen bir hastane, her ne kadar büyük bir kısmı bunun aptalca bir konsept olduğunu düşünse de, yeraltı dünyasında büyük bir olay sayılırdı.

Şahsen Slake, hastanenin ve Londra'daki kliniğinin iyi bir fikir olduğunu düşünüyordu, hatta tıbbi yönü için bile değil. Hastane ve klinik, sığınaktan bahsetmeye gerek bile yok, iş ve eğitim sağlıyordu.

şiddete izin veren duvarlar. Bu, UGH ve UGC'nin personelinin bir grup aziz olduğu anlamına gelmiyordu. Görünüşe göre, şerefsiz hastalar için ağrı kesici ilaçlar isteğe bağlıydı ve hasta başı tutumu kavramı tamamen insani bir kavramdı.

Her neyse. Slake hasta olmayı hiç planlamamıştı. Ayrıca, onun için işe yarayan tek bir tür hasta başı tavrı vardı ve bu kesinlikle iğneler, dikişler veya antiseptik içermiyordu.

Gerçi "başucu terbiyesi" erkek bir doktoru kapsasaydı da umurunda olmazdı.

Belli bir erkek doktor söz konusu olduğunda, acil servisi hızlıca taradı. Resepsiyonda bir vampir, önlük giymiş tombul, faremsi bir iblisle tartışıyordu ve odanın diğer ucunda, kafesli ışıkların altında, farklı türlerden birkaç hasta doktora görünmek için sıralarını bekliyordu. Ve orada, muayene kabinlerinden birinde, eldivenli elini bir hastanın şişmiş karnına dayamış olan Raze duruyordu. Slake izlerken, Raze'in kolundaki glifler parlamaya başladı ve kadın hasta iç çekip rahatlamadan önce ağladı.

Raze onun zayıfça gülümsemesine neden olan bir şey söyledi. O da gülümsedi ve Slake'i hayretler içinde bırakan bir şefkatle onun elini tuttu. Slake'in dünyasında nezakete yer yoktu. Hiçbir şey göstermez ve hiçbir şey almazdı. Bazen bunun var olduğuna bile inanmıyordu.

Ama Raze sadece maaş çeki için bir iş yapmıyordu. Belli ki başkalarına yardım etmekten hoşlanıyordu. Ve aynı şekilde, diye düşündü Slake ekşiyerek, Raze hiç gerçek dünyada bulunmamıştı. Slake kadar çok şey görmüş olan herkes empati duygusunu kaybetmişti.

Raze kadının yatağının yanındaki bir makinenin kadraniyla oynadı ve sonra kabinden çıkarken eldivenlerini çıkardı. Koridorda birine el salladı ama Slake'i görür görmez aniden durdu.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye hırladı. Huysuz herif.

"Thirst'teki bir fedai bana bugün burada çalıştığını söyledi," dedi Slake, işbirliği yapmazsa hayati organlarını kaybetmekle tehdit etmek zorunda kaldığı kısmı atlayarak. Tehditleri muhtemelen Thirst'ten men edilmesine neden olmuştu ama her neyse. İşe yaramıştı. "İki işin mi var?"

Raze omuz silkti, güçlü omuzlarından biri Yeraltı Dünyası Genel Caduceus sembolü ile işlenmiş yeşil önlüğün altında yuvarlanıyordu, iki yılan tarafından çevrelenmiş stilize yarasa kanatları olan bir bıçak. "Bir süre önce burada başladım ama yarı zamanlı olarak Thirst'te çalışıyorum. Birkaçımız her ikisini de yapıyor."

Raze'inkine benzer kol işaretleri olan koyu renk saçlı, çarpıcı bir iblis Harrowgate'ten çıktı, Eidolon ismi beyaz laboratuvar önlüğüne işlenmişti. Neredeyse aynı anda, aynı dövmelere sahip, inanılmaz yakışıklı bir başka iblis de yeraltı otoparkına açılıyormuş gibi görünen sürgülü kapılardan çıktı. En yeni adam kot pantolon ve siyah bir Star Wars tişörtü giymesine rağmen, Johnny Cash'in "Ghost Riders in the Sky" şarkısını ıslık çalarak, omuz hizasındaki sarı saçları boğazındaki gliflere sürtünerek, sanki buranın sahibiymiş gibi yürüyordu.

"Vay canına, burada sizden çok var," dedi Slake, sesindeki takdiri gizleyemeyerek. "Bu da şu soruyu akla getiriyor . . . nesen sen?"

Yeni gelen sarışın yavaşladı, dişlerini gösterecek kadar geniş gülümsedi ve Raze'in sırtına bir tokat attı. "Biz Sems'iz."

"Ne?"

"Seminus iblisleri," dedi. "Incubi. Biz harika sayılırız."

Raze eldivenlerini çöpe atmak için uzaklaştı. "Sağ ol, Wraith," dedi düz bir sesle. "Her zaman çok yardımcı oluyorsun."

Slake, Wraith ve Raze'in arasına baktı. "Siz seks iblisleri misiniz?" Manken gibi yakışıklı olmalarının nedeni birdenbire çok mantıklı gelmişti ve Slake'in Raze'e duyduğu yoğun çekim de öyle.

"Evet. Havalı, ha?" Wraith kısa siyah saçlı Seminus iblisiyle eliyle işaret etti. "O benim kardeşim. Raze'in bizimle bir akrabalığı var."

Slake gözlerini kırptırdı. "Kolun aşağısında bir yerde mi?"

"Gerçekten önemli değil," diye mırıldandı Raze ama Wraith onu omuzlayarak yolundan çekti ve sağ elinde başlayıp boynuna kadar uzanan, tıpkı Raze'inki gibi dövmelerden oluşan kolunu işaret etti.

"Buna dermoire deniyor. Glifler babadan kalma bir tarih ve her birimizin kendi sembolü var." Wraith dermoire'nin tepesinde, çenesinin hemen altındaki kum saati sembolünü parmakladı. "Bu benimki. Onun altındaki babamın. Onun altındaki de büyükbabamın. Devam ediyor. Bakın, bu kafatası glifi benim büyük büyük büyük büyük büyükbabama ait, ki o da Raze'in büyük büyük büyük büyükbabası."

Slake, Wraith'in boynundaki iki örgülü kabile halkasına baktı. "Neden senin boynunda bir glif var ama Raze'de yok?"

Wraith sırttı. "Çiftleştığım anlamına geliyor."

"Yani türünüzün dişileri var mı?"

"Hayır. Diğer türlerin dişileriyle üreriz, ancak yavrularımız her zaman safkan Seminus erkekleridir."

Hah. Slake bir kutu cerrahi maske açmakla meşgul görünen Raze'e baktı. Slake bu açıdan Raze'in kişisel sembolünü göremiyordu ama şimdi bunun ne olduğunu öğrenmek istiyordu.

"Ve siz de seks iblislerisiniz," diye düşündü. O kadar da meraklı değildi. Aynı cinsiyetten olan seks iblislerini hiç duymamıştı ama Raze'in sinyallerini yanlış okumadığını çok iyi biliyordu. Öpücüğü de kesinlikle yanlış okumamıştı. "Yani erkeklerle de mi yatıyorsun?"

"Dostum." Wraith yüzünü buruşturdu. "Siktir, hayır. Sadece dişiler."

"Gerçekten mi?" Slake yüzü ilginç bir kırmızı tonuna bürünmüş olan Raze'e tekrar baktı. "İstisna yok mu?"

Harrowgate'in kapısı parıldayarak açıldı ve Wraith, göğüs cebinde Gem adının büyük, çok renkli girdaplarla işlendiği bir laboratuvar önlüğü giyen, mavi çizgili siyah saçları ikiz atkuyruğu şeklinde toplanmış kadına el salladı. "Diğer erkekler de katılabilir ama-"

"Slake, seninle konuşabilir miyim?" Raze sıkılmış dişlerinin arasından mırıldandı. "Dışarıda mı?"

"Sorun değil," dedi Wraith. "İnsanlara yardım etmekle falan meşgul olmadan önce Eidolon'u yakalamam lazım. Sonra görüşürüz."

Wraith uzaklaşır uzaklaşmaz Raze Slake'i yakaladı ve bir de baktı ki otoparka doğru sürükleniyor. Normalde birini dövmesi gerekirken, Raze onu beton bir sütuna doğru fırlatıp yüzüne vurduğunda tek istediği adamı öpmekti. Thirst'ün arkasındaki sokakta başladıkları şeye devam etmek.

"Başka soru sormak yok," diye homurdandı Raze, alçak, soluk soluğa çıkan sesi Slake'in tüm erojen bölgelerinde gümbürdüyordu.

Sonra farkına vardı. "Arkadaşların bilmiyor, değil mi? Erkeklerden hoşlandığın hakkında hiçbir fikirleri yok."

Raze'in gözlerinde, zümrütten bir gölün üzerinde parlayan güneş ışığı gibi altın benekler parlıyordu. "Az önce ne dedim ben?"

Slake hızlı bir hareketle Raze'in omuzlarını kavradı ve onu döndürerek Raze'in omurgasının direğe çarpmasını sağladı. Kuluçka kendini toparlayamadan Slake kendi ağzıyla onun ağzını kapattı. Raze dondu kaldı, vücudu gergindi, dişleri sütun kadar soğuk ve inatçı dudaklarının arkasında kenetlenmişti. Slake birkaç saniye boyunca baskıyı sürdürerek kolay kolay pes etmeyeceğini belli etti.

Ağzını Raze'in kulağına dayadı ve fısıldadı, "Dün gece bu yüzden mi ayrıldınız? Tam da her şey yoluna girmişken?" Slake'in de aynı şeyi yapmak üzere olduğuna aldırmadı. "Erkeklerden hoşlandığını kimsenin bilmesini istemediğin için mi?"

"Durum bundan biraz daha karmaşık." Raze Slake'i itip kakmaya çalıştı ama Slake geri çekilmedi, sadece

adamın gözlerinin içine bakacak kadar. "Aslında, çok daha karmaşık."

Slake bunu anlıyordu, çünkü kendi türünün tipik, parlak bir örneği sayılmazdı. "Anlat bana."

Raze homurdandı. "Önce travmanı mı paylaşacaksın? Hiç sanmıyorum. O yüzden çekil, pislik."

Tanrım, bu adam sinirlendiği zaman çok ateşli oluyordu. Slake hiçbir zaman öfkeli seksi seven biri olmamıştı ama Raze'le ilgili bir şey onda ikisinin de kıyafetlerini yırtma ve arkalarındaki yeni BMW'nin kaputunu kullanma isteği uyandırdı.

Tam bunu söyleyecekti ki hastanenin sürgülü kapıları açıldı ve iki sağlık görevlisi dışarı fırlayarak yakınlarda park etmiş iki siyah ambulandan birine yöneldi. Biri, ürkütücü gümüş gözleri olan sarışın bir adam, Raze'e bağırdı.

"Bu Thirst," diye bağırdı. "Bir çeşit patlama."

Slake'in kalbi göğsünde panikle durdu. Fayle yaralandıysa ya da öldüyse başı büyük beladaydı. Çalan bir telefonun boğuk tınısı kalbini yeniden hızlandırdı ve ardından Raze telefonunu kulağına dayadı.

"Evet, kahretsin, hemen geliyorum." Telefonu cebine koydu ve Slake'ten uzaklaştı. "Gitmem gerek."

"Ben de seninle geliyorum."

"Her neyse," dedi Raze. "Ama yoluma çıkarsan seni buraya, o ambulansın arkasına geri gönderirim."

Slake neredeyse gülüyordu. Neredeyse. Çünkü Fayle öldüyse, bir ambulansın arkasında olmak Dyre'ın bulabileceği her türlü cezadan çok daha iyi olurdu.

Raze kriz anlarında sakın kalabilme yeteneğiyle her zaman gurur duymuştu. İşler çığırından çıktığında korkuyu ikinci plana atardı. Ama Slake'in peşinde olduğu Thirst'ün yanında Harrowgate'ten dışarı fırladığında, içinden dehşet pompalandı. Ailesinin iblisler tarafından parçalanmış görüntüleri,

Kafasında bir film şeridi gibi geçti ve bombalama kurbanlarında da aynı türden bir travma göreceğini biliyordu. Arkadaşları olan kurbanlar. Marsden, Lexi, Vladlena. . . Fayle.

Tanrım, hayır.

Keskin enkaz parçalarının üzerinden geçerken ölümün keskin kokusu öğürmesine neden oldu, avuçları UGH'den aldığı sağlık çantasının sapında terledi.

Ortalıkta kaos hüküm sürüyordu; kaos, kömürleşmiş tuğlalar ve bükülmüş, parçalanmış metal. Sirenler ve çığlıklar, gözlerini ve burun deliklerini yakan siyah, küllü dumanla yoğun olan havayı kirletti. New York City acil müdahale ekipleri, hem Thirst'ü hem de onun ön cephesi olarak hizmet veren insan kulübünü parçalayan patlamaya yakalanan insanları tedavi etmek için çabaladı.

Yine de Nate aptal değildi ve gerektiğinde insan hafızalarını değiştirmek için personeline tuttuğu gizemcileri çoktan görevlendirmişti. Bir sağlık görevlisinin ya da polisin yaralı iblislerle karşılaşması ya da kendi arka bahçelerinde bir vampir kulübü keşfetmesi kimsenin isteyeceği son şeydi.

"Lanet olsun." Slake'in yumuşak sesi Raze'in hemen yanından geliyordu ama nedense uzakta gibiydi, sanki burada çığlıklardan başka hiçbir şeye yer yoktu.

"Haydi," diye bağırdı ve Thirst'ün patlamayla çarpılmış yan kapısına doğru koşmaya başladı.

Birkaç metre ötede, mistiklerden biri olan Jen, aynı kapıya doğru ilerlemekte olan bir itfaiyeciye "Bunlar aradığınız droidler değil." diyordu; burayı insan gözünden saklayan gizleme büyüündeki bir hata sayesinde artık insanlar tarafından görülebiliyordu.

İçerisi bok gibiydi. Duman havayı tıkamış, yıkılmış mobilyaları, duvarları ve ölü ve yaralıların cesetlerinin yanında yere dökülen her bir kırık cam parçasını is kaplamıştı.

Acı dolu inilti ve yardım çığlıkları Raze'i harekete geçirdi. Kalbi hızla çarparak, çılgınca kurbanları aradı.

Arkadaşları aralarında değildi. Fayle'in de aralarında olmamasını umuyordu. Genelde kulüpten uzak durur, hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu cinsel enerjiyi daha sessiz kaynaklardan toplamayı tercih ederdi. Ancak arada bir, hızlı bir düzeltmeye ihtiyaç duyduğunda, kulüp bol miktarda cinsel titreşim sunuyordu.

Bir keçi iblisin yanına diz çöküp avucunu erkeğin tüylü bacağındaki fışkıran yaraya bastırduğunda, bir kadın sesinin adını haykırdığını duydu ve zihinsel bir rahatlama yaşadı.

"Raze." Fayle yıkılmış sıhhiye istasyonunun yanında duruyordu, yüzü solgundu ama başka bir zarar görmemişti. "Patlamayı duyduğumda dairededim. Ne yapabilirim?"

Kan konusunda işe yaramazdı, kâğıt kesiğinden fazlasını görünce bayılıyordu ama teklif etmesi çok hoştu. "Daireye geri dön ve beni bekle. Elimden geldiğince çabuk geleceğim."

"Peki ya ben?" Slake, vampir garsonlardan biri olan Ava'nın üzerine çömeldiği yerden seslendi; Ava duvara yaslanmış, parçalanmış kolunu göğsüne dayamıştı. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Raze Slake'e, ceketinin altındaki silah çıkıntısına baktı ve adamın ne iş yaptığını merak etti. Her nasılsa Raze, Slake'in yaraları onarmaktan çok yaralara sebep olan biri olduğundan şüpheleniyordu.

"Ava'yı Yeraltı Dünyası Genel Kliniği'ne götürün. Tüm yürüyen yaralıların oraya gitmesi gerekiyor. Kritik hastalarla hastanenin ilgilenmesine izin vereceğiz." Hastasının yarası üzerindeki baskıyı artırırken diğer eliyle sağlık çantasını işaret etti. "Birkaç triyaj etiketi alın ve karşılaştığınız DRT'leri siyah bayrakla işaretleyin."

"DRT?"

Doğru. Slake tıbbi argoyu anlamaz. "Tam orada öldü. Öldü," diye açıkladı. "Onlarla karşılaştığınızda etiketleyin. Tıbbi personele zaman kazandırır." Ayrıca Slake kliniğe kadar eşlik edecek yürüyen yaralılar ararken yapacak işe yarar bir şey bulmuş olacaktı.

Raze hastasına döndüğünde Slake hemen harekete geçti. "Selam dostum," dedi en sakın doktor sesiyle. "Adın ne senin?"

"B-Blead."

"Kanamak gibi," dedi Raze, ses tonunu hafif tutarak. Adam iyileşecekti ama Raze olmadan kan kaybından ölecekti. "Şu anda yaptığın şey."

"Komik ... adam," diye soludu Blead, keçiye benzeyen burnu bir acı dalgasıyla kırışırken.

Raze adamın kanamasını azaltmak için hızla iyileştirme gücünü devreye soktu. Enerji kolunda dalgalandı, sabit bir vızıltı yerine nabız gibi atan bir karıncalanma halinde dermoire boyunca ilerledi. Orospu çocuğu, hastanede geçirdiği altı yoğun saatten sonra enerjisi azalıyordu.

Tam bir iyileştirme yapmak yerine, yaralanmamış personelden biri Blead'e Underworld General'in tesislerinden birine kadar eşlik edene kadar adamı hayatta tutmaya yetecek kısmi bir iyileştirme yaptı.

Öğleden sonrasının geri kalanında yeteneğini idareli bir şekilde kullanmak zorunda kaldı, hastadan hastaya geçerek en ağır ve hayati tehlikesi olan yaralanmaları triyaj yapıp iyileştirdi, böylece gelen diğer UG sağlık personeli tedavi edip hastaneye nakledebildi.

Triyajdan nefret ederdi. Hep nefret etti. İçindeki her içgüdü hastalarını iyileştirmesi, tehlikeyi atlattıklarından emin olana kadar yanlarında kalması için haykırıyordu. Ancak toplu yaralanma durumları buna izin vermiyordu ve hayal kırıklığını dizginlemek için kaç kez birkaç saniye duraklamak zorunda kaldığının sayısını unutmuştu.

Çalışırken zamanın nasıl geçtiğini de anlamıyordu. Arada bir Slake'in kurtarma ekiplerinin ağır enkazları kaldırmasına yardım ettiğini ya da yaralıları teselli ettiğini görüyordu. Bir keresinde Slake bir insanın dizinden kopan bacağına turnike bağlayarak bir hayat bile kurtarmıştı. Slake'in kullandığı ipi nereden bulduğu konusunda Raze'in hiçbir fikri yoktu ama iyi düşünmüştü.

Raze birkaç kez Slake'in kurtarma personelinin emirlerine uyarken durumu kendine güven ve otoriteyle ele alış biçimine hayran kaldığını fark etti. Egosunu kontrol altında tutabilmesi etkileyiciydi. Raze, Slake'in talimat almaktan kaçınacak türden kaslı, kibirli bir savaşçı olduğunu düşünmüştü. Yani hem seksi hem de zekiydi.

Kesin şunu. Kendini sadece felakete hazırlıyorsun.

Bir felaketin ortasında başka bir erkeğe salyalarını akıtmasından bahsetmiyorum bile. Bu yüzden. Kahretsin. Uygunsuz.

Kendi kendine lanet okuyan Raze alnını koluna sildi ve işine geri döndü. Acil durumun çılgın temposu akşamın çökmesiyle nihayet azalmıştı ama Wraith ve Eidolon'un kardeşlerinden biri olan Shade adındaki sağlık görevlisinin bir hastayı bekleyen ambulansa götürmesine yardım ederken Slake'in yardım için bağırdığını duydu.

İçeri koştu ama Slake'i yanmış ve parçalanmış enkazın arasında göremedi. "Neredesin sen?"

"Bu tarafa!"

Raze binanın uzak köşesine doğru ilerledi ve Slake'i devrilmiş bir masanın arkasında diz çökmüş buldu, sesi alçak ve yatıştırıcıydı, Raze'in göremediği biriyle konuşuyordu. Yaklaştığında, Raze yerde yatan ve alt yarısı devasa bir duvar parçasının altında ezilmiş bir kadın bedenini görünce kalbi duracak gibi oldu. Slake bir avucunda zayıf bir el tutuyor, diğer avucunda ise kadının kana bulanmış yüzündeki uzun kumral saçları şefkatle tarıyordu.

Lexi.

"Her şey yoluna girecek," diye mırıldandı Slake, sesi sanki umut vaat etmeye alışık değilmiş gibi tereddütlü ve garipti. "Seni terk etmeyeceğim. Yemin ederim."

Lexi'nin altın sarısı gözleri acı ve şokla parlıyordu ama Slake'in bakışlarına sadece bir aslan değiştiricinin başarabileceği bir şiddetle kilitlendi. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Teşekkür ederim."

"Hayır." Raze ağır bir şekilde dizlerinin üzerine çökerken sesi en az sopa kadar tahrip olmuş gibiydi. "Hayır!"

Lexi'nin pazılarını kavradı ve gücünden geriye kalanları ona yönlendirdi, ancak bir kalp atışı sonra, yeteneği tamamen şarj edilmiş olsa bile, yardım etme kapasitesinin ötesinde olduğu anlaşıldı. Lexi'nin uzaklaştığını hissetti, nabızı daha sert atmaya başladıkça zayıflıyordu, ta ki nabızı tamamen durana ve güzel gözleri bulutlanana kadar.

"Ah kahretsin," diye fısıldadı.

"Özür dilerim," dedi Slake usulca. "Ne yapacağımı bilemedim-" "Elinden gelen her şeyi yaptın." Raze ürperdi, ama uzun süre

Durması gerekirken vücudu titremeye devam etti. Slake parmaklarını onun gevşek kolundan çekene kadar Lexi'yi bırakamadı.

"Haydi, Raze." Slake, Raze'i ayağa kaldırırken kurtarma personelinin oluşan bir ekibe işaret etti. "Bırak ne yapmaları gerekiyorsa yapsınlar."

Raze uyuşmuş bir şekilde başını salladı, Slake'in kontrolü ele alıp ona geri adım atma şansı verdiği için minnettardı. Ayrıca Slake'in koruyucu bir şekilde yakınında durmasına, elinin Raze'in omzunda rahatlatıcı, sabit bir varlık olmasına da minnettardı.

"Ondan hoşlandım," dedi Raze, sesi havada asılı kalan duman kadar kalındı. "Ondan çok hoşlanmıştım." Yıkılmış kulübe, is ve küle karışan kan göllerine baktı ve adrenalin patlaması ve tedavi edilecek kurbanlar olmadan, durumun gerçekliği sonunda battı. "Bu kadar çok ölüm ve yıkım. Neden?"

Slake başını salladı. "Görünüşe göre patlamanın büyük kısmını Thirst almış. İlk başta hedefin insan kulübü olduğunu düşünmüştüm ama şuraya bakarsanız -" tuvaletleri işaret etti "- patlamanın nereden geldiğini görebilirsiniz. Ayrıca odaklanmıştı, yani kulübün önüne doğru patladı. Birisi tüm binayı havaya uçurmadan kulübü havaya uçurmak istemiş. Aslında ..."

Slake'in sesi sessiz bir vızıltıya dönüştü, Raze'in duyduğu tek şey, falan filan, belki de insanlar yapmıştır, falan filan, kullanılan malzemeleri inceleyin, falan filan, bla bla bla bla.

..

"Blah."

Raze sarsıldığını hissetti. "Blah!"

Daha fazla

sallama. "Raze!"

Göz kırptı. Odaklandı. Slake karşısında duruyordu, yüzünde endişeli bir ifade vardı, elleri Raze'in omuzlarındaydı.

"Raze, dostum, iyi misin?"

"Evet." Hayır. Birisi düzinelerce insanı kasten sakat bırakmış ve öldürmüştü. Bunu nasıl kabullenebilirdi? Daha da kötüsü, adrenalini azaldıkça vücudunda dönüşümlü olarak sıcak ve soğuk basmaları oluyordu ve cinsel yoksunluğun ilk belirtileri başladıkça midesi ağrımaya başlıyordu. Saatine bir göz attı. Saat neredeyse akşam 7'ydi, Fayle'in onu o kadar soğuk ve klinik bir şekilde serbest bırakmasından bu yana on iki saatten biraz fazla zaman geçmişti ki, kendi daireleri yerine UGH'nin doğurganlık kliniğinde de olabilirlerdi. Dün gece tüm kontrolü elinden aldığı için onu ne kadar cezalandıracağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama yakında ona tekrar ihtiyacı olacağını biliyordu. Çok yakında.

Ama şu anda, Slake'in gözlerinin içine bakarken, başka bir şeye daha ihtiyacı vardı. Ne olduğundan bile emin değildi. Tek bildiği Slake'in anahtar olduğuydu.

"Benimle gel." Raze, Slake'in onu takip edip etmeyeceğini merak ederek yürümeye başladı.

Üst kattaki dairesine açılan kapıya ulaşana kadar Slake'in botlarının arkasından gelen ağır sesini duymadı.

CHAPTER FIVE

Slake, Raze'i Thirst'ün karşısındaki daireye kadar takip etti, adımları yorgunluktan kurşun gibi olmuştu. Slake bir asırdan fazla bir süredir pek çok şiddet görmüş, pek çok şiddetin sebebi olmuştu ama hiçbir zaman duygusal bir bağın içine çekilmesine izin vermemişti.

Elbette, yıllar içinde pek çok arkadaşını ve sevgilisini kaybetmişti ama asla fazla bağlanmamayı ve daha da önemlisi, başkalarının bağılılıklarından etkilenmemeyi zor yoldan öğrenmişti. Asla empati hissetmemeyi. Ya da sempati bile duymamayı. Hayat zordu ve sadece kendinizden daha fazlasını önemseydiğinizde daha da zorlaşıyordu. Kaçınılmaz olarak, değer verdiğiniz kişiler, sizi olduğunuz gibi kabul edemediklerinde, sizi fındıklarınızdan tekmelemek gibi kötü bir alışkanlığa sahipti.

Ama Raze'in herkesi, özellikle de bir arkadaşını kurtarmadaki başarısızlığından bu kadar etkilendiğini görmek, içinde bir şeyleri yerinden oynatmıştı. Adam olay yerine vardıkları andan itibaren soğukkanlı ve profesyonel davranmıştı ama son beş dakika içinde Raze'i çevreleyen sert kabuk çatlamıştı - Thirst de bombalamanın kurbanlarından biriydi - ve Slake kendini bunu düzeltmek isterken buldu.

Slake'in yıkım ve acıdan başka bir şey düşünmeyen bir iblis türünün çocuğu olarak dünyaya gelmiş olması garipti. Elbette, Slake'in hiçbir zaman uyum sağlayamadığı gerçeği tam da bu yüzden onları geride bırakmıştı.

Yine de, halkı barbar ve ilkel olabilirdi ama başkalarının acısını umursamamak için söylenecek bir şey vardı. Şu anda bile, Slake'in her zaman yaptığı şeyi yapması ve adımını attığında başına gelebilecek en kötü şey için zihinsel olarak kendini hazırlaması gerekirken

Raze'in dairesinin içinde, Raze'in muhteşem yeşil gözlerine musallat olan gölgeleri silmek için ne yapabileceğini merak ediyordu.

Raze, Slake'i dönüştürülmüş bir fabrika katının parçası gibi görünen küçük ama temiz bir daireye götürdü. Kalın metal sütunlar ilginç engeller oluşturunuyordu ama en azından duvarlardaki Ikea mobilyalar ve modern sanat eserleriyle uyumlu parlak ana renklere boyanmışlardı. Slake'in yatak odası olduğunu tahmin ettiği yerden yumuşak bir caz müziği geliyordu ama Raze keskin bir sola dönerek mutfağa doğru ilerledi. Slake onun peşinden gitmeye başladı ama yatak odasının kapısındaki hareket dikkatini çekti.

Durup başını çevirdi. Bir kadın onu izliyordu, siyah saçları yüzüne düşüyordu, bu yüzden sadece bir gözünü görebiliyordu, ama o bir göz daralmıştı, şüphe doluydu.

Fayle. Buna şüphe yoktu. Onu tanımak için yeterince resim -ve hukuk bürosunun müşterisi tarafından sağlanan son derece ayrıntılı bir çizim- görmüştü.

Kadın dönüp yatak odasına girene kadar onu izledi. Bir kapı çarpmasıyla tamamlandı.

Bir an için, yaralı bir adamın kanamasını durdurmak için onun için tasarlanan bağları kullanmasaydı ve bunun yerine odasına dalıp onu yakalasaydı ve Dire & Dyre'a teslim edilmek üzere paketleseydi ne olacağını merak etti. Raze ne kadar mücadele edecekti? Adamı öldürmek zorunda kalacak mıydı?

Slake her zaman ikincil zararlardan kaçınmaya dikkat etmişti ama ruhu tehlikedeydi ve yapması gerekeni yapacaktı. Ama lanet olsun, Raze'le ilgili bir şey onu başka bir yol bulmaya itmişti. Ya da en azından biraz oyalanmak istiyordu. Fayle yarın hâlâ burada olacaktı.

Muhtemelen.

Aptal olduğu için kendine lanet ederek mutfağa girdi ... ve durdu. Raze lavabonun başında duruyordu, önlüğü yere düşmüştü ve belden aşağısı kıskırtıcı bir şekilde çıplaktı.

kalktı. Ellerindeki ve kollarındaki kan ve isi yıkarken kasları sırtının esnek derisinin altında yuvarlandı ve esnedi.

Lanet olsun. Slake bakışlarını ayıramadan kuru kuru yutkundu. Ve Raze sonunda bir el havlusu alıp kendini sildiğinde, Slake'in tek düşünebildiği o bez parçasının ne kadar şanslı olduğuydu. Ve dilinin çok daha iyi bir iş çıkarabileceğini.

Raze havluyu is ve kan bulaşmış üstünün yanına yere attı ve buzdolabının kapağını çekerek açtı. "Bira?"

Slake bir şekilde omuz silkmeyi ve cızırtılı bir "Elbette" demeyi başardı.

Raze ona süslü bir mikro bira şişesi fırlattı ve sonra kendi şişesinin kapağını çevirip içindekilerin yarısını boşalttı.

"İçki içmediğini sanıyordum."

Gözlerini kapatan Raze başını mavi fayanslı duvara yasladı. Yutkunduğunda boğazındaki kaslar dalgalandı ve Slake birden kendini o uzun, kemerli boynunu öperken hayal etti. Diliyle çenesinin altındaki sembolün izini sürdüğünü hayal etti. Bunu yaparken Raze'in çıkaracağı sesleri hayal etti. Tanrım, bu düşünce bile kasıklarının ısınmasına ve kalbinin ürkütücü bir hızla çarpmasına neden oldu.

Slake, Raze'i çok uzun zamandır kimseyi istemediği bir şekilde istiyordu.

"Sarhoş olamıyorum ama içki içmek hâlâ sahip olamadığım şeyleri istememe neden oluyor." Rake'in göz kapakları kalktı ve gözlerinin derinliklerinde parıldayan karanlık açlık karşısında Slake'in kasları gerildi. "Şu anda istediğim şey önümde duruyor ve ona sahip olabileceğimden oldukça eminim." Sesi alçaldı. Dumanlı. Çok seksi. "Haksız mıyım?"

Vay anasını. Göğsünde sıkı bir ısı yumağı sıkıştı ve vücudu bariz çiğ seks vaadine tepki verirken yavaş bir dalga halinde yayıldı. Gözlerini Raze'e ve o muhteşem

Omuzları ve kalın kolları bir partneri mutluluğa boğmak için sabit tutacak şekilde yapılmıştı. Daha aşağıda, geniş göğsü dalgalanan, sert karın kaslarına ve etkileyici bir ereksiyonu gizlemek için hiçbir şey yapmayan pantolonun içinde kaybolan dar bir bele doğru inceliyordu.

Tanrım, altındaki tüm o sağlam gücün onun itişlerini emmesi ... .

"Haklısın," dedi Slake kabaca, Wraith'in daha önce söyledikleri kafasında yankılanırken bile. "Ama Wraith sizin türünüzün sadece dişileri öldürdüğünü söylemişti ve ben az önce oturma odanızda bir tane gördüm."

Raze bir adım daha yaklaştı, gözlerindeki ışıltılı benekler sıvı altın gibi birbirine karışıyordu. "Seks yapmadan öleceğim. Dişilerle seks. O beni hayatta tutuyor, ben de aynısını onun için yapıyorum."

"Ama hala erkeklerle seks yapabiliyorsun, değil mi?" Lütfen evet de. Lütfen evet deyin.

"Bir dişi olduğu sürece, evet." Omuzları yuvarlanarak bir adım daha yaklaştı ve Slake'in siki sarsıldı.

"Burada mı? Yakınlarda mı?"

Raze'in önlüğündeki çadır daha da belirginleşti ve Slake'in ağzı sulandı. "Mevcut, yani bir tanesinin içine boşalmak zorundayız."

"Yani biseksüel misin?"

"Fark eder mi?" Raze usulca konuştu, sesindeki sıcaklık Slake'in tenine bir ateş gibi yerleşen neredeyse elle tutulur bir sıcaklıktı.

Birdenbire Slake adamın erkeklerden, dişilerden ya da iki başlı aseksüel mor yılan iblislerden hoşlanıp hoşlanmadığını umursamaz oldu. Önemli olan tek şey aralarındaki mesafeyi kapatmaktı.

Bir anda Slake artık Raze'in karşısında durmuyordu. Göğüs göğüse, ağız ağıza, sert horoz sert horoza.

Raze de onu aynı coşkuyla karşıladı ve bir kolunu Slake'in koluna dolayarak dilini Slake'inkine doğru itti.

ve ikisini de bitişikteki odaya götürdü. Şükürler olsun ki yatak odasıydı.

Slake, Raze'in kendisini istemediği konusunda bu kadar kararlı olduktan sonra onu buraya getirme nedenlerini sorgulamadı. Her zaman yaptığı gibi kontrolü ele aldı ve Raze'i yatağa itti. Raze buna uydu ve Slake'in önlük ve boxer'ını çıkarmasına izin vermek için arkasına yaslandı. Slake, Raze'in bacaklarının arasından çıkan ereksiyonunu görünce neredeyse ağzının suyu akacaktı, esmer et sütunu sert karnına doğru kıvrılmıştı.

Dostum, Raze bir sanat eseriymiş, altın benekli bakışlarındaki ham, vahşi yoğunluğa kadar bir erkek mükemmelliği çalışmasıydı.

Slake bunu uzatmayacaktı. Bunu çok fazla istiyordu.

Giysilerini çabucak çıkararak yatağa doğru atıldı. Slake ağzını sikinin başının üzerinde açıp dilini tepenin etrafında döndürürken Raze kalçalarını kaldırdı.

"Evet," diye fısıldadı Raze. "Dokun bana."

Sanki Slake'e söylenmesi gerekiyormuş gibi. Raze'in kalçalarını kavrayan Slake, kalın shaftın dibindeki ağır keseye ulaşana kadar yaladı. Slake dilinin ucunu iki sert testisi ayıran dikişe bastırırken Raze sert bir nefes çekti.

Slake Raze'in taşaklarını emip yalarken, bir elini Raze'in sikine doladı ve sıktı. Raze inledi ve Slake'in siki, ilgiye ihtiyacı olduğunu hatırlatırcasına nabız gibi atmaya başladı.

Raze'i bıraktı ve kendi ereksiyonunu kavrayarak yukarı doğru ilerledi, Raze'in shaftında coşkunun yol haritası gibi duran karanlık damarların izini sürdü. Ucundan ipeksi bir damla pre-cum damladı ve Slake hevesle onu ağzıyla yakaladı ve bu sefer inleme sırası ondaydı. Tuzlu, hafif baharatlı tat dilini kapladı ve yuttukça içi ısındı.

Lanet olsun, vücudunun her santimetresinin hassaslaşması neredeyse birkaç kadeh viski içmek gibiydi. Şu anda

Raze muhtemelen Slake'in dirseğini okşayıp onu orgazm edebilirdi.

Seks iblisleri harikaydı.

Şehvetten neredeyse kendini kaybetmiş bir halde başını kaldırıp Raze'in sıcak bakışlarıyla buluştu. Aynı arzunun, ihtiyacın gözlerinden erimiş altın sıçramaları halinde yayıldığını görmek ne kadar da tahrik ediciydi. "Gözlerin," diye mırıldandı. "Renk değiştirmelerine bayılıyorum."

"Tahrik olduğumda altın rengi ortaya çıkıyor." Raze kalçalarını kaldırarak ereksiyonunu Slake'in çenesine ve dudaklarına sürttü. "Ya da sinirlendiğimde."

Slake dilini Raze'in sikiinin tepesinde döndürdü ve Raze'in zevkle tıslamasına bayıldı. "Hoşuma gitti. Daha fazlasını görmek istiyorum."

Raze bir kolunu yana atarak yatağın başucundaki çekmeceyi karıştırdı ve bir şişe kayganlaştırıcı çıkardı. Slake'in siki acı verici bir tepkiyle zonkluyordu.

"Peki ya dişi?" Slake onun kim olduğunu bilmiyormuş gibi davranarak nefes aldı. Ve bu noktada umurunda da değildi. Yapamazdı, yoksa alışık olmadığı bir duygu çirkin yüzünü gösterebilirdi.

Suçluluk duygusu.

Raze, Slake'in saçlarını kavradı ve onu kabaca vücudundan yukarı çekti. "Ona ihtiyacım olduğunda Fayle bize katılacak."

Slake bunu nasıl bildiğini daha sonra sorması gerektiğini kendine hatırlattı. Şu anda tek istediği kendini Raze'in taşaklarına kadar içine gömmektir.

Slake sabırsız bir hırıltıyla onu çevirmek için kolunu Raze'in omuzlarının altına soktu ama Raze pazularını demir gibi kavrayarak onu durdurdu. Raze ağzını Slake'in kulağına doğru kaldırdı ve Slake'in tıslamasına neden olacak kadar sert bir şekilde dişlerinin arasına aldı.

Raze o noktayı yalayarak yatıştırdı ve sonra şehvet dolu bir sesle, "Seks gibi kokuyorsun. Güç gibi. Beni o kadar sertleştiriyor ki canım acıyor. Elimde olsa seni arkandaki sandalyeye domaltır ve öyle bir delerdim ki günlerce beni hissederdin."

Ah... evet. Raze'in eli kalçalarının arasına girip şaftını bulduktan sonra aşağıya, taşaklarına indi ve parmak uçları hemen arkalarındaki hassas bölgeyi bulduğunda Slake kalçalarını eğerek Raze'in istediği her şeye erişmesine izin verdi.

Slake her zaman Raze'in söylediği gibi sondaj yapmayı tercih etmişti ama Raze'le ilgili bir şey, kelimenin tam anlamıyla seks için yaratılmış güçlü, yoğun bir erkek tarafından alınmayı deneyimlemek istemesine neden olmuştu.

Raze'den önce sadece bir kişi için böyle hissetmişti ve o zaman bile Slake'in alttaki cinsel pozisyonu ilişkilerinin bir gereği idi, Gunther'in bunu yapmasının tek yolu buydu.

Ve lanet olsun, neden bu piç kurusu Gunther'in kıyas bile edemeyeceği bir erkekle tam burada, tam şu anda olanlara burnunu sokmak zorundaydı?

Slake eski vampir sevgilisini zihinsel olarak kazığa oturtarak Raze'i kabaca yatağa geri itti. "Beni hissedersen sen olacaksın, karabasan," diye homurdandı Raze'i çevirip üzerini örterek ereksiyonunu kaslı kalçalarının arasına iterken.

Ah kahretsin, bu şekilde bile uzun süre dayanamayacaktı. Bir şekilde Raze bunu biliyordu, elleri ve dizleri üzerinde kendini yukarı itti, böylece Slake'in siki girişinde duruyordu.

Raze kayganlaştırıcı şişesini havaya fırlattı. Slake şişeyi tek eliyle yakaladı ve birkaç saniye içinde kaslardan oluşan sıkı halkayı yavaşça itmeye başladı. Raze'in sıcak deliğinin içine girerken seksi zonkluyordu ve sonunda, tanrılar sonunda, kabzasına kadar oturmuştu.

Bir saniye daha bekleyemedi, geri çekildi ... ve sonra kalçalarını öne doğru çarptı. Raze inledi, ses Slake'in kendi soluk soluğa iniltisi tarafından yutuldu.

İçinden coşku geçti. Aman Tanrım, bu inanılmazdı. Raze'in vücudunun her santimi bunun için yaratılmıştı, bir seks iblisi olduğu düşünüldüğünde bu bir sürpriz değildi, ama yine de kışının Slake'in sikinin etrafında sıkışma şekli, tabandan başa doğru dalgalanması ... lanet olsun.

Yumuşak ayak seslerini zar zor duydu ve Fayle'in odaya girdiğini son anda fark etti. Donup kaldı, şehvetinin etrafında olup biten her şeyin farkında olmasına engel olmasına izin verdiği için utandı ve kendine kızdı. Sonra Raze onu itti ve hey, sanki Fayle balta sallamıyor ve zırh giymiyordu. Öyle olsaydı bile, silahları ulaşabileceği bir yerdeydi. Her zaman ulaşabilecekleri bir yerdeydiler.

Ama hayır, eli boştu, daha önce olduğu gibi giyinmişti, siyah yoga pantolonu ve dolgun göğüslerini ve sert karnını gösteren sarı bir tişört giymişti ve burada olmaktan mutlu görünmüyordu. Aslında Slake'e baktığında dudağını sessiz bir hırıltıyla kısırarak ona, kendisine dokunmak gibi bir niyeti varsa bunu unutmaması gerektiğini söyledi.

Mesaj alındı ama gereksizdi. Slake hiçbir zaman kadınlardan hoşlanmamıştı - ailesinin ölümcül hayal kırıklığına rağmen.

Raze onun altında kıpırdandı ve sırtı Slake'in göğsüne yapışacak şekilde doğruldu. Slake dik pozisyonun verdiği yeni hisle tısladı. Raze kıcını ona yasladı ve taşaklarında kaynayan serbest bırakma kritik hale geldi. Dişlerini sıkarak, Fayle yatağa tırmanıp elleri ve dizleri üzerinde Raze'e bakarken ve onun sert uzunluğunu ağzına alırken onu geri tutmaya konsantre oldu.

Kıskançlık Slake'in içinde çılgılık attı. Raze'in boşalmasını sağlayan kişi olmak istiyordu. Adamın taptığı tanrıya bağırmasını sağlamak için.

"Sik beni," diye inledi Raze. "Yap şunu. Sertçe."

İşte bu! Slake bir eliyle Raze'in kalçasını kavradı ve diğer elini göğüs kafesine doğru kaydırarak onu destekledi, kendi kalçalarını geri çekip öne doğru savurdu, hamlesinin gücüyle Raze'i neredeyse yataktan kaldıracaktı.

Raze tekrar inledi ve Slake daha sert yaptı. Daha da sert, ta ki odadaki tek ses etin ete çarpması ve nefes nefeseydi.

Slake'in taşakları gerildi ve orgazm, akıllara durgunluk veren bir his fırtınasıyla patlayana kadar sikiinin içinde yuvarlandı. Orgazm devam etti ve sonra tam dindiğinde Raze bağırdı, kışını sıktı ve Slake onu ilkinden daha fazla paramparça eden bir başka boşalmaya katıldı. Hemen ardından gelen üçüncüsü, enerji ve düşünceler de dahil olmak üzere her şeyini tüketti.

Şiltenin üzerine yığıldılar, Slake Raze'i ezmek için yana kaydı. Fayle'in kayıp gittiğini ancak o zaman fark etti.

İyi ki kurtulduk. Onu Dire & Dyre'ye teslim etmek büyük bir zevk olacaktı.

CHAPTER SIX

Raze yatakta ne kadar süre yattığını bilmiyordu, hareket edemiyordu, bir Sem bebeği kadar çaresizdi. Slake onu şu anda öldürebilirdi ve Raze'in bu konuda yapabileceği tek şey hayatının en iyi orgazmı için ona teşekkür etmek olurdu.

Daha önce birkaç kez erkeklerle birlikte olmuştu ama her zaman garip olmuştu. Ya işin içinde bir dişi olmasından hoşlanmamışlardı ya da hoşlansalar bile Fayle'in Raze dışında kimseye dokunmaması onları hayal kırıklığına uğratmıştı.

Slake'in umurunda değil gibiydi.

Hâlâ birbirlerine bağlıydılar, Raze'in daha önce hiç kimseyle paylaşmadığı bir yakınlık. Fayle'le bile. Seks yaptıklarında, bu tamamen Raze'i hayatta tutmak ve türünün hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu cinsel heyecanı yaşatmakla ilgiliydi; bu heyecanı yaşamak için aynı odada olması bile gerekmiyordu. Onun türü tamamen sekse yakın olmakla, zevk eyleminden yayılan enerjiyi emmekle ilgiliydi. Fayle genellikle seksten kaçınırdı. Dağınık olduğunu söylerdi. Sinir bozucuymuş.

Nemli teninin Slake'inkine yapışmasına gülümsedi. Dağınık, kesinlikle. Can sıkıcı mı? Kesinlikle hayır.

Kolunu Raze'in beline doladı ve parmak uçlarını Raze'in göğüs kafesinde ileri geri gezdirdi. "Bu

...

"Evet," diye mırıldandı Raze. "Öyleydi. Hareket edemiyorum. Sen nasıl hareket ediyorsun?"

Slake'in dudaklarının kürek kemiğine doğru bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti. "Nasıl oldu da seninle birden fazla orgazm yaşayabildim?"

Raze cevaptan emin olamayarak kaşlarını çattı. "Erkekler hakkında emin değilim ama dişiler her zaman **öyledir**. Spermlerimiz

yarım saat kadar uzun bir süre boyunca tekrar tekrar geldiler." "Ah, şey, bunun için senin yanlış tarafındaydım."

İlginç. Diğer erkek partnerlerinden hiçbiri bunu yaşamamıştı. Seminus menisinin çeşitli türlerin erkekleri üzerindeki etkilerini test eden biri olup olmadığını merak etti. Eğer biri yaptıysa, o da Eidolon'du. Bu konuya nasıl yaklaşacağını bildiğinden değil.

Hey, Doktor, bir erkekle seks yaptım ve birden fazla orgazm oldu ve şimdi erkekler üzerindeki etkilerimizi merak ediyorum.

Evet. Hayır.

"Peki Fayle şu anda odasında mutlu vakit geçiriyor mu?"

Raze homurdandı. "Menimizi yutmanın farklı bir etkisi var. Dişileri azdırıyor." Belki de hayal gücüydü ama Slake'in biraz sertleştiğine yemin edebilirdi. "Ama Fayle cinsel enerjiyle beslenen bir succubus. Onun için meni süper konsantre bir yakıt gibidir."

Slake boğazını yaladı, şahdamarı boyunca yavaşça ilerledi ve Raze zevkten titredi. "Ona ne sıklıkla ihtiyaç duyuyorsun?"

"Duruma göre değişir." Slake'i kendisini tekrar yalaması için sessizce cesaretlendirdi ama o avucunun koluna hafifçe vurmasıyla yetindi. Tanrım, biri ona böyle dokunmayalı ne kadar uzun zaman olmuştu? "Çoğu Seminus iblisi günde birkaç kez sekse ihtiyaç duyar."

Slake'in eli dondu. "Vay anasını. Siz nasıl bir şeyler yapabiliyorsunuz?"

Raze kıkırdadı ama dışarıdan gelen siren sesi ona buna neden olan trajediyi hatırlattı ve ayıldı. Arkadaşını, iş arkadaşlarını ve kendi evi kadar rahat hissettiği kulübünü kaybetmenin neden Slake'te kendini kaybetmek istemesine neden olduğundan emin değildi ama bu keşfetmeye hazır olduğu bir şey değildi.

"Yaşlandıkça ya da bir eş aldıktan sonra sıklık azalır. Frekans annemizin türünden de etkilenir." Slake okşamaya devam ederken memnun bir iç çekişi bastırdı. "Annemin hangi türden olduğunu bilmiyorum ama

Çünkü seks yapmadan on iki ila on altı saat geçirebiliyorum, ancak on üç veya on dört saatten sonra işler rahatsız edici olmaya başlıyor."

"Seminus iblisleri annenizin türünün pek çok özelliğini mi alıyor?" Slake'in eli yavaş ve hafif vuruşlara devam etmeden önce bir kalp atışı kadar durdu. "Yoksa hepiniz aynı mısınız? Melez diye bir şey var mı?"

Raze gözlerini kapadı ve dokunulmanın keyfini çıkardı. Canlı olmanın.

Lexi'nin aksine.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Anne bir iblis olduğu sürece, tüm Seminus iblisleri safkan olur. Ve erkektir." "Sadece erkekler" kuralının bir istisnası vardı ama sadece bir tane. Ve o kişi, Sin, Underworld General'ı kuran Seminus kardeşlerin kız kardeşiydi. "Annelerimizin bazı küçük özelliklerini alırız, ancak çoğunlukla tüm Semler türümüzün temsilcisidir. Eğer yüzüncü yaş günümüze kadar hayatta kalırsak, doğurgan oluruz. O zamana kadar bir eş edinmemişsek, hepimiz benzer büyüklükteki hemen her türe benzeyecek şekilde şekil değiştirebilen canavarlara dönüşürüz. Sonra etrafta koşturup gördüğümüz her dişiyi kandırıp hamile bırakıyoruz. Ve dediğim gibi, anne insan değilse, bebekler her zaman safkan Sems oluyor. Bu kadar nadir olmamızın bir nedeni de bu. Dişiler doğum yaptıktan sonra kandırıldıklarını ve bebeğin kendi türlerinden olmadığını anlıyorlar ve genellikle bebeği terk ediyor ya da öldürüyorlar."

"Ah," diye mırıldandı Slake, dudakları Raze'in omzunu okşarken. "Ama bu kadar nadir olmasına rağmen hastaneniz sizlerle kaynıyor."

"Çünkü Eidolon bizi aktif olarak arıyor ve UG'yi Semler için güvenli bir sığınak haline getirdi. Doğuştan gelen iyileştirme yeteneklerimiz bizi doğal sağlık görevlileri ve doktorlar yapıyor. İnanın bana, çoğu iblis beş yüz yıl yaşasa bile bizden birine rastlayamaz."

"Yani siz safkansınız, ama annenizin türünün kim olduğunuzda bir tür rol oynadığını söylediniz? Ne gibi?"

Misk gibi seks ve ter kokusunu içine çekerek, türünün özelliklerini Slake'le paylaşırken anın tadını çıkarmasına izin verdi. İnsanların onu merak etmesine alışık değildi ve bu hoşuna gidiyordu. "Underworld General'da bir sağlık görevlisi var, Shade ... annesi bir Umber iblisiydi, bu yüzden gölgenin varlığında gölgeye dönüşebilir. Wraith'in annesi bir vampirdi, bu yüzden kan içmesi gerekiyor. Bu tür şeyler."

Slake'in parmakları Raze'in kalçası boyunca ilerledi ve Raze cinsel bile olmayan bir zevk iniltisini bastırmak zorunda kaldı. Takdir ediciydi. "Vampirler üreyemez."

"Uzun hikâye." Uzun ve tuhaftı ve Raze şu anda Wraith hakkında konuşmak istemiyordu. Bu yatakta kendisiyle kaşıklaşan erkek dışında başka bir erkek istemiyordu.

"Peki nasıl oluyor da annenizin hangi türden olduğunu bilmiyorsunuz?"

Tuhaf ama sevgi dolu çocukluğunu hatırlayarak gülümsedi. "İnsanlar tarafından yetiştirildim."

"İnsanlar mı?" Slake'in sesi limon ısırmış gibi çıkıyordu. "Bu nasıl oldu?"

Raze omuz silkti. "Öz annem beni bir kanalizasyona terk etti. Önüne gelen tarafından yenmem için bırakmış. Beni birkaç Aegis iblis avcısı buldu."

"Aegis seni buldu mu?" Slake'in sesi şimdi biraz boğuk çıkıyordu. "Ve seni öldürmediler mi? O piçlerin işi bu."

İnsan iblis avcılarından oluşan eski bir birlik olan Aegis, yüzyıllar boyunca yeraltı dünyasındaki tüm varlıkların düşmanı olmuştu. Ancak, tüm organizasyonlar gibi, yıllar içinde reform ve hatta kötü olmayan iblislere sempati duyan üyelerin eski yöntemlere karşı isyan ettiği son bir kargaşayı da içeren değişiklikler geçirmişti. Eidolon üyelerinden biriyle çiftleşmişti bile. Gem de öyle.

Ne yazık ki, yakın zamanda yaşanan kıyamet iblislerin varlığını ortaya çıkarmıştı ve insanlar anlamadıkları şeyleri yok etme gibi haklı bir davaya akın ettikçe Aegis'in sayısı artıyordu. Dışarıda bir sürü kötü iblis olmadığından değil. Ancak iyi iblisler ve tarafsız bir çizgide yürüyen çok çeşitli iblisler de vardı.

Raze, "Aegis beni kurtardığında, benim bir iblis olduğumu bilmiyorlardı," dedi.

"Yeni doğmuş bir bebeğin kolunda dövmeler olması bir ipucu değil miydi?"

"Sanırım bir şeyler döndüğünü anladılar, ama şanslıyım ki tipik önce öldür sonra soru sor türünden Aegis pislikleri değillerdi. Ne olduğumu anlayamadıklarında, içlerinden biri beni tutmaya karar verdi. Ben üç yaşındayken bir doktorla evlendi, Aegis'ten ayrıldı ve beni kendi çocukları gibi yetiştirdiler."

Raze bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. Carrie Ann ve Ryan Bertrand ona iyi bir hayat sunmuşlardı -insanların yaşadığı bir evde normal bir hayat, bu da Raze'e dünyaya iblis kardeşlerinin çoğundan daha insani bir bakış açısı kazandırmak için uzun bir yol kat etmişti.

Slake parmak ucuyla Raze'in bileğindeki girdaplı kurukafa işaretinin izini sürdü ve Raze böylesine hassas bir bölgesine dokunulduğu için ürperdi. Okşandı. "Sanat eserini nasıl açıkladılar?"

"Annem beni istismarcı bir durumdan evlat edindiğine dair bir hikaye uydurmuş. Bir aşırıya kötü tepki verene ve babam bazı kan testleri yapana kadar, o bile beni bebekken dövme yaptıran bağımlıların çocuğu olarak dünyaya geldiğime inanıyordu."

"Buna inandın mı?"

Slake'in parmaklarını kendi parmaklarıyla yakaladı ve konuşurken onlarla oynamasına izin verdi. Bu kadar küçük bir şeydeki samimiyet çarpıcıydı ve onu Slake'in sırtına yapışmış bedeninden bile daha fazla ısıtıyordu.

"Yapmamak için hiçbir nedenim yoktu," dedi. "Ayrıca havalı bir şeydi. Diğer tüm çocuklar benim tam bir baş belası olduğumu düşünüyordu." Slake yer değiştirdi, aralarındaki bağlantıyı kaybetti ve Raze tuhaf bir hayal kırıklığı yaşadı. "Top ne zaman düştü?"

Slake yatağın üzerinde zıplarken içinden yuvarlandı. "Çünkü öyle olduğunu biliyorsun."

"Oh evet. Düştü." Raze, Slake'in banyoya doğru kaybolurken kaslanan kışını görünce salyalarını akıttı. "Seminus iblisleri iki olgunlaşma döngüsünden ilkinden geçene kadar herhangi bir özel güce ya da yeteneğe sahip olmazlar. Yani ben yirmi yaşına gelip de ilkini yaşayana kadar her şey yolundaydı."

Kahretsin, bu çılgınca bir şeydi. Liseden on altı yaşında mezun olmuştu, yani üniversitenin dördüncü yılındaydı, babası gibi tıp alanında bir kariyere hazırlanıyordu ki hastalandı. Gerçekten hastalanmıştı.

"Görüşüm bulanıklaşmaya başladı ve şiddetli baş ağrılarım oluyordu. O kadar kötüleşti ki üniversitedeki hiçbir dersime giremedim ve eve döndüm. Babam Los Angeles'ta ücretsiz bir klinik işletiyordu, ben de hastalık yürüyemeyecek kadar zayıflatana kadar yardım ettim. Annem semptomlarımı araştırmak için Aegis geçmişini kullandı ve benim bir tür seks iblisi olduğumu anladı."

Slake lavabodaki su sesinin üzerine konuştu. "Sekse ihtiyacın olduğunu biliyordu."

Homurdandı. "Garip, değil mi?" Kolunu başının arkasına sıkıştırdı ve tavana baktı, çıplak ve yatağa yayılmış olması umurunda bile değildi. "Yine de havalıydı. O ve bazı eski Aegis arkadaşları bir iblis genelevini bastılar ve benim için bir dişi buldular. O dişinin adı Fayle'di."

"Ve o zamandan beri seninle birlikte mi?"

"Evet."

Su kesildi. "Çok uzun süre gidersen ne olur?" "Ateş. Acı. Ölüm."

"Bu hiç hoş değil," diye seslendi Slake. "Peki annenle baban şimdi nerede?"

Raze'in göğsünde ağır bir sızı odaklandı ve basit ama yıkıcı bir kelimeyi boğuk boğuk söyleyebilmesi için bir an geçmesi gerekti. "Öldü."

Slake kapıda belirdi, muhteşem vücudu hâlâ terden parlıyordu. "Özür dilerim," dedi. "Ne oldu?"

Raze tavanı tekrar inceledi. Tavanlara göre oldukça sıra dışıydı. "Birkaç yıl önce yaşanan kıyamet saçmalığı."

"Ah, lanet olsun." Slake banyodan çıktı ve Raze onun kıyafetlerine doğru gittiğini düşündü, bu yüzden Slake tekrar yatağın üzerinde yanına uzandığında çok şaşırdı. Birbirlerine dokunmuyorlardı ama bu yine de Fayle de dahil olmak üzere herhangi biriyle paylaştığı en özel, en mahrem andı.

Raze'in hayatının en kötü dönemiyle ilgili konuşmaya dalmamış olsalardı, bu bilgi onun dengesini bozacak ve muhtemelen onu korkutacaktı. Paylaşmaya alışık değildi, aşırı özel bir insan olduğu için değil, Lexi dışında konuşacak kimsesi olmadığı için. Hayatı iş ve seksten ibaretti. Seks ve iş.

Meşgul olmak onu sahip olamayacağı şeyleri dilemekten alıkoyuyordu. Erkek bir partner gibi.

Slake gibi.

"Kargaşa sırasında öldürüldüler. Onları kurtarmaya çalıştım ..." Raze sözünü yarıda kesti, onların kalıntılarını evlerinin her tarafına dağılmış halde bulmanın hatırası hâlâ o yarayı açamayacak kadar tazeydi. Yan yatmış, bir dirseğiyle desteklenen Slake'e baktı. "Peki ya sen? Ailen nerede?"

Slake'in kara gözleri buz kesti. "Bildiğim kadarıyla, Sheoul'daki özel küçük izole yerleşkelerinde hayattalar ve tekmeliyorlar."

"Sanırım ortada uzun bir hikaye ve husumet var?"

"Öyle de denebilir."

Esneyerek gözlerini kapatan Raze, seksin ve şaşırtıcı derecede hoş sohbetin tadını çıkarmaktan memnundu.

"Yaşamak için ne yapıyorsun?"

"Bir hukuk firmasında çalışıyorum."

Raze göz kapaklarını aralayarak yatak arkadaşına baktı.
"Avukat mısın?"

Slake bir kahkaha attı. "Kesinlikle hayır. Benim türüm, Duosos, silah uzmanlarıdır. Benim kullanışlı küçük sinisferlerim gibi kimsenin yapamadığı silahları yapar ve kontrol ederiz. Dire & Dyre için çalışıyorum, yeteneklerimi onlar nasıl isterse öyle kullanıyorum. Bunun başlıca nedeni, yıllar önce bir aptal gibi beni gelecek haftanın sonuna kadar onlara bağlayan bir sözleşme imzalamış olmam."

"Gelecek haftanın sonunda ne olacak?"

"Ben özgür bir ajanım." Sesinde bir tereddüt vardı ama Raze burnunu sokmak istemedi. En azından bu konuya. Başka bir şeyi çok merak ediyordu.

"Yani ... özgür bir ajan olduğunuzu söylediğinizde . . ." Sözünü yarıda kesti, hassas bir operasyonun ilk kesitini yapmadan önce her zaman yaptığı gibi, kafasını doğru yere oturtmak için kendine bir kalp atışı verdi. "Bu ilişkiler için de geçerli mi?"

Slake sert bir nefes çekti ve Raze sorduğu sorudan hemen pişman oldu. Neden sorduğunu bile bilmiyordu. Fayle herhangi biriyle birlikte olmayı zorlaştırırken, müsait olduğu söylenemezdi.

"Kimseyle birlikte değilim," dedi Slake yavaşça, "eğer kastettiğin buysa." Raze'e bakmak için başını çevirdi. "Peki ya sen? Fayle'le aranda bir şeyler olduğunu biliyorum ama onsuz bir erkekle birlikte olmayı hiç denedin mi?"

Raze iç çekti. "Sana bahsettiğim olgunlaşma evresinden geçtikten hemen sonra bir erkekle birlikte olmaya çalıştım. İşe yaramadı."

Umut etmişti, inanmadığı yüzlerce farklı tanrıya dua etmişti, ama tam da doruğa ulaştığı anda

Yakındı, o kadar sıcaktı ki yakıyordu, zevk aniden kemik yakan bir acıya dönüşmüştü. Fayle ona yardım etmek için oradaydı ve bunu unutmasına asla izin vermeyecekti.

"Ama eğer doğru adamı bulursan, ne bileyim, üçlü bir şey yapabilir misin? Hiç denedin mi?"

Raze neredeyse gülecekti. Bir zamanlar Fayle'le bir şekilde anlaşabilecekleri konusunda umutluydu. Dışarıda bir yerlerde Fayle'le olan anlaşmasını kabul edebilecek bir adam vardı ve Fayle de Raze'in başka birine duyduğu arzuyu kabul edebilirdi.

Tam bir aptaldı.

"Birkaç kez üçlü yaptık ama hepsi sıradan şeylerdi. Gerçek bir ilişki için onun kıskançlığını kırmaya değecek bir erkek bulamadım." Slake'e baktı ve belki de, sadece belki de, kendisinin ilk olup olamayacağını merak etti. Evet, gelecek hakkında düşünmeye başlamak için çok erkendi ama lanet olsun, daha önce hiç kimseyle bu tür bir yakınlık yaşamamıştı ve tüm bunları paylaşmak ona göre olmasa da, doğru hissettiriyordu.

Slake kaşlarını çatı. "Seni seksten daha fazlası için istemiyorsa nasıl kıskanabilir ki?"

"Türünün mülkiyete odaklandığını söylüyor." Sesindeki acılık onu şaşırtmıştı ama onun oyunlarını oynamaktan yorulmaya başlamıştı. "Kendilerine ait olduğunu düşündükleri her şeyi sahipleniyorlar. Açlıktan ölmek üzere olan bir arkadaşlarına yemek bile vermezler. Bazı şeyleri paylaşmak ölümle cezalandırılır."

"Neden buna katlanıyorsun ki? Neden ona defolup gitmesini söylemiyorsun?"

"Onu terk etmeyi denedim," diye itiraf etti Raze. "Neredeyse ölmeden önce bir ay dayanabildim." Vücudu sanki olağanüstü bir acı ve sefalet içinde olduğunu hatırlamış gibi gerildi. "Benim türümün çoğu doğuştan cazibelidir. Dişilere bayılırlar ve birini on saniye içinde donundan çıkarabilirler. Ama ben öyle değilim. Uyanık olduğum her saniyeyi ihtiyacım olduğunda nasıl seks yapacağımı bulmaya çalışarak geçirdim ve bundan nefret ettim.

lanet olası garip kadınlar. Kendimden nefret ediyordum ve stres beni öldürüyordu. Serbest bırakılmaları arasında çok uzun zaman geçiyordu ve sonra şiddete başvuruyor ve hastalanıyordum ... ta ki bir gece çok ileri gidip pis bir ara sokakta bir av köpeğinin arkasında yığılıp kalana kadar." Kurt adam genelevinin dışında uyandığı, vücudunun ateşten yandığı, gözlerinin kanadığı ve Fayle'in sikini emdiği anı hatırlayınca ürperdi. Bir şekilde onu bulmuş ve hayatını bir kez daha kurtarmıştı. "Fayle ile olan hayatım ideal değil ama alternatifinden daha iyi."

"Sanırım bunu görebiliyorum." Slake'in yüz ifadesi sıkıntılıydı. "Ama o senin mutlu olmanı engelliyor."

"Mutlu musun?" Raze homurdandı. "Bunu dilemekten uzun zaman önce vazgeçtim. Elde edebildiğimi alıyorum."

Slake'in koyu renk gözlerinde bir şey titreşti. Hüzün, belki? "Yaşamak için hiç de iyi bir yol gibi görünmüyor."

Raze tekrar tavana baktı. "Hayattaki kaderimi kabul ettim."

Slake yavaşça uzandı ve parmak eklemine Raze'in boynundaki kişisel glifin üzerine dokundurdu. Raze'in asla tanımlayamadığı işaretin ince, kabarık çizgilerinden elektriksel bir zevk patlaması yayıldı.

"Bu yüzden mi kişisel sembolünüz eski bir Lidya kabul sembolü?"

Raze bakışlarını tekrar Slake'e çevirdi. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Halkım, muhtemelen adını hiç duymadığınız iblis türleri için silahlar üretir. Bir ya da ikisi kadim Lidya dilini konuşur ve yaptırdıkları silahlara her zaman belirli sembollerin kazınmasını talep ederler." Slake elini çekti ama sembol hoş bir şekilde titreşmeye devam etti. "Yani? Sen kabul eden biri misin?"

Raze neredeyse evet diyecekti. Ama bu gerçek olabilir miydi? Asla normal bir Sem olamayacağı gerçeğini kabullenmişti. Asla dişilere ilgi duymayacaktı ve asla istediği gibi bir erkekle birlikte olamayacaktı.

Ama bu hoşuna gittiği anlamına gelmiyordu. Slake'le ne kadar çok zaman geçirirse, içinde bulunduğu durumu o kadar az kabullenir hale geliyordu.

CHAPTER SEVEN

Slake ve Raze uzun bir süre sessizlik içinde yattılar, Slake sonunda sorusuna cevap alamayacağını anlayacak kadar uzun bir süre. Raze'in Succubus'la olan ilişkisi hakkında daha fazla şey sormak istiyordu, kısmen de Dire & Dyre'a verdiği görevi tamamlamasına yardımcı olacak herhangi bir bilgi edinmek için. Ama merakının çoğunun Raze'in Fayle'i kaybetmekten nasıl etkileneceğini bilmek istemesiyle ilgili olduğunu fark etmek onu şaşırtmıştı.

Raze'in ona gerçekten ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Hayatı için. Akıl sağlığı için.

Sikeyim.

Slake'in umurunda olmamalı. Umurunda olmamalıydı. Ailesi ve sevdiği tek erkek tarafından reddedildikten sonra, üç kez hayatına girmesine izin verecek kadar zayıf olduğu bir erkek tarafından, hassas duygulara karşı bağışıklık kazanmış olmalıydı.

Ama işte buradaydı, Raze'in tıbbi becerilerinden etkilenmiş ve onun mutlu olmasına izin vermeyecek kadar kıskanç bir succubus bir yana, tamamen yabancılarla ilgilenme yeteneğine hayran kalmıştı.

Slake'in konuyu kesinlikle daha az önemli bir konuya kaydırması gerekiyordu. Fayle.

"Raze?"

Raze'in yanıtı uykulu bir homurtu oldu.

"Sanırım hastanede arkadaşlarının senin hakkındaki gerçeği bilip bilmediğini sorduğumda bir şeyler bulmuştum?"

Yutkunarak tavana bakmaya devam eden Raze'in oraya gitmeye isteksiz olduğu belliydi.

Slake, "Cevap vermek zorunda değilsin," dedi ama Raze başını salladı.

"Hayır, sorun değil. Sadece bunun hakkında konuşmak garip." Bacaklarını bileklerinden çaprazladı ve kalçalarının üzerinde duran çarşaf kayarak Slake'in ağzıyla sevdiği o sert uzunluğun görkemli bir ipucunu ortaya çıkardı. "Bilmiyorlar. Bu konuda pislik yapacaklarını sanmıyorum ama acıma duygusuyla baş edemiyorum, anlıyor musun?"

Slake elini uzatıp Raze'in kolundaki girdaplı bir kabartmanın izini sürdü, koyu çizgilerin dokunuşuyla titreşiyor gibi görünmesi hoşuna gitmişti. "Eşcinsel olmana mı üzülüyorsun yoksa erkeklerle istediğin gibi birlikte olamadığına mı?"

"İkincisi. Muhtemelen." Kolunu Slake'in dokunuşunun altından çekti ve elini saçlarının arasına sıkıştırdı. Slake bu ani geri çekilme karşısında garip bir incinme hissetti ve bu onu çok kızdırdı. Kimsenin onu incitecek kadar kalbine girmesine izin vermeye hazır değildi. "Siktir. Bilmiyorum." Slake'e yan gözle bir bakış attı. "Peki ya sen? Senin türünü hiç duymadım bile. Normal sayılır mısın?"

Slake acı bir kahkaha attı ve yastıklara yaslandı. "Hem de hiç." Onu reddetmekle kalmayıp idamını isteyen kendi toplumundaki -kendi ailesindeki- piçlere karşı savaşılabilecekmiş gibi yumruklarını sıktı. "Anlayamadıkları bir şeye dönüşene kadar beni kabul ettiler: başka erkeklere ilgi duyan bir erkeğe."

İşin en kötü yanı da gerçekten değişmeye çalışmasıydı. Ve kadınları çekici buluyormuş gibi yaptığı sürece ailesi için sorun yoktu. Çünkü evet, kim olduğun hakkında yalan söylemek sorun değildi, ama dürüst olmak ... şey, bu seni öldürürdü.

"Sanırım şanslıydım," dedi Raze, mükemmel dudaklarında muzip bir gülümseme belirerek. "Ailem sadece benim bir iblis olduğumu kabul etmek zorunda kaldı."

Slake güldü. "Sanırım eşcinsel olmak ailenizin en son endişeleneceği şey olurdu."

"Asla bilmediler ama umursamazlardı da. Ne olursa olsun beni sevdiler."

Slake'in içindeki bir şey bu tür bir kabul için yanıp tutuşuyordu ve kısa bir an için Raze'e tüm hikâyeyi, başka erkekleri arzulayan bir erkek olmadan önce ne olduğu hakkındaki gerçeği anlatmak istedi. Raze yaptığı seçimi anlayacak mıydı?

Gunther anlamamıştı ve Slake reddedilmeyi asla atlatamamıştı. Gunther her on yılda bir Slake'in hayatına geri dönüyor, affedilmek için yalvarıyor, bu sefer farklı olacağı konusunda ısrar ediyordu. Bu kez Slake'i hem dış görünüşü hem de iç dünyasıyla sevebilecekti.

Saçmalıktı. Her zaman saçmalıktı.

Ama Raze farklı görünüyordu. Açık fikirli. Merhametliydi. Sabırlı. Adam Fayle'e katlanıyordu ve Slake'in söyleyebildiği kadarıyla o kadın kontrolcü, hoşgörüsüz bir kullanıcıydı. Slake'in hayatını değiştirecek bir dönüşüm geçirmiş olması bir sorun teşkil etmemeliydi.

Öyle mi olmalı?

Sanki bunu yapmak ona cesaret aşılayacakmış gibi derin bir nefes alarak devam etmeye karar verdi. Eğer Raze ondan nefret ediyorsa, Fayle'i Dire & Dyre'a götürmek çok daha kolay olacaktı. Eğer Raze ondan nefret etmiyorsa... o zaman ciddi ciddi düşünmesi gerekecekti.

"Ah . . . Raze?"

Raze cevap vermeyince Slake ona doğru baktı ve adamı mışıl mışıl uyurken buldu. Çok huzurluydu, yakışıklı yüzü rahattı, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibiydi.

Slake bunu mahvetmeyecekti. Çok geçmeden Raze uyanacak, Fayle'in bir ilişki yaşamasına izin vermeyen bir sürtük olduğunu ve arkadaşlarının korkunç bir patlamada öldüğünü hatırlayacaktı.

Zaten Slake'in gitme vakti gelmişti ve belki de bu, evrenin ona daha fazla karışmaması gerektiğini söyleme şekliydi. Gömülü kalması en iyisi olan sırları açığa çıkarmamalıydı.

Sessizce duş aldı ve giyindi... ve Raze kılını bile kıpırdatmadı. Açıkça görülüyordu ki, Slake'in hiç bilmediği bir Şekilde güvendeydi. Her zaman bir gözü açık ve bir eli silahının üzerinde uyurdu.

Raze'le seviştiklerinde bile silahlarının her birinin tam olarak nerede olduğunu ve onlara ne kadar hızlı ulaşabileceğini bilirdi.

Kendini sadece biraz müdahaleci hissederek Raze'in pantolonunu karıştırıp cep telefonunu aradı. Bulduğunda kendi numarasını taktı ve ekrana bir not yazdı. Özel bir Şey değil, sadece basit bir "Ara Beni".

Telefonu bulduğu cebe geri sokarken tereddüt etti. Bir noktada Fayle'i yakalamak zorunda kalacaktı ve bu hiç de iyi gitmeyecekti. Elbette bunu Raze'in bu işe karıştığını asla bilmeyeceği Şekilde yapabilirdi ama kahretsin, Slake artık Raze'in ona ne kadar ihtiyacı olduğunu bildiğine göre, içinde bir parça suçluluk duyuyordu.

Siktir git. Lanet olası ruhun tehlikede.

Ve Raze'in hayatı tehlikede olabilir.

Kendine ve içinde bulunduğu duruma lanet ederek yatak odasından çıktı ve mutfağa girdi; bir de ne görsün, Fayle yemek masasında oturmuş, bir fincan aya krema karıştırıyordu.  zerinde parlak, kravat boyalı bir atlet vardı ama ona attığı bakışlar simsiyahtı.

"Gizlice kaçmak mı?" diye sordu. Ve oldukça şirret bir Şekilde ekleyebilirdi.

"Bir not ve numaramı bıraktım."

"Hmm." Bakışlarını onunkilere kilitledi. "Seni bir daha görmeyi beklemiyorum."

Onu tekrar görecekti. Yakında. Onu yakalamak için özel olarak tedarik ettiği ipi kullanmasaydı, onu şimdi yakalayabilirdi.

Suçluluk duygusu tekrar içine işledi ama bunun üzerinde durmak yerine yavaşça ona doğru ilerledi ve tepkisini  lt . enesindeki hafif kasılma dışında, bir buz engereğinin karnındaki kırağı kadar soğuktu.

"Bu konuda söz sahibi olmanızı beklemiyorum."

Uğursuz bir gülümseme ağzının kenarlarını karıştırdı. "Kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğim."

"Anladığım kadarıyla, bunun olması için kimseyi yanına yaklaştırmayacaksın."

Çayını daha hızlı karıştırdı, kaşık öfkeyle bardağın kenarına çarptı. "Erkeklerle birlikte olamıyor, bu yüzden denemesi anlamsız."

"Bana öyle geliyor ki, eğer ona uzlaşma şansı bile veremiyorsanız, onu inciten sizsiniz."

Koltuğundan fırlayıp onunla yüzleşti ama aralarındaki bir metre boy farkından dolayı öfkesinin bir kısmı kaybolmuştu. "Benim ya da onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, seni lanet olası sakatat parçası." Kapıyı işaret etti. "Ondan istediğini aldın. Şimdi git de düzüşecek başka birini bul."

"Effing? Becermek mi? Cidden mi? Hakaretinle birlikte baharatlı bir dil kullanamıyor musun? Bu acı sos olmadan taco servis etmek gibi bir şey. Ya da alkolsüz bir Super Bowl partisi düzenlemek gibi. Siktiğimin suçlusu."

"Küfür etmeyi sevmiyorum," diye mırıldandı.

İşte bu beklenmedik bir şeydi. İblisler, insanların kaba dil olarak kabul ettiği şeylere karşı oldukça liberal olma eğilimindeydi. "Küfür etmeyen insanlara güvenmem."

"Neden olmasın?"

"Çünkü küfür etmeyen insanlar sessizce sizi yargılıyor. Ahlaki olarak üstün bir rol yapıyorlar ama bu sadece bir rol. Kötü şeyler düşündüklerini bilirsiniz; sadece söylemezler."

"Belki de kibarlık ediyorlardır."

"Ya da belki de samimi değillerdir."

Alay etti. "Siktir git."

"Gördün mü? İşte bu samimi." Kadının yanından geçip ön kapıya yöneldi. Ayrılmadan önce dayanamayıp ekledi: "Raze'e onu sonra göreceğimi söyle."

Ben de seninle görüşeceğim Fayle.

CHAPTER EIGHT

Oh, kahretsin. Boşalacağım.

Orgazm onu ele geçirirken kelimeler Raze'in dudaklarından tutarsız bir telaşla döküldü. Slake'in ağzı sihirliydi, emiyor ve yalıyor, Raze'in vermesi gereken her şeyi alıyordu. Doruk noktası azalırken, bir başkası ona çarptı, ardından bir başkası ve bir başkası geldi. Slake'in eli Raze'in taşaklarını hafif bir baskıyla yoğurmaya başladı, her son damlayı ve her son ürpertiye ondan çekip aldı.

Lanet olsun, adam inanılmazdı. Gerçekten harika bir seksin baş döndürücü parıltısı içini ısıtırken, karyola boyunca akan, titreşen bir enerjinin belli belirsiz farkına vardı ve Slake'i ters çevirmek, ellerini ve bedenlerini kenetlemek ve ... ve ne yapmak için garip bir arzu duydu? Onunla bağ kurmak mı?

Erkek Seminus iblisleri diğer erkeklerle bağ kuramazdı. Sadece dişileri eşleri olarak kabul edebilirlerdi. Öyleyse vücudu neden tepki veriyordu-

Metalik bir çınlama onu sıçrattı. Bir başka çınlama, bu kez sert, soğuk bir çıtırtı ve ayak bileğinin etrafındaki basınç eşliğinde gözlerini açtı ve cinsel sis dağıldı.

"Slake," diye homurdandı. "Nesin sen? . ." Fayle'in kalçalarının üzerine oturduğunu görünce gözlerini kırıpıştırdı. Fayle'in parlayan dudakları ve göbeğinin üzerinde yarı kalkık duran ıslak aleti, orgazm olduğunu açıkça gösteriyordu ama Slake'le değil.

"Neredeyse on dört saattir uyuyordun," dedi ve uykudan ıslanmış kulaklarından mı yoksa sesi üzgün mü geliyordu? "Daha önce seninle ilgilenmiştim-"

"Geçen gecenin tekrarını yaşamadan önce mi?"

Sorusundaki meydan okuma karşısında kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. Kahretsin, kendisi bile şaşırmıştı. O genellikle

Statükoyu korumak için her şeyi oluruna bırakan biriydi ama bir şeyler değişmişti ve artık Fayle ile yaşadığı hayattan memnun değildi.

Hayır, yaşamak değil. Hayatta.

"Senin mutlu olmanı engelliyor."

Slake'in sözleri sanki hâlâ yanında yatıyormuş gibi kulaklarına doluyordu ve Raze'i bu kadar kısa bir süre tanıdıktan sonra Fayle'le olan hayatını tek bir cümleye indirgemiş olması ne kadar komikti, değil mi?

"Hayır," dedi usulca. "Ben gitmeden önce."

"Gitmek mi?" Tanrım, uyku sersemiydi. Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Öne doğru eğilerek bir avucuyla onun yanağını kavradı. "Sana taşınma zamanının geldiğini söylemiştim."

"Bekle. . . ne?" Doğrulup oturdu ve ayak bileğinin etrafındaki kalın prangaya kaşlarını çatarak baktı. Kelepçe, sağlam bir şeye bağlı olduğunu düşündüğü ağır bir zincire bağlıydı.

Fayle anında sıçradı ve kapıya doğru geri gitmeden önce kedi gibi yere indi. Zinciri çekiştirirken karanlık, korkunç bir şüphe kabardı. Şüphelendiği gibi, zincir banyonun yanındaki parlak mavi sütunun etrafına dolanmıştı.

"Neler oluyor Fayle?" diye hırladı. "Söyle bana. Doğru. Sikeyim. Şimdi."

"Sana söylemiştim." Kadının sesindeki titreme, belirlediği rotada kararlı olmadığına dair ona umut verdi. "Ben gidiyorum."

"Ve bunu söylemek için beni zincirlemeniz gerektiğini mi düşündünüz?"

"Benimle gelir misin?" diye sormadan önce bir süre alt dudağını yokladı.

"Fayle, bunu konuşalım. Beni serbest bırak ve bu işi çözelim."

Sinirli bir itiş kakışla saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Susuzluk yok edildi. Ve Underworld General

Sensiz de iyi. Benimle gelirsen seni serbest bırakırım. Evet de. İstedğin yere gidebiliriz."

"Bana şantaj mı yapıyorsun?" Öfke taze ve sıcak bir şekilde içeri doldu. "İstedğini yapmak zorundayım yoksa beni burada ölüme mi terk edeceksin?" Zinciri çekiştirirdi. "Tamam. Seninle geleceğim." Yalan söylüyordu ama şu anda özgür kalmak için her şeyi söylemeye hazırды.

"Üzgünüm, Raze," diye fısıldadı. "Ama sana inanmıyorum."

Lanet olsun ona! "Bunu neden yapıyorsun?" diye bağırdı. "Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra?"

Hüzünle gülümsedi. "Ben bir iblisim, Raze."

"Ben de öyle! Ve insanları lanet olası direklere zincirlemeyeceğim!"

"Bazılarımızın diğerlerinden daha iblis olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun." Gözleri sıvıyla dolmamış olsaydı, sesinde hayal edebileceği duygusal bir aksama vardı. Güzel. En azından ona yaptıklarından dolayı kendini kötü hissediyordu. "Seni seviyorum ama gitmem gerek."

"Aşk bu mu?" Zincirleri tekrar çekti. "Yapma bunu. Lütfen."

"Yapmak zorundayım. Peşimde biri var." Telefonunu kaldırdı. "Ama merak etme, sevgiline seni kurtarması için mesaj bıraktım bile."

"Aşık çocuk mu?"

Gözlerini devirdi. "Slake. Ona neden gitmem gerektiğini sor. Sakın bana onu çoktan unuttuğunu söyleme. Ben seni emerken onun adını inliyordun."

"Bırak beni," diye kükredi yataktan fırlarken. "Lanet olsun sana Fayle, bunu yapamazsın!"

Çok nazik bir şekilde telefonu ve bir dizi anahtarı kapının yanındaki rafa, onun ulaşamayacağı bir yere koydu. "İhtiyacını hissedeceğim," dedi. "Eğer senin için gelmezse, sen ölmeden önce hastaneyi arayacağım."

"Ne kadar rahatlatıcı," diye tersledi. "Özür dilerim."

Bir kükremeyele hamle yaptı ama zincirler onu tuttu ve ayağından sertçe çekilip beton zemine gümbür gümbür düşerken bacağından acı fışkırdı. Fayle kaçtı ve adam öfkeyle ayağa kalkarken onun aceleyle apartmana doğru koştuğunu duydu. Bir an sonra ön kapı çarparak kapandı.

Yalnızdı. Ve eğer Slake önümüzdeki on iki ila on altı saat içinde ortaya çıkmazsa, başı büyük belaya girecekti.

Slake'i iyi tanıyan herkes şu anda ona gülerdi. Gülmeleri bittikten sonra da onu böyle bir aptal olduğu için öldürürlerdi.

Dire & Dyre'ın Tokyo'daki en yeni hukuk bürosu binasının önünde dururken süslü cam kapılara baktı ve bunu gerçekten yapıp yapmaması gerektiğini düşündü. Raze'e karşı tomurcuklanan hislerinin görevini etkilemesine izin vermeli miydi?

Hayır, bunun cevabını biliyordu: yapmamalıydı. Ama hayatında ilk kez suçluluk duygusu içini kemiriyordu. Ve mesele şu ki, suçluluk duygusuyla başa çıkabilirdi. Onu görmezden gelmeyi ve işine devam etmeyi öğrenebilirdi. Ama başa çıkamadığı şey, Raze'in özel biri olduğu ve Slake onunla bir ilişki kurmazsa hayatının sonuna kadar pişmanlık duyacağı duygusuydu.

Dyre'ye fikriyle giderse bu çok kısa sürebilir.

Tekrar kapılara baktı ve orta yaşlı siyah bir kadın kılığına girmiş bir iblisin sanki canavarlar tarafından kovalanıyormuş gibi binadan koşarak çıkışını izledi. Burnundan kan akıyor, gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve Slake'in burun deliklerini yakan acı, buruk dalgalar halinde dehşet yayılıyordu.

Slake doğru hatırlıyorsa, Dire & Dyre Tokyo'da çalışan otuzdan fazla avukattan biriydi.

Patron gerçekten kötü bir gün geçiriyor olmalı.

Derin bir nefes alarak binaya girdi ve kapılar kapandığı anda dışarıdan gelen tüm şehir gürültüsü sustu. Onun yerine lobide "It's a Small World "ün korkunç, teneke gibi bir versiyonu durmaksızın çalışıyordu. Slake bunun kesintisiz olduğunu biliyordu çünkü burada çalıştığı onca yıl boyunca bir kez bile başka bir müzik duymamıştı.

Dyre şeytani biriydi.

Slake resepsiyon görevlisine yaklaştı, aşırı işlenmiş sarı saçları ve sürekli pazartesi sendromu olan bir sırtlan şekil değiştiriciydi. "Hey, Richelle-"

"Bay Dyre meşgul."

"Eminim beni onun kanadına alırsanız, asistanı-"

"Yapamam." Bilgisayarının ekranına dokundu. "Burada günün geri kalanında rahatsız olduğu yazıyor."

Gülümsedi ama sadece dişlerini göstermek kabalık olacağı için. "Bana asansörün anahtar kartını ver yeter." Kuzey koridorunu işaret etti, en sonda insanları doğrudan binanın en tepesine, Dyre'in ofisinin tüm katı kapladığı yere götüren asansör vardı.

"Gözlerini seviyor musun?" diye sordu hoş bir şekilde. "Çünkü ben kendiminkileri seviyorum ve Bay Dyre eğer birinin oraya çıkmasına izin veririm onları kendi dişleriyle sökeceğini söyledi. O yüzden gidin kendinizi becerin Bay Slake."

Telefonunu almak için cebine uzanırken, "Ödlek," diye mırıldandı. Kahretsin, bu sabah evde unutmuş olmalıydı. Fayle için daha fazla ip bulmakla o kadar meşguldü ki hatırlayamadı. Ah neyse, B planı... Resepsiyon görevlisine tekrar gülümsedi. "Telefonunuzu ödünç almam gerekiyor."

"Bay Dyre da telefonla rahatsız edilmek istemiyor."

"Küçük bilgisayar ekranında böyle mi yazıyor?"

Gözlerini ona dikti. "Hayır. Sadece senden hoşlanmıyorum."

Tanrılar, sırtlanlardan nefret ederdi. Tüm şekil değiştirenler arasında en kötülerini onlardı. Kibirli, acımasız ve düğmelere basmaya bayılırlardı. Ama görünüşe göre telefon çevirme düğmelerine değil.

"Bak," dedi, masaya doğru eğilirken sesini alçaltarak, onun kişisel alanına girip doldurdu. "Bu gerçekten çok önemli. Dyre'ın çok önem verdiği bir işle ilgili. Bu yüzden ya beni hemen ona bağlarsın ya da söz veriyorum, gözlerin endişeleneceğin en son şey olur."

Yalan söylüyordu ama bu konuda iyiydi ve şüphe söz konusu gözleri doldurarak bulanık yeşile çevirdi. Bir an sonra, sözünü sakınmadan Dyre'ın ofisini aradı ve ahizeyi Slake'e uzattı.

Dyre beşinci zil sesinde cevap verdi.

"Ne?" "Selam patron, ben Slake."

"Neden beni lobiden arıyorsun?"

Slake kendisine ters ters bakan ve bilgisayarının klavyesine vurmaya odaklanan resepsiyon görevlisine gülümsedi. "Çünkü randevum yok," dedi. "Bakın, bir fikrim var. Benim görevimi başka birine vermeye ne dersiniz? Bana daha zorlayıcı bir şey verin."

"Hayır."

Pislik. "Sadece dinle. Onu buldum. Nerede olduğunu biliyorum, o yüzden birinin tek yapması gereken onu almak."

"O zaman neden hala yapmadın?"

Güzel soru. Ama Dyre'ı görevi yeniden vermesi için ikna edebilirse, Raze'e neler olduğunu anlatabilir, Fayle ile on yıllardır çok iyi yaptıkları şeyi yapması için ona adil bir şans verebilirdi: saklanmak.

"Bu biraz karışık-"

"Umurumda değil," diye tersledi Dyre. "Ve şimdi küstahlığın sana pahalıya patladı. Zamanını yarıya indiriyorum." Dyre'ın uğursuz kahkahası, Slake'in nefesini görebileceği kadar soğumuş olan havada çatırdadı. "Üç gün, Slake. Üçüncü günün sonunda onu ofisimde istiyorum, yoksa hayatının geri kalanının her saniyesini cehenneme çevireceğime söz veriyorum ve öldüğün gün, uyanık olduğum her anı ruhunu çılglık attırmanın yollarını bulmak için harcayacağım. Anladın mı?"

Evet. Slake çok iyi anladı. Boku yediğini anlamıştı. Ve ahizeyi resepsiyon görevlisine geri verirken, kadının neşeli sırtışı onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

CHAPTER NINE

Raze daha önce sadece birkaç kez bu tür bir acı çekmişti. Bu, bir daha asla yaşamamayı umduğu bir şeydi ve yaşamamalıydı da. O zamandan beri Fayle ile yaptığı anlaşma kalıcı olmalıydı. Onlar ortaktı. Arkadaştılar.

Ona ihanet etmişti.

Bu bilgi, içini parçalayan fiziksel acıya duygusal bir katman daha eklemişti. İç organları kasılırken ve aleti sanki biri tarafından çivilenmiş gibi hissederken bile kalbi ağrıyordu. Cinsel ihtiyaç içinde öfkeli, kıvranan bir şeydi, derisinden çıkmaya çalışan bir canavardı.

Eğer olsaydı, hiçbir kadın güvende olmazdı.

Slake şu anda ortaya çıksa bile onu serbest bırakamayacağını bilecek kadar akı kalmıştı. Aslında, daha da fazla zapt edilmesi gerekirdi, yoksa kendisine getirilen herhangi bir dişiye zarar verebilirdi.

Ama ya Slake onun için gelmediyse? Ya kimse gelmediyse? Fayle yardım göndermek için Yeraltı Dünyası Generali'ni aradığı konusunda yalan söylemiş olabilir. Ya da o aramayı yapamadan başına bir şey gelmiş olabilirdi.

Sefalet onu kasıklarından kazığa oturtulmuş gibi mızrakladı ve dizlerinin üzerine çöktü, titriyor, nefes nefese kalıyor, kusmamaya çalışıyordu. Aleti zonkladı ve kör bir an için neredeyse piçi avuçlayacaktı. Ama hayır, yarım düzine Nightlash iblisi tarafından pusuya düşürüldüğü zamanı hatırlayarak elini geri çekti. Onu inlerine sürüklemişler ve bir çukura atmışlardı; orada saatlerce çürümüş, seks ihtiyacı her geçen dakika daha da kritik hale gelmişti.

Acıdan sayıklamaya başlamadan hemen önce kendini rahatlatmaya çalışmış ve birkaç kalp atışı boyunca okşanmanın verdiği his acının bir kısmını dindirmişti. Sonra, sanki vücudu onu kandırmaya çalıştığını anlamış gibi, acı on kat artmış, testislerinin ezildiğine ve derisinin şaftından soyulduğuna yemin edene kadar devam etmişti.

Neyse ki bayılmıştı.

Ama tekrar uyandığında kâbusun içine geri dönmüştü. Fayle onu takip etmiş ve yanında bir düzine kiralık haydut getirmişti. Nightlash'leri katletmişlerdi ve Fayle onun hayatını kurtarmak için çukura atlamıştı.

Raze bundan sonra ne olduğunu pek hatırlamıyordu ama Fayle'in tamamen iyileşmesi iki gün sürmüştü.

Slake, dostum, neredesin?

Kabul, sadece birkaç gündür tanıdığı bir adamın gelip onu kurtarmasını ummak aptalcaydı ama bu noktada Raze'in sahip olduğu tek şey umuttu. Başka her şeyi denemişti. Kendini metal direğe çarpmıştı ama o şey eğilmek şöyle dursun, yerinden bile kımıldamamıştı. Zinciri çekerek ve yatak direği ve komodin gibi birkaç ağır, sert nesneyle ezerek kırmayı denedi. Yardım için bağırmayı denedi. Yerde bir aşağı bir yukarı zıplamayı. Ayağını kesmeyi bile düşünmüştü ama bulabildiği en keskin nesne karyola çerçevesindeki metal bir dirseğin kör kenarıydı ve dirseğin kemiğe dayanması mümkün değildi.

Burada ölecekti, değil mi?

Telefonunun boğuk sesi marazi düşüncelerini ve iliklerine kadar işleyen ıstırabını bastırdı. Telefon ve ayak bileğindeki kelepçeyi açacağını düşündüğü anahtarlar, battaniyeyle onları kendisine yaklaştırmaya çalıştıktan sonra şifonyerin altına düşmüştü. Şimdi onlara ulaşmasının hiçbir yolu yoktu. Belki arayan her kimse, telefona cevap vermeyince endişelenirdi. Belki de gelirlerdi.

Belki de aptalın tekiydi.

Kimse gelmiyordu. Zamanı tükeniyordu ve işin kötüsü, birkaç dakika, en fazla yarım saat içinde, umursamayacağı kadar kendinden geçmiş olacaktı.

Kaslarına öyle bir kramp girdi ki, kaburgalarının dayanılmaz bir şekilde çatırdadığını hissetti ve aslında çoktan gitmiş olduğunu kabul etmenin zamanı gelmişti.

Slake'in günü gittikçe daha da boktan bir hal alıyordu. İşler yeterince kötü değilmiş gibi bir de telefonunu bulamıyordu. Atrox'un Fayle'in hareketlerini izlemesi ve bunları gezegendeki en iyi şeytani yazılımcılar tarafından tasarlanmış kullanışlı bir merk uygulamasına yüklemesi gerekiyordu. Slake özellikle kaçırma planlama işlevini çok seviyordu. Bu aptal iblis inekleri çok iyiydi.

Kamyonentinin kapısını, eski Land Rover'ın kar lastikleri üzerinde sallanmasına neden olacak kadar sert bir şekilde çarparak kapattı. Telefon içeride değildi ve işin tuhafı, bir anlığına rahatladığını hissetti, çünkü eğer telefonu bulursa ve Raze aramazsa, kabul etmek istemeyeceği kadar hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Daha sonra evini gözden geçirdi, tek yatak odalı küçük kulübeyi yirmi yıl önce taşındığı günkü gibi görünene kadar parçalara ayırdı. Aptal telefonu bulmak için çekmeceleri açtı, yastıkları parçaladı ve yatağını neredeyse yok etti.

Sonra, yerden bir kanepeler minderini almak için uzandığında, bir parıltı gözüne çarptı. İşte oradaydı, televizyon sehpasının altında saklanıyordu.

Kendine binlerce lanet okuyarak telefonu fişe taktı ve bitmiş bataryanın telefonun açılmasına yetecek kadar şarj olması için değerli saniyeler beklemek zorunda kaldı. Günler gibi gelen bir sürenin ardından nihayet ana ekrandan çıkıp mesajları kontrol etti ve kendisini bekleyen bildirimlerin sayısını görünce içi cız etti.

Atrox'tan gelen birkaç mesaj vardı. Dyre'den gelen bir mesaj da Tokyo'daki ofiste yaşanan eğlenceli olaydan sonra gelmişti. Muhtemelen başka bir tehdit.

Ve orada . . . lanet olsun, Raze'den bir sesli mesaj vardı.

Elleri titreyerek Oynat düğmesine bastı ve Fayle'in beklenmedik sesiyle nefesi kesildi.

"Ben Fayle, seni aşağılık sersem. Beni bulmak için gönderildiğini ve seni kimin tuttuğunu biliyorum. Senden yardım istemek yerine diş fırçasıyla bağırsaklarımı deşmeyi tercih ederim ama... her neyse, sana bir açıklama borcum yok. Raze dairemizde zincirlenmiş durumda. Bu gece ondan önce serbest bırakılması gerekiyor yoksa ölecek. Yani evet. Ona yardım et. Oh, ve siktir git. Bunu samimiyetle söylüyorum."

Ne oluyor be? Onu zincirlemiş miydi? Neden? Ve bekle-

Saatine baktı ve yüreği ağzına geldi. Bu gece on demişti. New York saatiyle gece yarısıydı. Lanet olası gece yarısı.

Uzaktaki kulübesine en yakın Harrowgate'e gitmek için değerli vaktini harcamak zorunda kalmıştı ama iki mil ötedeki alana vardığında koşarak kapıdan çıktı ve Thirst'ün yanına geldi. Yapabileceğini bile bilmediği bir hız patlamasıyla, kulübün yanmış kalıntılarının yanından geçerek arka taraftaki sokağa koştu ve merdivenlerden adeta uçarak çıktı.

Dairenin kapısı kilitli değildi ve içeri adımını attığı anda, sadece erotik ıstırap olarak tanımlayabileceği bir dalgayla sarsıldı. Sanki hava hem seks hem de acıyla doluydu ve işin en çılgın yanı, oturma odasından yatak odasına doğru ilerlerken bile aletin sertleşmesiydi.

Ve sonra Raze'i görünce çılgılık atarak durdu.

Yerde acı içinde kıvranıyordu, derisi sanki koparılmaya çalışılmış gibi oyulmuştu. Bacağından kanlar akıyordu.

Ayak bileğindeki kelepçeyi çıkardı ve nefes nefese inlemeye başladı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Slake.

Raze'in kafası kapıya doğru döndü ve Slake'in nefesi boğazında düğümlendi. Raze'in gözleri öfke ve acıyla dolu kutsal olmayan bir kızılılıkla parlıyordu. Dişlerini gösteren Raze hırladı ve hamle yaptı ama zincir tarafından geriye doğru çekildi. Ve o ereksiyon ... kahretsin, Sem büyük bir acı çekiyor olmalıydı.

Slake yavaşça ilerledi. "Sakin ol," diye mırıldandı, sesini alçak ve yatıştırıcı tutarak, bir keresinde yaralı bir köpeği yol kenarındaki bir drenaj borusundan çıkarırken yaptığı gibi. "Yardım etmek için buradayım." Nasıl, hiçbir fikri yoktu.

Raze kalçalarının üzerine çökerek savunmaya geçti ve sanki cehennemin en derin çukurlarından çıkarılmış gibi çıkan bir hırıltı göğsünü gümbürdetti. Titreyen kolunu koruyucu bir şekilde karnına sardı ve Slake'in göğsünde bir şey sıkıştı.

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" Bariz cevap ona bir dişi bulmaktı ama kimseyi buna maruz bırakmasına imkân yoktu. Fayle'i anında Raze'e fırlatırdı ama onu bulmak için zamanı olmadığından emindi.

İçindeki gizli ve utanç verici bir parça, Raze'i başka biriyle sevişirken görme düşüncesinden hoşlanmadığı için bile olsa buna sevinmişti. Raze onundu. Belki bu sadece geçiciydi ve belki de onu bu şekilde düşünmek yanlıştı ama siktir et. Slake tüm hayatını ne istediğini ve kim olmak istediğini bilerek geçirmişti ve ilk kez bu kişiyi kabul edebilecek biriyle karşılaşmıştı.

Yani şimdilik Raze onundu ve ölmesine izin vermeyecekti.

"Tamam dostum, işte plan. Seni bayıltacağım ve sonra seni Underworld General'a götüreceğim. Sana yardım edebilirler." Öyle umuyordu. Seminus iblisleri tarafından yönetilen bir hastanenin kendi türlerinden biriyle nasıl başa çıkacağını bildiğinden emindi.

Raze'in tek tepkisi bir titreme ve inlemeydi.

Kendini savaşı hazırlayan Slake, Raze'in üzerine atılarak kolunu adamın boynuna doladı ve onu yere fırlattı. Ama kahretsin, Raze'in yaşadığı her neyse ona süper güç vermiş gibiydi ve akıllara durgunluk verecek çeviklikte bir dizi hızlı hareketle Raze, Slake'i bir WWF eziği gibi kısırdı. Hem de sadece bir ezik gibi değil. Seyircilerin arasından yakalanıp bir şampiyonla ringe atılan bir amatör gibi.

Raze, Slake'in pantolonunu pençeledi ve fermuarını öyle şiddetli bir şekilde yırttı ki düğmeler odanın diğer ucuna uçtu ve dikişler yırtıldı. Slake'in aleti, onunla çivi çakabilecek kadar sertti, serbest kaldı ve harekete geçmeye hazırды.

Slake'in düşünecek vakti bile olmamıştı ki Raze onu çekip kaldırdı ve yüzüstü yatağı çarptı. Slake iki büküm oldu ama Raze daha hızlıydı ve bu durumda daha güçlüydü... inanılmaz derecede güçlüydü. Saniyeler içinde Slake'in pantolonunu dizlerine kadar indirdi.

Tanrım, adam o kadar ileri gitmişti ki, seks için o kadar çaresizdi ki, Slake'in erkek olmasının hiçbir önemi yoktu. Ama sonuçta önemli olacaktı, değil mi? Eğer Raze doruğı ulaşamazsa-

Raze'in tükürme sesini duydu ve onun sikine nem yaydığını görecektik kadar başını çevirdi.

Slake nefesini tuttu, seçeneklerini düşünürken zihni çılgına dönmüştü çünkü ereksiyonu bir orospu çocuğı gibi zonklasa ve vücudu Raze'i daha önce hiç deneyimlemediğı bir yoğunlukla arzulasa da, içgüdüleri ona karşı koyması için bağıırıyordu. Elleri serbestti ve bunu durdurabileceğini biliyordu. Bunu yapmak için Raze'in canını yakması gerekecekti ama Slake daha önce de can yakmamış ya da öldürmemiş değildi.

Raze başını kaldırıp Slake'in bakışlarıyla buluştu ve bir an için zaman durdu. Raze'in altın benekli kızıl gözlerinin derinliklerindeki öfke ve acının ardında bir tanıma vardı. Yüz ifadesinden bir ıstırap gölgesi geçti ve Slake'in kalbi durdu.

Raze bunu yapmak istemiyordu. "Hayır," diye fısıldadı Raze, sesi acı dolu bir törpüydü. "Ben ... yapamam ..." Bir adım geriye tökezledi, iki büküm oldu ve çığlık attı. Sanki canlı canlı derisi yüzölüyormuş gibi çığlık attı.

Kendini ölüme terk edecekti.

Bu acı gerçek Slake'in kafasına bir trolün etli yumruğu gibi inmişti. Raze zarar vermektense ölmeyi tercih eden bir şifacıydı. Slake gibi değildi. Slake'in daha önce tanıştığı hiç kimseye benzemiyordu ve birdenbire Raze'e sadece yardım etmek yeterli gelmemeye başladı. Slake, Raze'e daha önce kimseye vermediği bir şey vermek istiyordu, buna ihtiyacı vardı.

Tam teslimiyet.

Slake hayatında ilk kez savaşmayı bıraktı. Bu onunla ilgili değildi. Seçimleri yüzünden kabul görmek için verdiği bir savaş değildi. Başka birine ihtiyacı olanı vermekle ilgiliydi.

Denemeye değirdi. Her şey denemeye değirdi. "Bana gel, Raze," dedi. "Şimdi."

Hiç tereddüt etmedi. Sadece ani bir ağırlık, kışına ani bir baskı ve ardından gerilmenin verdiği ateşli acı. Raze itmeye başladığında acı yerini hızla zevke bıraktı. Umutsuzca. Şiddetle.

Raze'in parmakları derisini tırmıklıyor ve oyuyordu ama bu acı, Raze onun üzerinde çalkalanırken Slake'in üzerine çöken akıllara durgunluk veren mutluluk dalgasını daha da artırıyordu.

Slake'in vücuduyla şilte arasına sıkışmış siki, ilgisizliğin farkına varmamış gibiydi. Raze'in kalçalarını her pompalayışında Slake sanki okşanıyormuş gibi hissediyordu. Ereksiyonu nabız gibi atıyor, taşakları geriliyordu ve Raze öne düşüp boynuyla omzu arasındaki kıvrımı ısırıldığında, Slake kendinden geçerek bağırdı.

Sertçe boşaldı, sıcak ıslaklık karnına yayıldı. Raze hâlâ devam ediyordu, tutkusunun öfkesi Slake'in tenini dokundukları yerde kavuruyordu. Slake tekrar boşaldı, o kadar güçlü boşalmıştı ki görüşü titredi ve sonra Raze kükremeye başladı. Bir an için Slake donakaldı, Raze'in son noktaya ulaştığından korktu.

başarısızlık ve acı noktası, ama sonra ... sonra dolmanın muhteşem hissi geldi.

Erotik titreşimler doğrudan kasıklarına vurdu ve başka bir orgazm onu parçaladı. Aklını paramparça etti. Duygularını. Aşırı hızda ateşlenen zevk reseptörleri dışında her şey devre dışı kaldı. Zaman büyük bir doruk noktasına dönüştü ve tam merhamet dilemek üzereyken, çünkü kalbi daha fazla dayanamıyordu, Raze hareket etmeyi bıraktı ve üzerine yığıldı.

Cinsel fırtına sona ermişti. İkisi de hayatta kalmıştı. Ama bu gerçekten ne anlama geliyordu?

CHAPTER TEN

Farkındalık Raze'e yavaşça geldi ve gömülü olduğu siyah çukurdan pençeleriyle yukarı doğru tırmandı. Altında bir beden yatıyordu. Sert bir beden. Raze'in zihni olayların yapbozunu birleştirmeye çalışırken ancak bölük pörçük hatırlayabildiği cinsel saldırıdan sağ çıkacak kadar güçlü olduğu belli olan, nefes nefese, kabarmış bir beden.

Tenini yapışkan bir şey kapladı ve ağzında metalik, dumanlı bir tat dönüp durdu. Kan mı? Neden kan olsun ki?

Yer değiştirdi, eklemlerindeki ve kaslarındaki acıdan tısladı. Aleti onu çevreleyen sıcaklıktan sıyrıldı ve bir inilti duydu. Onun muydu? Yoksa bu ses yatak arkadaşına mı aitti?

Peki neden göremiyordu?

Gözlerini açtı. Ve vay canına, bu ne büyük bir fark yaratmıştı. Mutfaktan yatak odasına sızan loş ışık neredeyse katlanılamayacak kadar fazlaydı ama başını çevirdiğinde gördüğü şey kesinlikle katlanılamayacak kadar fazlaydı.

Oda yıkılmıştı, her yerde kan vardı ve onun altında, oh, kutsal cehennem . . . Slake.

"Siktir," diye mırıldandı. "Oh . . . siktir." Slake'in üzerinden kalktı, ikisinin de yatağın yarısına kadar uzandıklarını ancak şimdi fark edebilmişti, bacakları yana sarkmış, dizleri yerdeydi. Raze'in işe yaramaz kasları onu beceriksiz ve sarsak bir hale getirirken, ikisini de yatağın üzerine çekti ve Slake'i yan yatırdı. Derisinde çürükler ve derin, kanayan oyuklar vardı ve omzundaki vahşi ısırık izini gören Raze'in ağzı safrayla doldu. "Slake? Ben ne yaptım böyle? Slake?"

Slake'in gözleri açıldı ve Raze onların muhteşem karanlık derinliklerinde nefret ve tiksinti görmek için kendini hazırladı. Onun yerine sadece uykulu bir merak vardı.

"Hey." Slake'in sesi de Raze'inki gibi yıkılmıştı. "İyi misin?"

Raze'in ağzı açık kaldı. "Ben iyi miyim? Sen benim ..."
Yutkundu. Tekrar yutkundu. Ama hiçbir şey midesinden yükselen mide bulantısını bastıracak gibi görünmüyordu.

Slake bir koluyla kendini destekleyerek Raze'in yanağını hafifçe okşamak için uzandı. "Ben iyiyim. Tanrım, çok iyiyim. Yine de çarşaflarını berbat ettim."

Çarşaflar mı? Slake kan ve spermle ıslanmış çarşaflar hakkında şaka mı yapıyordu? "Kahretsin Slake, sana saldırdım! I-"

Slake doğrulup Raze'in omuzlarını kavradı ve yüzüne doğru yaklaştı. "Beni dinle. Geri çekildin. Beni kurtarmak için acı çekmeye razı oldun. Kaçabilirdim. Ben kalmayı seçtim. Bunu ben seçtim, Raze."

"Ama-"

"Hayır. Neye bulaştığımı biliyordum." Durakladı ve Raze nefesini tuttu, Slake'in korkunç bir şey açıklayacağından korkuyordu. "Şey, sayılır. Ama sonra... kahretsin, kendimi iyi hissettim. Ve erkek olmama aldırıyor gibiydin."

Gözlerini kapatan Raze, bazı anıları yerine oturtmak umuduyla başını salladı. "Bu olmamalıydı. Yapmalıydım-"
Olanların anlamı kafasına dank edince keskin bir nefesle sözünü kesti.

O gelmişti. Bir erkekle.

Bir erkekle.

Bu mümkün değildi. Belki de bu bir rüyaydı. Ya da belki ölmüştü.

Zihni dönüyor, olan biten her şeyi algılayamıyordu. Etrafındaki her şey bulanıklaştı ve sanki su altında tutuluyormuş gibi sesler kesildi. Soğuk terler döktü ve uzaktan Slake'in sesini duydu, sarsıldığını hissetti. Ne l e r oluyordu? O

anahtarlar hakkında bir şeyler mırıldandığını duydu ve sonra her şey karardı.

"Raze?" Bir adrenalin patlaması Slake'in ellerinin titremesine neden olurken Raze'i omuzlarından tutup sarstı. "Raze!"

Hiçbir şey.

Raze baygındı ve nabızı güçlü, solunumu sabit olsa da Slake seks sonrası bu kadar tepkisiz olmanın kötü bir şey olduğundan emindi. Fayle ona zarar vermiş miydi? Slake incitmiş miydi? Ya bir erkekle birlikte olmak kalıcı hasara neden olduysa?

Buz gibi dehşet Slake'in göğüs boşluğunu doldurdu. Bu onun hatası olabilirdi. Fayle'in kıskançlık yüzünden onu zincire vurmasına kadar her şey onun suçu olabilirdi.

Ağrılarını ve sızılarını görmezden gelerek kıyafetlerini karıştırıp telefonunu buldu ve *666'yı tuşlayarak Underworld General'ı aradı. Gür bir kadın sesi cevap verdi. "Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi. Aramanızı nasıl yönlendirebilirim?"

"İhtiyacım var... Kahretsin, neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum." "Bu pek yardımcı olmadı, efendim."

Doğru. Evet. Tamam. Belki de aramak aptalcaydı. Raze'i hastaneye kendisi götürebilirdi. "Boş ver."

Telefonu kapattı, giysilerini giydi ve şifonyerin altında, tam da Raze'in neredeyse tutarsız saçmalıklarının söylediği yerde bir anahtar seti buldu. Raze'in ayak bileğindeki kelepçeyi açtıktan sonra Slake onu bir battaniyeye sardı ve ağır kışını Harrowgate'e taşıdı. Parmağını duvardaki hastane sembolünün üzerinde kaydırды ve bir an sonra acil servise adımını attı.

Hemen önlük giymiş iki kişi koşarak geldi. Biri, daha önce gördüğü, mavi çizgileri olan bir doktordu.

Siyah saçları ve üzerinde Gem yazan yaka kartıyla onu boş bir muayene odasına yönlendirdi.

Slake'e Raze'i masaya yatırmasını işaret ederken, "Ne oldu?" diye sordu.

"Sanırım bununla başa çıkmak için Seminus iblisi olan bir doktora ihtiyacı var."

Kaşlarını çattı ama adamın hava yolunu, solunumunu ve nabzını kontrol ederken duraksamadı. "O zaman bu türle mi ilgili? Sekse mi?"

"Sanırım öyle."

"Sorun değil," dedi başını sertçe sallayarak. "Kız kardeşim bir Sem ile çiftleşti. Onlar hakkında gerçekten bilmek istediğimden fazlasını biliyorum." Raze'in göğüs kafesini yumrukladı ama yanıt gelmedi. Slake bile bunun kötüye işaret olduğunu biliyordu. "Tam olarak ne oldu? Onu bu halde mi buldun?"

"Hayır." Raze'in kendi kendine açtığı yaraları incelemeyi bitirmesini ve sonra alt yarısını bir çarşafı örtmesini izledi. "Evine gittiğimde delirmiş ve saldırgandı. Sekse ihtiyacı vardı."

Onun bileğini tuttu. "Anladı mı, yoksa ..."

Slake ayrıntılara girmek zorunda kalmamayı umarak, "Anladı," dedi. "Ama sonra bayıldı."

"Dişi nerede?" Gem'in bakışları bir serum kiti hazırlayan Raze'in kana bulanmış ellerine kaydı. "Durumu iyi olamaz."

"Ah . . ." Slake seks konusunda hiçbir zaman utangaç olmamıştı ama bu gerçekten rahatsız ediciydi. Sadece kendisi için değil, Raze'in sırrına da ihanet etmek istemiyordu. "Ortağı iyi."

"Ona yine de kontrol edilmesinin iyi bir fikir olabileceğini söyleyin." Doktor duvardaki bir düğmeye bastı ama Slake'in bunun ne işe yaradığı hakkında hiçbir fikri yoktu. "Şimdi, dışarıda beklemenizi istiyorum."

Slake tereddüt etti. Raze'in emin ellerde olduğundan emindi ve Slake'in onun şu anki durumu hakkında yapabileceği bir şey yoktu ama yine de onu bu şekilde bırakma fikri ...

onu rahatsız etti. Raze şu anda savunmasızdı ve Slake onun yanında bir bekçi köpeği gibi durmak için tuhaf bir istek duyuyordu.

"O iyi olacak mı?" diye sordu, gitmeden önce güvenceye ihtiyacı vardı.

Gem rahatlatıcı bir gülümseme sundu. "Bir uzman çağırıyorum ama ben olsam çok fazla endişelenmezdim. Rengi iyi ve hayati değerleri stabil. Resepsiyon görevlisine bilgilerinizi verin, mümkün olduğunda size geri döneceğiz."

Slake isteksizce Raze'i doktorun gözetimine bıraktı ama burada kalmadı. Bunu Raze'e Fayle yapmıştı. Onu zincirlemiş ve acı çekmeye terk etmişti. Slake'in başladığı işi bitirmesi gerekiyordu ama şimdi onu yakalamak sadece ruhuyla ilgili değildi. Artık intikamla da ilgiliydi.

Fayle bunu çok ama çok kişisel bir hale getirmişti.

CHAPTER ELEVEN

Eidolon'a göre, Raze üç gündür komadaymış. Lanet olası üç gün. Hastane yatağından doktora bakarken Raze bulanık gözlerini kırıştırdı. Birkaç dakika önce uyanmadan önce hatırladığı son şey seks yapmaktı. Slake ile.

Hatırladıkça midesi bulanıyordu ama şu anda neden Underworld General'da hasta olduğuna odaklanması gerekiyordu.

Beynini yokladı, bir anıyı canlandırabilecek herhangi bir şey aradı ama aklındaki tek şey Slake'ti. Ve . . . Fayle. Evet, şimdi onun kendisini zincirlediğini ve gideceğini söylediğini hatırlıyordu. Bu, Slake'le birlikte patlamanın ardından daireye gittikten sonra olmuştu.

Birden yatağın içinde ayağa kalktı ve Eidolon'un önlüğünü kaptı. "Susuzluk ..." Yutkundu ama sesindeki kısıklığı gidermek için hiçbir şey yapmadı. "Nate. Vladlena. Marsden. Arkadaşlarım ... kaç ..."

Lexi. Tanrım, ölümü kükreyerek geri geldi ve yastıklara doğru sarktı.

"Patlamada on kişi öldü," dedi Eidolon yumuşak bir sesle. "Sekizi müşteriydi, ikisi Thirst'te çalışıyordu. İsimlerini bilmiyorum ama size verebilirim. Nate, Lena ve Marsden iyi."

Raze tekrar yutkundu. Sertçe. "İsimlerden birini zaten biliyorum," dedi ve sonra konudan hızla uzaklaşması gerekti. "Buraya nasıl geldim?"

"Bilincini kaybettiğinde arkadaşın Slake seni buraya getirdi."

Raze sanki bunu yapmak bazı anıları silkeleyecekmiş gibi başını salladı. Öyle olmadı. "Bayıldım mı?"

Eidolon elini kısa, siyah saçlarının arasından geçirdi, hayal kırıklığı hızlı ve sarsak hareketlerinden belli oluyordu. "Söyleyebileceğimiz kadarıyla, seks yapmadan çok uzun süre geçirdin ve bu da iç hasara neden oldu. Hasarın hızla iyileşmesi gerekirdi ama gücümle onarmaya çalıştığımda hiçbir şey olmadı. Sanki bir şey iyileşme enerjimi tüketiyor gibiydi. Yaptığımız hiçbir şey buna karşı koyamadı. Sadece beklemek ve ne olacağını görmek zorundaydık."

Bekle ve gör. Tıp dünyasındaki en yaygın ve en sinir bozucu kelimeler. Bu sözleri hastalarına milyonlarca kez söylemişti ve şimdi onların bu sözleri neden her zaman iyi karşılamadıklarını anlıyordu.

Underworld General'ın caduceus'u ile süslenmiş hastane önlüğünün üzerinden kendini yokladı ve her şey yolunda görünüyordu. Kendini iyi hissediyordu. Uzak bir seks ihtiyacı bile hissetmiyordu.

Ve bekleyin. . bir Sem yaralanmalardan kurtulurken, seks ihtiyacı bir tür kış uykusuna yatardı, ama iyi oldukları anda, ihtiyaç kasıklarına bir yumruk gibi inmeliydi.

"Madem üç gün oldu, neden çıldırmıyorum-"

Soruyu önceden tahmin ettiği belli olan Eidolon, yakındaki alet tepsisinin üzerinde duran dolu bir şırıngayı işaret etti. "Birkaç yıl önce Wraithler için semptomları geçici olarak hafifletecek bir ilaç geliştirdim. Bu sabah yeterince iyileştigiğine karar verdikten sonra sana enjekte ettim. İhtiyaç duymadan önce muhtemelen en iyi ihtimalle dört ila altı saatiniz var."

Harika. Sonra ne oldu? Bir dişi avlamaya mı gitti? . . yoksa Slake için mi?

"Uyandığına sevindim," diye devam etti Eidolon. "Arkadaşın biraz ... inatçı. Günde on kez arıyordu ve teşhis koyamamamız konusunda daha ne kadar medeni davranacaktı bilmiyorum." Sırt çantasına uzandı.

ve Raze'e fırlattı. "Bu sabah sana birkaç kıyafet getirdi. Uyandığında giyecek bir şeyin olmamasını istemedi."

Raze çantaya uzanırken eli dondu. Bu, uzun zamandır birinin onun için yaptığı en düşünceli şeydi. Özellikle de Raze'in ona saldırdığı gerçeği düşünöldüğünde.

Bu düşünce beyninden yavaşça bağırsaklarına doğru kaymaya başladı ve orada gerçek, sivri bir kükürt parçası gibi oturdu. Kontrolünü kaybetmişti ve Slake'e ciddi şekilde zarar verebilirdi. Ya koma, Seminus DNA'sına karşı gelip bir dişi yerine bir erkekle seks yapmasının sonucuysa?

Mutlu bir keşif olması gereken şey, kokuşmuş bir bok yığınınna dönüşmüştü ve çantadan kırmızı bir Manchester United kapüşonlusu ve bir kot pantolon çıkarırken, Eidolon'a itiraf etmesi gerektiğinin farkına vardı.

Bu da onun o kükürt parçasını kusmak istemesine neden oldu.

Kot pantolonunu giymek için ayağa kalktığında, korkmadan önce tükürdü. "Bir şeyler oluyor, Doktor."

Bunun hafif ve yumuşak bir konuşma olmayacağını açıkça hisseden Eidolon, üç gündür Raze'in evi olan yatağın yanındaki sandalyelerden birine çöktü. "Vur bana."

Raze de onu taklit ederek yatağa oturdu. Sonra orada öylece oturdu. Etrafına bakındı. Parmaklarını kalçasına vurdu.

"Her neyse, benimle konuşabilirsin," dedi Eidolon. Adam çok sertti ama karşısındakini nasıl rahatlatacağını da her zaman bilirdi.

Sonunda Raze bir nefes verdi. "Ben, uh ..." Sadece söyle, dostum. "Ben eşcinselim." İşte. Söylemişti. İçten içe kıvranarak, şaşkınlığını tek bir kara kaşını kaldırmakla sınırlı tutan Eidolon'u izledi.

"Kadınlarla orgazm olmak zorunda olduğumuz gerçeği göz önüne alındığında, eşcinsel olmak sizin için zor olmalı."

Raze, Eidolon'un kötü tepki vereceğini düşünmemişti ama tamamen yargısız, ölçülü tepkisi onu hâlâ şaşırtıyordu. Doktora duyduğu saygı daha da arttı.

"Öyle," diye itiraf etti Raze. "Çok yalnızım."

Eidolon başını yavaşça eğerek selam verdi. "Peki bunun şu anki durumunuzla ne ilgisi var?"

"Emin değilim. Bir şey oldu. Öfkelendiğimde. Garipti. İyi ama garip."

"Bana devam etmem için daha fazlasını vermelisin." Eidolon bacaklarını tekmeledi ve ayak bileklerinden çaprazladı.

Bu konu hakkında konuşmak çok rahatsız ediciydi. "Ben . . . Bir erkekle birlikteydim. Ve ben ... kadın yoktu, ama ben . . . Geldim."

Bu kez Eidolon'un iki kaşı birden havaya kalktı ve başı biraz geriye gitti. Bir süre sessiz kaldıktan sonra tekrar öne doğru eğildi ve kollarını dizlerine dayadı. "Birlikte olduğun kişinin bir erkek olduğuna emin misin? Bir sürü büyü, hile var-"

"Eminim."

Eidolon'un ifadesindeki şüphecilik tamamen kaybolmadı ama en azından zorlamadı. "Bu erkek hangi tür?"

"Duosos. O bana anlatana kadar hiç duymamıştım."

"İlginç," diye düşündü Eidolon. "Onlar izolasyonist. Kendi topluluklarının dışında nadiren görülürler. O kadar nadir ki hiç karşılaşmadım ve burada da hiç tedavi etmedik."

Raze, Eidolon'un gerçekten de bir tanesiyle karşılaşmış olduğu gerçeğini kendine sakladı. "Onlar hakkında ne biliyorsun?"

"Çok fazla değil ve 'bildiklerim' çoğunlukla söylenti ve spekülasyondan ibaret. Ama o türden bir erkekle seks yapabildiysen, o zaman söylentilerden biri doğru olabilir." Elini uzatıp tezgâhtaki dizüstü bilgisayarını aldı ve klavyeye dokundu. Bir süre ekranı inceledi ve sonra Raze'e döndü. "Demonik Biyolojik Sınıflandırma sistemini geliştiren Baradoc'a göre, Duosos iblisleri dışı doğar ve

hayatlarının bir noktasında erkeğe dönüşmeyi seçebilirler."

Raze sersemlemiş bir halde orada oturuyordu. Slake'le paylaştığı yastık sohbeti aklına geldi ve söylediği sözler yeni bir anlam kazandı.

"Anlayamadıkları bir şeye dönüşene kadar beni kabul ettiler: diğer erkeklere ilgi duyan bir erkek."

Vay canına, bunu gerçekten kastetmişti. O gerçekten döndü
bir erkeğe dönüştü.

"Eğer bu doğruysa," dedi Eidolon, "ve doğru olmadığından şüphe etmek için hiçbir neden yok, o zaman belki de Seminus içgüdülerimiz eskiden kadın olan bir erkek Duosos'un varlığında ... daha iyi bir kelime bulamadığım için ... karışıyor." Eidolon'un kara gözleri heyecanla parladı. Tıbbi bir gizemden daha çok sevdiği bir şey yoktu. "Bu erkeği tekrar görecek misin?"

Eidolon onun karnına yumruk atmış da olabilirdi. Slake hayatını kurtarmış ve onu hastaneye getirmişti ama bu Raze'i tekrar görmeyi planladığı anlamına gelmiyordu. Görmezse Raze onu suçlayamazdı. Raze'in ona yaptıklarından sonra olmazdı.

Raze'in hayatı boyunca istediği tek imkânsız şeyin, bir erkekle birlikte olmanın, gerçekten gerçekleşmiş olmasından duyduğu pişmanlık ve heyecanın huzursuz bir bileşimi olan bu anı aklından çıkmıyordu.

"Bilmiyorum."

"Eğer istersen, onunla konuşmayı çok istediğimi söyle."

Raze, Eidolon'un "konuşmak" derken "dürtmek, dürtmek ve bir sürü biyolojik örnek almak" demek istediğini anladı.

"Ona haber veririm."

Kapı açıldı ve Dr. Shakhvhan içeri girdi. Uzun boylu, kıvrımlı succubus ince bir gülümseme sundu. Raze, Underworld General'da çalıştığı onca zaman boyunca onun potansiyel bir seks partneri dışında kimseye sıcaklık gösterdiğini görmemişti.

Neyse ki, birinci sınıf bir cerrah olması, boktan hasta başı davranışlarını telafi ediyordu.

"Prosedür için hazırım," dedi keskin bir sesle ve Raze kaşlarını çatı.

"Ne prosedürü?"

Eidolon ayağa kalktı. "İyileşme şeklinizde bir tuhaflık olduğunu söylediğimi hatırlıyor musunuz? Dr. Shakvhan'a danıştığım da, bunun tanıdık geldiğini söyledi. Seni cinsel bağ açısından test etmek için burada."

"Bir ne?"

Shakvhan bir yılan gibi hareket etti. Bir saniye önce kapının yanında ydı, bir saniye sonra ise Raze'in avucunu kendi avucunun içine bastırıyordu. "Bu canını yakacak-"

Eline diken gibi bir şey batınca irkildi. "Ne oluyor lan?"

"Şşş." Succubus mırıldandı ve yakıcı sıcaklık elinden vücuduna yayıldı, yoğunluğu tekrar bayılacağını düşünene kadar arttı. Ter derisini kapladı ve kalbi dakikada yaklaşık bir milyon kez çarptı ve tam görüşü bulanıklaşmaya başlamıştı ki, kadın onu serbest bıraktı. Eidolon elini gazlı beze sarana kadar kan yere damladı.

"Tam da şüphelendiğim gibi," dedi, sadece kendisinin başarabileceği bir kibirle. "Bir dişle bağlantısı var."

"Bağlantılı mı?"

Ona bir aptalmış gibi baktı. "Bir şekilde, bir succubus'un sana bağlanmasına izin verdin."

"Bu mümkün değil. Sadece bir tanesiyle birlikte oldum ve o da ..." Yapar mıydı? Elbette Fayle onun izni olmadan böyle bir şey yapmazdı.

"Her neyse," diye mırıldandı Shakvhan. "Ama sana söylüyorum, bir succubus seninle bir tür bağ kurdu ve seni tüketiyor."

Hayır. Raze buna inanmayı reddetti. Yüksek sesle konuşmuş olmalıydı, çünkü Shakvhan sabırsızlıkla ofladı. "Seni hiç damdan düşer gibi bulabildi mi? Sen hiç

Hiç ondan uzaklaşmak istediniz ama yine de ona geri çekildiniz mi? Onun yaptığı ve nedenini bilmediğiniz şeylere katlandınız mı?"

Raze'in midesi çalkalandı. Bunların hepsine evet cevabı verebilirdi. Bu ... ip ... aslında pek çok şeyi açıklıyordu.

"Ondan nasıl kurtulabilir?" Eidolon, Raze'i cevap verme zahmetinden kurtararak sordu.

Shakvhan omuz silkti. "Onu öldürebilir. Bu bağlantıyı koparır. Ya da çok isterse kendisi de kaldırabilir."

Fayle'in bunu yapmış olabileceğine inanamamaktan hâlâ yarı baygın olan Raze kabaca, "Peki ya onu bulamazsam?" diye sordu.

"O zaman senin yerinde olmak berbat bir şey."

Raze yumruklarını sıktı ve hastanenin şiddet karşıtı bir büyü altında çalışmasının Shakvhan için ne kadar büyük bir şans olduğunu düşündü. "Ne kadar yardımcı oldu," diye söylendi.

"Çıkmak için kapıyı açarken, "Başka bir bağın onu kırması mümkün," dedi.

"Çiftleşme bağımız gibi mi?" Eidolon sordu. "Eğer Raze çiftleşme ritüelinden geçtiyse, başka bir fe ile kurduğu bağ -ah, kişi- ona bunu yapan succubus ile olan bağlarını koparabilir mi?"

"Belki." Shakvhan Raze'e meraklı bir bakış fırlattı. "Her iki durumda da iyi şanslar."

Raze doktordan pek hoşlanmıyordu ama şu anda eline geçecek her şansı değerlendirebilirdi.

Slake üç gündür Fayle'i arıyordu ve şimdi, son teslim tarihi son saatlere doğru ilerlerken, sonunda bir mola yakalamıştı.

Fayle onu Sheoul'un derinliklerine doğru çılgınca bir kovalamacaya sürüklemişti; bir keresinde Spectral Abyss'teki bir genelevde ona yaklaşmıştı. Ama her nasılsa o gelmeden sadece birkaç dakika önce kaçıp gitmişti.

İzler bir gün boyunca kaybolmuştu ve Transilvanyalı bir Kahinle yaptığı görüşme bile ona yeni bir yön göstermemişti. Bunu başaramayınca, Fayle'in adamlarıyla düzenli olarak iş yapan çirkin boynuzlu bir iblisten biraz bilgi koparmak için yeraltı dünyasına ait bir barı gözüne kestirmişti.

Büyük. Şişman. Büst.

Ama bugün şansı ruhunu kurtarabilecek bir dönüş yapmıştı. Fayle'in yatak odasında bulduğu bir saç örneğini kullanarak, bir Charnel Havarisine yer bulma büyüsü yapması için para ödemişti.

Succubus Amsterdam'daydı.

Slake, içinde ip, silahlar ve odaları sihirli bir şekilde mühürleyip kendisini ve dokunduğu herkesi geçici olarak görünmez hale getirecek birkaç büyü bombası olan sırt çantasını doldurmayı bitirmek için kulübesini karıştırdı. Saatine baktı ve lanet okudu. Dyre'in zaman sınırı dolmadan önce üç saati vardı.

Ön kapıya doğru yürürken telefonu çaldı. Raze olduğunu umarak cebinden çıkardı. Ekrandaki mesajla kalbi küt küt atmaya başladı.

Ben Raze. Ben iyiyim. Birkaç saat içinde eve gidiyorum. Ara beni.

Boş ver aramayı. Slake'in onu görmeye ihtiyacı vardı. Gerçekten iyi olduğunu bilmek için.

Ama önce Fayle'i yakalaması gerekiyordu. Sırt çantasını omzuna attığında, izlendiğini hissettiği an ensesindeki tüyler diken diken oldu.

"Merhaba, Damonia."

Slake oturma odasının ortasında dondu kaldı. Eski bir Sheoulic deyişinde söylendiği gibi, kendi halesi tarafından boğulan bir melek gibi hareketsiz kaldı.

On yıllardır kimse Slake'e bu isimle hitap etmemişti ve sadece bir kişi bunu deneyecek kadar cesurdu.

Ama Gunther için "cesur" kelimesinin aptal kelimesinden başka bir şey olmaması çok kötü.

Slake tek bir yumuşak hareketle cebinden bir sinisfer çıkardı ve etrafında döndü.

"Dhru'ga." Fısıltıyla verilen komut minik topu vampirin sarışın kafasına doğru fırlattı.

Gunther silahtan kolayca sıyrıldı... Ta ki silah bir U dönüşü yapıp omzuna saplanana kadar. Muhtemelen çok pahalı olan deri ceketini de mahveden delikten kan fışkırırken irkildi.

Elini deliğin üzerine vuran Gunther, Slake'in üzerine yürüdü. "Ne oluyor lan?" diye bağırdı, İngiliz aksanı öfkesi içinde bile neredeyse makul görünmesini sağlıyordu. "Biraz gereksiz, sence de öyle değil mi?"

"'Gereksiz' demek üzerinize bir sinisfer sürüsü göndermek olurdu." Slake elini cebinin ve kalan bir düzine ölümcül topun üzerinde gezdirdi. "Ama cazip gelmediğimi sanmayın. Ya da hâlâ olmadığımı." Öfke onu o kadar heyecanlandırmıştı ki devam edebilmek için çenesini gevşetmek zorunda kaldı. "Seni son gördüğümde, eğer geri gelersen seni delik deşik edeceğimi söylemiştim. Kafatasın olmadığı için şanslısın."

Gunther tısladı, eskiden Slake'e büyük zevk veren inci gibi dişleri parlıyordu. "Kafatasımı hedefliyordun." "Ve iskaladığım gerçeğinden dolayı biraz utanıyorum." Slake bakışlarıyla Gunther'ı taradı ve Gun sürünerek geri döndüğünde her zaman hissettiği çekim duygusunu yaşamayı bekledi. Ama bu kez tek yapabildiği Raze'le karşılaştırma yapmaktı ve vampir buna karşılık veremedi. Artık değil.

Gunther orada duruyordu, siyah pantolonu özenle ütülenmiş, gümüş düğmeli gömleği kırılganlığından korkulacak kadar kolalanmıştı. Her zaman kusursuz giyinirdi, ama bin yılını servet, bilgi ve zevk biriktirerek geçirmişti.

"Beni öldürebilirdin," dedi Gunther, sesi o kadar sinirli çıkıyordu ki Slake neredeyse gülecekti.

"Sızlanmayı kes. Ve yerimi kanatma. Parkeleri daha yeni yenilettim."

"İşte bu yüzden ilişkimiz yürümedi," dedi Gunther omzundaki deliği ovuşturarak. "Sen bir

göt herif."

"Hayır," diye düzeltti Slake, "çalışmadık çünkü ben kadın değilim ve sen de aletini pantolonunun içinde tutamıyordun."

Gunther'in soluk mavi gözleri parladı. "Ben değiştim. Seni geri istiyorum."

Orospu çocuğu. Yine mi bu tekrar. "Bunu her seferinde söylüyorsun."

Gunther hâlâ her zamanki gibi kibirli bir ifadeyle, "Ve her seferinde buna kanıyorsun," dedi.

"Bu sefer değil."

"Uh-huh." Gunther'in şüpheli ifadesi Slake'i kızdırdı. "Peki bu sefer neden olmasın?"

Beyninde Raze'in bir görüntüsü parladı ama onu çabucak bir kenara itti. Evet, Seminus iblisi Slake'in aklına girerek onunla seks yapmıştı ama bundan da öte, olduğu gibi kabul edilmemekten bıkmıştı. Kim olduğu için.

"Çünkü sen benim kim olduğumu asla kabullenemeyeceksin." "Ben senin kim olduğuna aşık oldum."

Slake başını salladı. "Sen benim dışarıdaki halime aşık oldun."

"Damon," dedi Gunther, "eğer bu doğru olsaydı, seninle birlikte olmaya çalışmazdım."

"Beni sevdiğinden şüphem yok. Belki hâlâ seviyorsundur. Ama nihayetinde, bir penisim olduğu gerçeği seni yine uzaklaştıracak. Her zaman öyle olur. Artık bunu yapamam."

Gunther bir adım daha yaklaştı ve ellerini açarak yalvardı. "Ya bunu kabul edeceğime söz verseydim? Ne olursa olsun seninle kalacağıma yemin etsem?"

"Bunu yapamazsın," dedi Slake. Bunu daha önce de yaşamıştı ve her zaman felaketle sonuçlanmıştı. "Yapamayacağını biliyorsun."

"Tartışma uğruna. Diyelim ki oldu. Beni geri alır mıydın?"

Bu Slake'in birden fazla kez düşündüğü bir şeydi. Ve uzun zaman önce, cevap evet olabilirdi. Fakat

çok fazla zaman geçmişti. Çok fazla şey olmuştu. Ve Raze'in Fayle'e nasıl bu kadar bağımlı ve yine de bu kadar mutsuz olduğunu gördükten sonra ... Slake kendini yüzde yüz veremeyen birine asla bağlayamazdı.

Bir ilişki istiyordu. Sevgi istiyordu. Ve evet, Gun onu sevmiştir ama Slake'in geçmişinden hiçbir kalıntı taşımayan yüzde yüz bir erkek olduğu gerçeğini gerçekten aşacak kadar değil. Dönüşümden önce olduğu gibi hâlâ erkeklere ilgi duyduğu gerçeği dışında.

"Seni asla geri almayacağım, Gun. Bunu o kalın kafana sok. Ben hayatıma devam ettim."

Gunther bir anda gerildi ve sanki Slake'in birlikte olduğu kişinin yatak odasından çıkmasını bekliyormuş gibi etrafına bakındı. "Başka birini buldun, değil mi?"

"Yatağımızda dişi bir kurt adamla yattığında bu soruyu sorma hakkını kaybettin." Artık bu konuda kızgın olmaması garipti. Son on yıldır bu özel kını içinde tutmuştu ama Gunther burada olduğuna ve hayatına geri dönmek için yalvardığına göre artık bir önemi yoktu.

Gunther'in üst dudağı kıvrıldı, dişleri kan kırmızısı dudaklarında ıslak bir şekilde parlıyordu. "Biliyor mu? Senin hakkındaki gerçeği biliyor mu?"

"Siktir git."

"Yani bu bir hayır demek." Gunther Slake'i iterek geçti ve ön kapıyı açtı. "O zaman sana iyi şanslar. Bu aziziniz seçiminiz konusunda benden daha az anlayışlı olabilir."

Slake, Gunther'in gidişini izlerken içinde hastalıklı bir his belirdi. Ya haklıysa?

Telefonu tekrar çaldı ve sert bir küfürle yere baktı. Aniden kalbi göğsünü acıtacak kadar sert bir şekilde durdu.

Dyre'dan gelen mesaj ekranda bir şimşek gibi çakararak Slake'i cihazın içinden şoka uğrattı. Bir çığlık attı.

ve bıraktı, ama iki saat önce söylediği sözler aklına
kazınmıştı.

Zaman doldu. Ruhun artık benim.

CHAPTER TWELVE

Raze boş bir daireye girmeyi dört gözle beklemiyordu. Otuz yılı aşkın bir süredir Fayle'le birlikte yaşıyordu ve onsuz orada olmak tuhaf olacaktı.

Orada onsuz olmak iyi olacaktı. Hâlâ onun bilmediği bir bağla kendisini ona bağladığına inanamıyordu. Bu ihlal bir petrol sızıntısı gibi içine oturmuş, kendisini kirli hissetmesine neden oluyordu.

Raze onun için hiçbir şey ifade etmiyor muydu? Hiçbir zaman romantik bir ilişkileri olmamıştı ama arkadaşlıklarının saygı ve karşılıklı ihtiyaç üzerine kurulu olduğunu düşünmüştü. Görünüşe göre saygı konusunda yanılmıştı.

Ve şimdi, hayatta kalmak için ona bel bağladığı onca yıldan sonra, her normal, çiftleşmemiş Seminus iblisin yapmak zorunda olduğu şeyi yapmak ve zamanının büyük bir kısmını ihtiyaçlarını karşılayacak dişiler bulmaya adanmak zorunda kalacaktı.

Bu fikirden korkuyordu. Hayatta kalma moduna girmeye zorlanmaktan çok yorulmuştu. Slake yıllar önce geçirdiği dönüşümden bu yana ona ilk kez yaşadığını hissettirmişti ve eğer Raze onunla gerçekten birlikte olabilirse ...

Dairesine çıkan merdivenleri tırmanırken başını salladı ve olmaması gereken düşüncelerden arınmaya çalıştı. Olmaması gereken umutlardan. Ya Slake'le cinsel rahatlama bulması bir daha tekrarlanamayacak bir anormallikse? Ya Slake Raze'i istemiyorsa?

Hayır, fazla umutlanmayacaktı.

Dairesine ulaştı ama Slake'in hastaneye getirdiği giysilerin arasına koyduğu anahtarları cebinden çıkarırken alarma geçti. İçeriden sesler geliyordu.

Ve kapı kilitli değildi.

Yan tarafa geçip sırtını duvara dayayarak kapıyı yavaşça itti ve televizyondan gelen ses daha da arttı. İlk aklına gelen Fayle'in geri döndüğü oldu ama hemen ardından bu fikrinden vazgeçti. The Bachelor'ı izlemektense kendi gözlerini oymayı tercih ederdi.

Hiçbir hırsızın zihin uyuşturan bir TV programı izlemek için içeri girmeyeceğini varsayarak içeri adım attı ... ve irkilerek nefesini içine çekti. Tanrım, Slake'in ne kadar muhteşem olduğunu, koyu renk saçlarının bronzlaşmış yüzünü nasıl çerçevelediğini ve Raze'in diliyle izini sürdüğü kulaklarının etrafında nasıl kıvrıldığını unutmuştu.

Elleri nemlendi, kalbi deli gibi çarpmaya başladı ve aşık olmanın böyle bir his olup olmadığını merak etti. Dünyada en çok görmek istediğiniz kişi tam karşınızdayken yaşadığınız bu heyecan ve endişe normal miydi?

Bir an için gözlerini dikip Slake'in kanepede otururkenki muhteşem görüntüsüne baktı, deri kaplı bacakları sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi önüne yayılmıştı. Ama gözlerinin etrafındaki koyu gölgeler ve ağzının acımasız yapısı başka bir hikâye anlatıyordu ve Raze'in heyecanı endişeye dönüştü.

Slake'in deri ceketini, uzaktan kumandadaki bir düğmeye basıp, bekârla çok arzu edilen bir aktiviteden mahrum bırakıldığı için feryat eden bir kızın sesini kısarken kanepeye çarparak gıcırdadı.

Slake sessizce, "İyi olmana sevindim," dedi. O ses. Raze o derin, kendinden emin gümbürtüyü özlemişti.

Kapıyı arkasından kapattı. "Senin sayende." Garip bir sessizlik oldu ve sonunda "Konuşmamız gerek" diye ekledi.

"Biliyorum." Slake elini yüzünde gezdirdi. Bitkin görünüyordu. Solgun. Sanki acı çekiyormuş gibiydi. "Geçen gece ne oldu? Sana ne oldu?"

Raze'in midesi yaptığı şeyi hatırlayınca çalkalandı. "Özür dilerim Slake. Bunu hak etmedin-"

"O değil," dedi Slake, sesi askeri bir talim eğitmeni gibi çıkıyordu. Raze bunu çok seksi bulmasaydı, kendisiyle bu şekilde konuşulmasına itiraz edebilirdi. "Aramızda olanlar için bir daha özür dileme. Gözümü kırpmadan yine yaparım." Sesi şimdi yumuşamıştı ama daha az seksi değildi. "Ben sonrasında bahsediyorum. Neden bilincini kaybettin? Benim yüzümden mi? Erkeklerle birlikte olmaman gerektiği için mi?"

Raze bakakaldı. Slake olanların onun suçu olduğunu mu düşünüyordu? "Hayır. Yani, Eidolon'un bu konuda bir teorisi var ama seninle birlikte olmak komaya girmeme neden olmamalıydı."

Slake gözlerini kaçırdı ama o kadar hızlı baktı ki Raze hayal görmüş olabileceğini düşündü. "Teori nedir?"

Raze botlarını tekmeleyerek oturma odasına girdi ama oturmadı. Üç gündür yataktaydı ve vücudu sanki bir triatlon koşabilirmiş ve hâlâ bir dağa tırmanacak kadar enerjisi varmış gibi gergin ve gergin hissediyordu.

"Eidolon türünüzün her üyesinin dişi olarak doğduğunu söyledi. Bu doğru mu?"

Slake apartmandaki destek kirişleri gibi kaskatı kesildi. Şu anki bekârdan tavsiye almayı umuyormuş gibi bakışlarını kaçırarak televizyona baktı.

"Slake?"

Slake heykel gibi durmuş, gözlerinde Raze'in kalbini yumruklayan belli belirsiz bir umutsuzlukla televizyona bakıyordu. "Benim adımı biliyor musun?"

"Ah . . . Slake olduğunu sanmıştım."

"Bu benim soyadım. Tüm halkım yabancılarla anlaşırken bunu kullanır. Benim ilk adım Damon." Nefes aldı. Nefes verdi. "Eskiden Damonia'ydı."

Raze ciğerleri yanmaya başlayana kadar nefesini tuttuğunu fark etmedi. Bunun Slake için büyük bir mesele olduğunu hissederek nefesini yavaşça bıraktı. "Tamam."

Slake sanki daha büyük bir tepki bekliyormuş gibi ona bir bakış attı. Ya da daha kötü bir tepki. Tanrım, genelde ne tür insanlarla takılırdı?

"Eidolon haklı. Çoğunlukla," dedi Slake, neredeyse çekingen bir tavırla. "Arada bir, bir Duosos erkek olarak doğar. Kutlanır, saygı görür, tanrılar tarafından öpüldüğüne inanılır ve yönetici kraliyet sınıfına dahil edilir. Tüm liderlerimiz bu şekilde doğmuş erkeklerdir."

"Sanırım sen . . . erkek olarak doğmadın?"

Uzun bir sessizlik oldu ama Raze zorlamayacaktı. Hastanede çalıştığı yıllar boyunca pek çok travmayla başa çıkmıştı ve her zaman en iyisinin ikna etmek olduğunu biliyordu. Bir cehennem köpeğini tuzağa çekmek, onu itmekten daha güvenliydi.

Sonunda Slake, "Hayır ama durum biraz karışık. Dişiler . . ."

Slake türünün en büyük sırlarından bahsetmek üzere olduğuna inanamayarak sustu; halkına sadakatle bağlı olduğu için değil, onları düşünmekten nefret ettiği için. Halkının kim olduğundan, nasıl yaşadıklarından, onlarla ilgili her şeyden nefret ediyordu. On yıllardır geçmişi hakkında düşünmemişti ve şimdi yılların utancını, aşağılanmasını ve nefretini açığa çıkarmak üzereydi.

Ama bu itirafının sadece başlangıcıydı. İş bittiğinde Raze muhtemelen ondan nefret edecekti. Bunun bir önemi yoktu. Ruhunun sahipliğini kaybetmişti ve şu anda bile Dyre'in etkisi ruhuna bulaşmaya başladıkça ruhunun karardığını hissedebiliyordu. Kendini hasta hissediyordu, sanki çok ama çok yanlış bir şey yemiş gibiydi ve ara sıra organları dayanılmaz bir düğüm halinde birbirine dolanıyordu.

Bu günlerce sürebilirdi ve eğer şanslı birkaç kişiden biriye, bu onu öldürebilirdi.

Ama belki de önce Raze yapardı.

Raze birkaç adım ötede duruyordu, tam bir sabır örneğiydi. İyi bir adamdı, Slake'in dünyasında nadir bulunan bir şeydi ve aniden varlığıyla onu kirletmenin yanlış olduğunu hissetti.

"Gitmeliyim," dedi Slake ama Raze daha ayağa kalkamadan yolunu kesmek için harekete geçti.

"Buraya gelmenizin bir sebebi var. Burada güvendesin. Bana halkını anlatabilirsin." Raze'in sesi derindi. Yumuşak. Cesaret vericiydi.

Tanrım, biri onunla böyle konuşmalı ne kadar uzun zaman olmuştu?

"Dişiler ...?" Raze sordu ve Slake bir an tereddüt ettikten sonra kaybedecek bir şeyi kalmadığını anlayıp vazgeçti.

"Dişiler erkeklere zevk vermek ve doğurgan olmak için yetiştirilir," diye homurdandı. Bir dişî olarak geçirdiği günler, cinsiyetini değiştirmeyi seçene kadar gün saydığı bir bekleme oyunundan biraz daha fazlası olmuştu. "Yirmi ile otuz yaşları arasında bir yerde, dişiler olgunluğa erişir ve Tiresias'ın İşareti'ni geliştirir. Bu noktada, bir seçeneğimiz var. Yaklaşık bir yıl içinde kaybolana kadar işareti görmezden gelmek ya da Katliam Ovaları'na doğru uzun ve tehlikeli bir yolculuğa çıkmak, göğsümüze bir kemik parçası saplamak ve erkek olarak uyanmak. Tabii bu uyandığınızı varsayarak söylüyorum. Yaklaşık yarısı uyanmıyor."

"Lanet olsun." Raze ısıklık çaldı. "Dişî kalmaktansa ölümü göze aldığına göre hayat gerçekten berbat olmalı."

Aslında hayat henüz berbat değildi. Dişiler işaret kazanana kadar çok fazla özgürlüğe sahipti. Damonia olarak, dış dünyayı deneyimlemek için kısa süreliğine topluluktan ayrılmasına izin verilmişti. Normal iblis ve insan dünyasına girmek, ona halkının ne kadar geri ve acımasız olduğunu gösteren göz açıcı bir deneyim olmuştu.

Gunther'le de böyle tanışmıştı.

Gunther, Damonia'ya dağların güzelliğini göstermişti. Lüks okyanus gemilerinin mucizesini. Seksin zevkini. Damonia'ya bir kraliçe gibi davranmıştı.

Ama hep bir şeyler eksik kalmıştı. Bir dişi olarak Slake kendini hiçbir zaman aşırı kadınsı hissetmemiş, halkının keskin dişli iblis koyunlarının yünlerini eğirmek yerine silahlarla dövüşmeyi tercih etmişti. İnsanların erkek fatma olarak adlandırdığı dişilerin geçiş sürecinde en iyisi olduğu söylenirdi, bu yüzden bir dişi olarak Tiresias'ın Mührü'nü kazandığında, Katliam Ovaları'na yolculuk etmekte tereddüt etmemişti.

Bir anlığına şüpheye düşmüştü. Gunther'i kaybedeceğini biliyordu. Dönüşüm geçirmiş bir erkek olarak dişilere ilgi duyacaktı. Bu her zaman böyleydi ve değişiminden farklı bir şekilde çıkacağını düşünmek için hiçbir neden yoktu. Ayrıca, Gunther'le olan ilişkisi her halükarda sona erecekti. Tiresias'ın İşareti'nden sonra hiçbir kadının topluluktan ayrılmasına izin verilmemişti.

Hiç. Kaçaklar avlanır ve halka açık meydanlarda infaz edilirdi.

"Slake?" Raze usulca konuştu ve geçmişte kaybolduğunu fark etti. Olmak için boktan bir yerdi.

"Doğru." Bir dizi kramp onu iki büklüm yapmakla tehdit ederken dişlerini sıktı ve Dyre'in kıkırdadığını duyduğuna yemin etti. Geçtiğinde, Raze'in hafif duraklamayı fark etmediğini umarak aceleyle devam etti. Ya da ellerinin titrediğini. "Evet, hayat berbattı. Benim türüm son derece asosyaldir. Dış dünyayla tek bağlantımız mal ticareti yaptığımız zamanlar."

"Ne tür mallar?" Raze kaşlarını çattı. "Peki sen iyi misin? Kızarmış görünüyorsun."

"Ben iyiyim," dedi çabucak. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, Tiresias'ın İşareti sonrası dişilerin kanı, silahları başka türlü olabileceklerinden çok daha güçlü hale getirmek için yaratmak ve büyülemek için kullanılabilir. Döo'ların neden bu kadar

Klan içinde dişiler kanlarını isteyerek verirler. Ama eğer bir dişi yanlış ellere düşerse ..."

"Evet, sorunu anlıyorum. Ama belli ki erkeklerin çıkmasına izin veriyorlar."

Başını iki yana salladı. "Erkeklerin biraz daha özgürlüğü var. İş ya da malzeme için ayrılabilirler ama yerleşkede yaşamak zorundalar."

"Yapamazsın."

"Çünkü köyün yarısını yaktım ve kaçtım."

"Kurnazca," dedi Raze ve Slake güldü. Raze'in rahat tavırlarının onu rahatlatmasını seviyordu.

"Evet, belli belirsiz. Ama kaçmam gerekiyordu ve dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. Cinsiyetimin değiştiğini ama cinsel tercihimin değişmediğini fark ettiğimde ..." Başını salladı, ilk başta nasıl heyecanlandığını hatırladı, çünkü hâlâ Gunther'i istiyordu. Ne yazık ki bu duygu karşılıklı değildi. "Gitmek zorundaydım."

Raze'deki değişim ince ama somuttu, aralarında bir gerilim filizlenmişti. "Eşcinsel olduğun için mi?"

"Bu benim geri kafalı halkım için bir ölüm cezası. Ama klandan ayrılmak da öyle." Kısa süreceğini düşündüğü hayatının geri kalanında kaçacağını bildiği için dehşete kapılmıştı. Duosolar sadece silah uzmanı değil, aynı zamanda inatçı iz sürücülerdi ve bir kez izini bulduklarında, avlarını yakalamak için hiçbir şeyden vazgeçmezlerdi.

Dire & Dyre'ye bir anlaşma için yaklaşmasını sağlayan da bu özellikleriydi.

"Beni halkımdan koru, ben de sana ne istersen vereyim."

Tanrım, tam bir aptaldı. Gunther onu Dire & Dyre ile sözleşme imzalamaması konusunda uyarmıştı ama aralarındaki ilişki kaygan bir zemine oturmuştu ve bu durum Slake'i daha da zorlamıştı.

Çünkü o bir aptaldı.

Raze parlak renkli iki destek kirişinin arasında ilerlerken ayakları neredeyse sessizce yere basıyordu. "Neden böyle bir şeyi terk etmek

Büyük mesele mi?"

"Çünkü Duosos bizim ırkımız dediğimiz şeyden çok daha fazlasıdır. Duosos bir dindir. Bir yaşam biçimidir. Politikadır. Sosyaldır. Duosos yaşamının her yönü, ne giydiğimizden ne yediğimize ve nasıl çoğaldığımıza kadar inanç sistemimiz tarafından yönetilir. Tek çıkış yolu ölümdür. Tabii şanslı değilseniz ve damarlarınızda kraliyet kanı dolaşmıyorsa." Durakladı. "Kadın olarak kalsaydım hayat gerçekten kötü olurdu. Bok gibi muamele görmek istemedim. Kullanılmak. İstismar edilmek. Erkek olursam bazı değişiklikler yapmayı deneyebileceğimi düşündüm. Ama normal olmadığım gerçeği her şeyi mahvetti."

Televizyona baktı, yarım düzine kadın donmuş bir halde bekâra gülümsüyordu. Programdaki herhangi birinin iblis olup olmadığını merak etti. Bazı nedenlerden dolayı, auraları tanımlama yeteneği sadece yüz yüze çalışırken işe yarıyordu.

Raze, Slake'in söylediklerini düşünüyor gibiydi. "Yasalarınız ve yaşam biçimleriniz türünüz hakkında neden çok az bilgi olduğunu açıklıyor. Underworld General'daki patronumla konuşmak isteyeceğinizi sanmıyorum."

"Eidolon?" Slake, ilk geldiğinde kendisine yardım ettiği bir bardak buzlu suya uzanırken durakladı. "Beni parçalara ayırmak falan istemiyor, değil mi?"

Raze güldü. "Hastanenin bilgi veri tabanına katkıda bulunmayı seviyor. Özellikle nadir türler söz konusu olduğunda her bilgi kırıntısının yardımı dokunur."

Slake'in kaos ve ölümle dolu dünyasında, hayata ve içindeki gizemlere böylesine mantıklı ve akla uygun bir yaklaşım o kadar yabancıydı ki, bir saniye boyunca sadece şaşkın şaşkın oturabildi. İçten içe Raze'den bir tür yargılama, küçümseme ya da başka bir şey bekledi ama adam onu beklenti içinde izlemekle yetindi.

"Ah, tamam. Elbette." Raze'e baktı. "Bunu oldukça iyi karşılıyorsun."

Raze omuz silkerek, "Hiç kimse sadece türüne göre yargılanmamalı," dedi. "Hastanede çalışan iblislerimiz var.

Türdeşlerinin yüzde doksan dokuzu iyileştirmek yerine öldürmeyi tercih ederken insanlara yardım etmek."

"Seni dinliyorum, hep ilerici oluyorsun." Üzerinden bir acı dalgası daha geçti ama bunu düşünmemeye çalıştı, bunun yerine Raze'in mükemmel dudaklarını karıştıran hüzünlü gülümsemeye odaklandı.

"Çok pratik ebeveynlerle büyüdüm." Raze sonunda volta atmayı bıraktı ve kendini destek direklerinden birine yasladı. "Ve hiç kimsenin, hayvanların bile kalıplara sığmadığını kendi gözlerimle gördüm. Bir zamanlar tavuklarla birlikte ağaçlara tüneyen evcil bir ördeğim vardı. Eşi ağacın dibinde uyurdu."

Slake şehirli doktoru kır ortamında hayal etmeye çalıştı ve bir şey bulamadı. "Ördeklerin ve tavukların mı vardı?"

"Ailemin küçük bir çiftliği vardı. Hemen hemen her tür hayvandan birkaç tane vardı. Tıpla bu şekilde ilgilenmeye başladım. Hayvanların yaralanmaları ve hastalıklarıyla ilgilenirdim. Bu, iyileştirme gücümü elde etmeden önceydi, ama o zaman bile babam hayvanların benim bakımım altında ne kadar iyi olduklarına şaşırdı. Ve inanın bana, beni yakından izlediler."

"Neden?"

"Çünkü o zamana kadar benim bir iblis olduğumu biliyorlardı." Bunu o kadar rahat söylemişti ki, sanki insanların iblis çocuk yetiştirmesi tamamen sıradan bir deneyimmiş gibi. Yine de Raze'in Slake'in karşılaştığı diğer iblislerden neden bu kadar farklı olduğunu açıklıyordu. "Beni sevdiler ama gerçekçiydiler." Sırıttı. "Beni aile domuzunun karnını dişlerimle deşerken falan bulmak istemediler."

Slake bir an Raze'i inceledi, bakışları bir hastaya yardım ederken kolunda parlayan desenlere takıldı. "Neden iyileştirme gücün var? Yani, Semlerin doğuştan gelen bir yeteneği olduğunu söylemiştin, ama neden? Sen bir seks iblisisin."

"Tüm Semler üç farklı yetenekten birine sahiptir, hepsinin de temel amacı dişileri baştan çıkarmak ya da hamile bırakmaktır." Raze'in sesi derinleşti, sanki seks hakkında konuşmak onun

Kuluçka içgüdüleri ve Slake'in vücudu buna karşılık verdi, ateşi yükseldi, siki kıpırdadı. "Bazılarımız bir dışının kafasının içine girip onu bir şeyin gerçek olup olmadığı konusunda kandırabilir ama aynı güç zihni onarmak için de kullanılabilir. Wraith bunu yapabilir. Kardeşi Shade yeteneğini bedensel fonksiyonları etkilemek için kullanabilir. Örneğin yumurtlamayı tetikleyebilir. Ancak tıbbi amaçlarla kullanıldığında, kalbi yavaşlatabilir veya hızlandırabilir, ağrıyı hafifletmek için dopamin üretimini artırabilir, bunun gibi şeyler yapabilir."

Hah. Slake doğuştan bazı silahları zihniyle kontrol etme yeteneğine sahipti ama ölmeyi hak eden pislikleri öldürmek dışında, bu yeteneğinden olumlu bir şey çıkabileceğini düşünemiyordu. "Peki ne yapabilirsin?"

"Eidolon ve ben aynı yeteneği paylaşıyoruz," dedi, sesi hâlâ kısıktı ve Slake'in libidosu üzerinde hâlâ yıkıcı bir etkisi vardı. "S'genesis aşamasından geçen olgun Sems'ler bunu spermlerinin yumurtayı döllemesini sağlamak için kullanırlar ama biz o aşamaya gelene kadar yeteneğimizi hasarlı dokuyu onarmak için kullanabiliriz." Ağzı seksi bir yarım gülümsemeyle kıvrıldı. "Elbette bunu dokuları parçalamak için de kullanabiliriz. Bu kullanışlı bir silah."

"Fark ettim," dedi Slake alaycı bir ifadeyle, sokaktaki kurt adamı hatırlayarak. "Müthişti."

Raze sonunda sehpanın etrafından dolaştı ve Fayle'in yatak odasının yanındaki boyalı direk dışında odadaki hiçbir şeyle uyuşmayan aşırı doldurulmuş yeşil sandalyeye oturdu.

Bir an için rahat bir sessizlik çöktü ama yavaş yavaş aralarındaki hava gerginleşmeye başladı. Slake, Gunther dışında kimseye söylemediği bir sırrı paylaşmıştı ama hâlâ konuşulması gereken Fayle meselesi vardı.

Raze gerçeği hak ediyordu. Ama tam ağzını açtığı anda Raze konuştu.

"Peki şimdi ne olacak?" Raze sordu. "Ben hiç ..." Sözünü yarıda kesti, derin bir nefes aldı ve tekrar başladı. "Daha önce hiç böyle bir durumda kalmamıştım."

"Ne tür bir durum?"

"Birini istediğim bir yer." Yanakları sevimli bir şekilde kızarıırken Raze'in çilleri göze çarpıyordu ama sabit bakışlarındaki vaatte masum bir şey yoktu. "Bilirsin işte, sadece seksten daha fazlası için."

Lanet olsun. Slake hiçbir zaman heyecanlanan biri olmamıştı ama Rake'in sesindeki duygu ve kırılganlık ona dokundu.

Ve ona Raze'in dünyasını yıkmak üzere olan bir piç olduğunu hatırlattı.

"Bence," dedi Slake yumuşak bir sesle, "oraya gitmeden önce Fayle hakkında konuşmamız gerekiyor."

"Fayle?" Raze anında temkinli davrandı, gözleri kısıldı. "Peki ya o?" diye bağırdı. "O gitti. Ve eğer Eidolon haklıysa, seninle birlikte olduğum sürece bir dişiye ihtiyacım yok."

Raze'e ihtiyacı olan her şeyi sağlama düşüncesi Slake'in arzuyla titremesine neden oldu. Onu sağlıklı ve bütün tutan kişi olmak... bunu istiyordu. Hem de çok istiyordu.

Ama bu sadece bir hayaldi. Slake'in onun gidişindeki rolünü atlatılabilseler bile, ruhunun şu anda bile et gibi büzüşmekte olduğu gerçeği vardı. Bazı şeytani çevrelerde Karanlıklaşma olarak bilinen olaydan sağ çıkabilirse, bambaşka bir insan olabilirdi. Ahlakının son damlasına kadar ondan alınabilirdi. Raze bundan daha iyisini hak ediyordu.

Yumruklarını eklemleri çatlayacak kadar sert sıkarken neden oyalandığını merak etti. Bu işi uzatmak hiçbir şeyi değiştirmeyecekti ve o her zaman olaylara balıklama atlardı.

Tükür gitsin.

"Fayle benim yüzümden kaçtı," diye ağzından kaçırdı.

Raze homurdandı. "Güven bana, sen değildin. O gitti çünkü

-" Uzak duvardaki kitaplıktan onlara bakan gargoye heykeli gibi hareketsiz kaldı. "Bekle. Sana neden gittiğini sormamı söyledi." Raze'in yeşil gözleri buz gibi bir ihtiyatla parladı ve Slake kalbinin ayaklarına battığını hissetti. O

Bunu oraya koymuş olmaktan, Rake'in bir tür gelecek umudunu yıkmış olmaktan nefret ediyordu. "Birinin onun peşinde olduğunu söyledi." Raze sandalyesinde geriye yaslandı, sadece vücudunda belli belirsiz bir hareket vardı ama Slake duygusal bir geri çekilme hissetti, sanki Raze bir duvar örmüştü ve Slake'in bir gedik açmasını bekliyordu. "Bu konuda ne biliyorsun? Benden ne saklıyordun?"

"Sana karşı tamamen dürüst olmadım." Raze'le bakışlarını kilitledi, bu işin kolayına kaçmamaya kararlıydı. Yaptığı şeyle doğrudan yüzleşecekti. "Fayle haklıydı. Biri onun peşindeydi."

"Bana sen olmadığınızı söyle," diye mırıldandı Raze. "Söyle bana."

Bunu ona söylemek istiyordu. Tanrım, bunu ona söylemek için her şeyini verebilirdi. "Söyleyemem," diye fısıldadı Slake. "Çünkü başından beri bendim."

CHAPTER THIRTEEN

Raze bunu doğru duymuş olamaz. İmkânı yok. Ama Slake'in karşısında oturmuş, yüz ifadesinde onunla dalga geçtiğine dair bir işaret olup olmadığını araştırırken, korkunç gerçek yüzüne bir yumruk gibi çarptı.

Slake'in baştan çıkarıcı koyu gözlerinde gizleniyordu.

Sert bir nefes çekti ve inanamayarak Slake'e baktı. Önce Fayle, şimdi de bu. Birden sanki dünyası yıkılıyormuş gibi hissetti. Acıyordu. Tanrım, göğsü yarılmış ve kalbi Slake'in sinisferlerinden biriyle vurulmuş gibi hissediyordu.

"Bana neden bahsettiğini söyle," diye hırladı. "Tamam. Şimdi."

Slake ayağa kalktı ve pencereye doğru ilerleyerek yan taraftaki şarküterinin çatısına baktı. "Tasadüfen tanışmadık," dedi ve Raze karnında acı verici bir burkulma hissetti. "Thirst'e Fayle'i bulmak için geldim."

Bükülme daha da şiddetlendi. "Neden?"

Slake'in omuzları her nefes alışında yükselip alçalıyordu ve belki de Raze'in hayal gücüydü ama nefes alıp vermesi zorlaşmış gibiydi. Acı çekiyordu. Güzeldi. "İşimin bir şeyler elde etmek olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

Öfke hızlı ve sıcak bir şekilde yükseldi. "Yani diyorsun ki, o ilk gece sokağa çıktığında ve ertesi gün hastanede bana geldiğinde... bunların hepsi Fayle'e ulaşmak için miydi? Ona ulaşmak için beni baştan mı çıkardın?" Slake hiçbir şey söylemeyince Raze hırladı: "Bana bak, lanet olası!"

"Hayır." Slake etrafında döndü. "Yani, evet, ama-"

"Ama ne?" Öfke kanını buhara çevirirken ayağa fırladı. "Ödülünü alacağını ve biriyle yatacağını düşündün."

aynı anda mı?"

Fayle'in ona gitmesi için yalvardığı ama onun görmezden geldiği onca zamanı hatırlıyordu. Sonunda kaçmak için sert önlemler alma ihtiyacı hissetmişti ve bunların hepsi Slake yüzünden olmuştu. Elbette, ona yüklediği bu çılgın bağ her neyse o konuda da yalan söylemişti ama şu anda bu umurunda değildi. Düşünecek çok şey vardı, bir gün için çok fazla ihanet. Ayrıca, o burada değildi. Slake buradaydı ve Raze'in öfkesinin tüm yükünü o çekecekti. "Seni orospu çocuğu. O senin yüzünden gitti. Senin yüzünden gitti. Bana ihanet etmişti, ama başından beri sendin."

Sonraki birkaç saniye öfkenin bulanıklığı ve Raze'in yumruğunun Slake'in çenesiyle buluşma sesiyle geçti. Slake geriye doğru sendeleyerek Fayle'in boyadığı Kermit yeşili direğe çarptı. Aslında hepsini boyamıştı ve Slake'in yüzünün her biriyle tanışması uygun olmaz mıydı?

Raze bir yumruk daha savurdu ama Slake onu da savuşturdu ve televizyonun önünde savunma pozisyonuna geçti.

"Raze, beni dinle." Ellerini tehditkâr olmayan bir hareketle kaldırdı, sanki bu Raze'i yatıştıracakmış gibi, ama siktir et. Şu anda Raze'i yatıştıracak tek şey piçin daha fazla kanaması olabilirdi. "Evet, ben bir pisliktim. Ama Fayle de sana yalan söylüyordu."

"Gerçekten mi?" Raze daha da kanayan şeye başlamak için sabırsızlanarak yaklaştı.

"Evet, gerçekten." Slake ağzına dokundu ve kan geldi, bu da Raze'e büyük bir tatmin duygusu verdi. Bu bir başlangıçtı. "O bir succubus-"

"Bunu biliyorum," diye mırıldandı.

"Ama onun türünün parazit olduğunu biliyor muydun?" Slake geri çekildi ama Raze adım adım ona yetiştı. "Kendilerini bir konakçıya bağlayarak ondan enerji çekerler. Sanırım o da kendini sana bağladı."

Sırada kırmızı direk vardı. Raze yaklaştı. "Bunu zaten biliyorum. Ve şu anda umurumda değil. Beni istediğini sanmıştım. Aramızda bir şey var sanmıştım. Çıldırdım,

Geçen gece sana zarar vereceğimi düşünürken Fayle'i almayı planlıyordun. Neden? Nereye götürecektin? Onu öldürecek miydin?"

Raze Fayle'e ne kadar kızgın olsa da onun ölmesini istemiyordu. Ona affedilemeyecek bir şekilde tecavüz etmişti ama aynı zamanda pek çok iblis için doğalarına karşı gelmenin neredeyse imkânsız olduğunu da anlıyordu. İçgüdüler güçlü şeylerdir ve iblis doğası gereği ne kadar kötüyse, en temel dürtülerini görmezden gelme olasılıkları da o kadar azdır.

"Onu öldürmek mi?" Slake acımasız bir gülümsemeye dişlerini gösterdi. "Seni öyle zincirli bıraktığı için boynunu kırmak isterdim. Ama hayır, bana onu canlı ve zarar görmemiş olarak getirmem emredildi." "Ve bunu beni baştan çıkararak yapacaktın.

onu kaçırmak. Güzel." Slake'in ceketini yumruklayarak saldırdı ve onu bir direğe doğru fırlattı. Kırmızı olana. Sırada Mavi vardı. "Neden?" Onu tekrar direğe çarptı ve Slake homurdandı. Koyu renk gözleri acıyla bulutlanmıştı ama Raze biraz hırpalanmanın Slake'in canını neden bu kadar yaktığını sorgulayamayacak kadar öfke doluydu. "Söyle bana!"

Raze Slake'i sertçe salladı, Slake'in vücudunun metale çarpışının yankısını ve teninde oluşan terin tadını çıkardı. Raze hiçbir zaman bir başkasının acısından zevk alan biri olmamıştı ama ilk kez sanki içindeki iblis gerçekten ortaya çıkıyordu. Sanki ailesinin ona aşıladığı insanlığı bırakmış ve tam bir canavara dönüşmüştü. Utanç aklının bir köşesini kemiriyordu ama onu acımasızca uzaklaştırdı.

"Bana nedenini söyle," diye öfke, nefret ve cehennemle o kadar yoğun bir sesle homurdandı ki, kendi sesi olduğunu zar zor fark etti.

"Çünkü," dedi Slake, gözleri sanki bir kıvılcım sönmüş gibi donuklaşarak, "bunu yapmazsam ruhumu kaybederim."

Raze'in öfke sisi içinde Slake'in az önce ne dediğini anlamaya çalıştı. "Ruhun. Mecazi anlamda mı demek istiyorsun?"

"Kelimenin tam anlamıyla," diye mırıldandı.

"Açıkla." Slake'in ceketini sıkıca kavradı, eğer bu da başka

bir yalansa onu pencereden aŖađı atmaya hazırđı.

"Dire & Dyre'de işe başladığımda bir sözleşme imzaladım." Slake yutkundu, boğaz kasları sertçe çalışıyordu. Slake onun ereksiyonunu ağzına aldığıında Raze onları çalışırken izlemişti ve Raze hayatında hiç bu kadar erotik bir şey görmediğine yemin etmişti. Ve şimdi... şimdi lanet olası bir kâbusun içindeydiler. "Yüz ödevi tamamlamam gerekiyordu ve tek bir tanesinde bile başarısız olursam ruhum hukuk firmasının malı olacaktı." Derin, tıkırtılı bir nefes aldı ve Raze onun bundan sonra söyleyecekleri hakkında gerçekten kötü bir hisse kapıldı. "Faile benim yüzüncü görevimdi."

Raze sıkılmış dişlerinin arasından havayı emdi ve bu durumun daha da kötüye gidip gidemeyeceğini merak etti. "Yani onu hâlâ içeri taşımanız gerektiğini söylüyorsunuz."

"Hayır. Bitti." Slake sanki içindeki son enerji damlası da tükenmiş gibi direğe yaslandı. "Başarısız oldum. Bir saat önce ruhum şirkete geçti. O yüzden benimle ne istersen yap, Raze. Zaten çok da önemli değil."

Oh . . . oh, tanrılar. Slake'in ruhu artık ona ait değil miydi? Raze bunun nasıl işlediğini biliyordu, ruh ev sahibinin bedeninde ölünceye kadar kalmaya devam ederdi, o zaman hemen yeni sahibine gitmeye zorlanırdı. Yeni sahibi onu emebilir, yutabilir, işkence edebilir, satabilirdi... Bir insanın bir ruhla yapabileceği yaklaşık bir milyon şey vardı ve bunların hiçbirisi hoş değildi.

Elleri titreyen Raze, Slake'i bıraktı ve geri çekildi, zihni de elleri kadar sarsılmıştı. "Lanet olsun," diye nefes aldı. "Ne diyeceğimi . . . Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Özür dilerim." Slake kıpırdamadı, sadece direğe yaslandı, omuzları çökmüş, bakışları yere düşmüştü. "İtiraf etmeliydim. Ona ihtiyacım vardı ama sonra seni tanıdım ve . . . lanet olsun. Bundan kurtulmaya çalıştım, Raze. Patronumu aradım, yeni bir görev istedim. Seni incitmek istemedim." Başını kaldırdı, gözlerindeki hüznün üzerine öfke çökmüştü. "Ama yine de onu bulmak ve sana yaptıklarının bedelini ödetmek istiyorum."

Raze uzun bir süre orada öylece durdu, az önce olan her şey karşısında afallamıştı ama hiçbir şey Raze'i ona zarar veren birini avlamak isteyecek kadar önemseyen bu iri, güçlü erkek kadar şaşırtıcı olamazdı. Ailesi hayatta olduğundan beri Raze hiç kimsenin kendisi için mindere çıkacağını hissetmemişti.

Slake ona doğru uzandı ve Raze gözlerini kapatarak Slake'in sıcak avucunun yanağını okşamasına izin verdi. "Lütfen," diye fısıldadı Slake. "Affet beni. Özür dilerim."

Üzgündü. Ruhunu kurtarmaya çalıştığı için. Raze uzandı ve Slake'in elini kendi eliyle kapattı. "Keşke daha önce bir şey söyleseydin."

"I-" Slake acı dolu bir çığlıkla sözünü kesti.

"Slake?" Raze onu yakaladı ama Slake sıırıyla vurulmuş gibi yere yığıldı. "Slake!"

Slake yerde kıvranıyordu, yüzü solgundu, vücudu çektiği acının şiddetiyle bükölüyordu. "Acıyor," diye soludu.

Raze yere diz çöktü ve iyileştirici gücünü devreye soktu. "Neyin acıyor? Slake, konuş benimle."

Slake'in bileğini kavradı ve yeteneğinin Slake'in vücudunu incelemesine izin verdi ama yanlış bir şey bulamadı. Raze'in kendisinin neden olduğu hasarın ötesinde bir şey. Yırtıkları ve çürükleri onardı ama kafası kopmuş birinin üzerine bandaj yapıştırmış da olabilirdi çünkü Slake çırpınmayı bırakmadı ve derisi daha da beyazlaştı.

"Benim ... ruhum." Slake soluk soluğa nefesler arasında konuştu. "Dyre bana işkence ediyor."

"Bunu yapabiliyor mu?"

"O bir Ruh Emici." Belirgin bir acı dalgası daha onu ele geçirirken dişlerini sıkarak inledi. "Çok güçlü."

Raze daha önce hiç kimsenin bir ruhu, ruh sahibinin içindeyken etkileyebildiğini duymamıştı ama o da yeraltı dünyasının en iyi iblisi sayılmazdı.

"Ne yapabilirim ki?" Raze çaresizce yardım etmek istiyordu ama lanet olsun, nasıl yardım edebileceğini bilmiyordu. Çaresizlik onu sarstı,

Tek yapabildiği orada oturup aşık olduğu erkeğin acı içinde kıvranmasını izlemektir.

"Hiçbir şey," diye homurdandı Slake. "Siktir."

Buna inanmayı reddeden Raze, Slake'i kollarının arasına aldı ve ona sarıldı, Slake'in şiddetli kasılmalarını kendi bedenine karşı destekledi. Slake'in teni buzdan sıcağa, nemden kuruya dönüyordu ve çıkardığı sesler ... Tanrım, yürek parçalayıcıydı. Sonсуza dek sürecekmiş gibi görünüyordu ama sonunda Slake sustu ve fırtına geçti. Raze yavaşça Slake'i yere yatırdı ve şu anda biraz şekerin ona iyi geleceğini düşünerek buzdolabından bir soda aldı.

Oturma odasına döndüğünde Slake kendini kanepeye atmıştı ve gözleri hâlâ kan çanağına dönmüş ve Raze'in rahat edemeyeceği kadar solgun olmasına rağmen milyonlarca kez daha iyi görünüyordu.

"Al bakalım." Raze kolayı ona uzattı ama Slake kolayı kucağında tuttu ve sanki hayatında gördüğü en değerli şeymiş gibi ona baktı.

Bakışlarını kaldırdığında, gözlerindeki keder Raze'in içini parçaladı. "Gitsem iyi olacak. Bu durum daha da kötüleşecek."

"Ne kadar kötü?" Slake cevap vermeyince Raze soruyu tekrarladı.

Slake sessizce, "Bu beni öldürebilir," dedi.

Raze'in kalbi küt küt atmaya başladı. İki. Dehşet organını buz gibi kavradı ve sahip olduğu tüm öfke damlalarını toplayana kadar kalbi yeniden atmaya başladı ve tekrar konuşabildi.

"Saçmalık," diye tersledi ve sonra zaten dayak yemiş bir adama neredeyse bağırduğu için kendini bok gibi hissetti. Hayat tarafından. Patronu tarafından. Raze tarafından. "Üzgünüm Slake. Ama bunu tek başına atlatmana izin vermeyeceğim. Ve ölmene de izin vermeyeceğim."

Slake ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Bunun sana bağlı olduğunu sanmıyorum."

Oh, hayır. Bu gerçekten saçmalıktı. Raze onu gücüyle iyileştiremeyebilirdi ama tamamen çaresiz de değildi.

Onun bağlantılarıyla değil. Elinin altında adamın aklının alamayacağı kaynaklar vardı.

Ayağa kalktı ve elini Slake'e uzattı. "Gel hadi. Hastaneye gidiyoruz."

Slake başını salladı. "Bunu ilaçla düzeltemezsiniz. Bununla yüzleşelim. Patronumla ya da daha iyisi Şeytan'la iyi arkadaş olmadığınız sürece boku yedim."

Hayır, Slake sikilmemişti. Ama Raze bunu başarabilirse, çok kapsamlı bir sikiş de ayarlayabilirdi.

Daha sonra. Şu anda kurtarmaları gereken bir ruh vardı.

CHAPTER FOURTEEN

"Pekâlâ, neden Yeraltı Dünyası Genel Kliniği'ndeyiz?" Slake, Londra'nın metro ağının içine gizlenmiş dolambaçlı klinik koridorlarından geçerken Raze'in yanında yürüyordu. Buraya daha önce hiç gelmemişti ama başka bir ruh-agoni atağı geçirirse buranın en iyi yer olduğunu düşündü.

Dyre tam bir pislikti.

"Bir iyilik istediğim için buradayız," dedi Raze, ölüme mahkûm bir adamın yanında yürüyen biri için makul olmayacak kadar neşeli bir sesle.

Köşeyi döndüklerinde Slake anında şüphelenerek gözlerini Raze'e dikti. "Ne tür bir iyilik?"

Raze, Slake'e dönmeden önce yanlarından toynaklı ayaklarıyla geçen, çalılarla kaplı boynuzlu bir iblisi selamladı. "Kliniği yöneten doktorlardan biri olan Blaspheme, Cehennem Kralı'yla çiftleşmiş. Ruh sorununuzla ilgili bir şeyler yapabilir."

Slake güldü ama bu durum hiç de komik değildi. "Tamam, tabii. Ben ısırırım. Şeytan'ın eşi bir doktor."

"Şeytan gitti." Bir muayene odasının açık kapısına yaklaştıklarında Raze yavaşladı. "Revenant adında bir Gölge Melek onun kışını tekmeledi ve sonra Sheoul'u ele geçirdi."

Slake koridorun ortasında durdu ve ona düz bir bakış attı. Raze ciddiye. En azından söylediklerine inanıyordu. Belki de koma kafasında bir şeyleri yerinden oynatmıştı.

"Bana Şeytan'ın sadece gerçek değil, aynı zamanda ölü olduğunu da söylemeye çalışıyorsun." Slake sesini fazla yükseltmemeye çalıştı.

ama hadi. "Ve sen bunu nasıl biliyorsun?"

"Uzun hikâye ama kısacası Şeytan gerçek." Raze, Slake'e odaya girmesini işaret etti. Hâlâ Slake'in kendisi için hastaneye götürdüğü kıyafetleri giyiyordu ve itiraf etmeliydi ki Sem kot pantolonu hayal ettiğinden daha iyi tamamlıyordu. "Ama o ölmedi. Bin yıl boyunca hapsedildi." Slake'in arkasından odaya girdi, burada da evindeymiş gibi rahattı. "Bu yüzden Sheoul'da bu kadar kargaşa var. Çok az insan gerçeği biliyor. Şeytani nüfusun büyük bir kısmı tıpkı senin gibi. Şeytan'ın kendisinin de tıpkı insanlar gibi bir efsane olduğunu düşünüyorlar."

Aslında Slake de hayatının büyük bölümünde Şeytan'a ya da Tanrı'ya inanmamıştı. Düşmüş bir melek ile tanışana kadar inançları test edilmemişti. Eğer düşmüş melekler varsa, o zaman melekler de vardı, bu da bir Cennet olması gerektiği anlamına geliyordu. Ve eğer bir cennet varsa, belki de onu yaratan bir tanrı vardı. Ama yine de Şeytan fikrini kabullenmek zor olmuştu.

"Tamam, diyelim ki haklısın. Şeytan kovuldu ve bu adam . . . Alakalı mı? Saygıdeğer mi?"

Raze güldü ve kapıyı arkalarından kapattı. "Revenant."

"Revenant." Slake kollarını göğsünde kavuşturdu ve Raze'in hastanede geçirdiği üç günün etkilerini hissetmediğinden emin olmak için yarı yarıya Eidolon'u aramak istese de ona eşlik etti. "Tamam, yani Revenant Sheoul'u yönetiyor. Gerçekten de Şeytan'ı yenecek kadar güçlü bir adamın şeytani kışını kükürtlü tahtından kaldırıp bir yabancıya yardım etmek için lanet olası bir sağlık kliniğine geleceğini mi düşünüyorsun? Gelse bile, 'şeytanla anlaşma yapma' meselesi var."

Raze'in ukala gülümsemesi Slake'in içinin biraz burkulmasına neden oldu. Tanrım, onu hemen şimdi, burada öpmek istiyordu ama bu ilişkide nerede durduklarından hâlâ tam olarak emin değildi.

"Onun tahtının kemikten yapıldığını duydum," dedi Raze hafifçe, sanki Cehennem'in lanet olası derebeyi hakkında konuşmuyorlarmış gibi, "kükürtten değil. Peki başka ne seçeneğin var? Ruhun zaten onunla kim bilir ne yapacak olan bir piçin eline geçti."

"Doğru ama Dyre bir hukuk firması işletiyor. Kabul ediyorum, dünyanın en güçlüsü ama tanıdığını iddia ettiğin bu Gölge Melek Sheoul'u yönetiyor."

"Sesin hâlâ şüpheli geliyor."

"Öyle mi düşünüyorsun? Şimdi bana Azrail'in, Noel Baba'nın ve Mahşerin Dört Atlısı'nın gerçek olduğunu söyleyeceksin."

"Şey," diye başladı Raze, hâlâ ukala ve boktan bir şekilde, "bildiğim kadarıyla Noel Baba saçmalık, ama Azrail gerçek. Azagoth adıyla tanınıyor. Ve Atlılar arada bir hastaneye uğruyor. Oldukça havalılar. Ama sizden hoşlanmazlarsa ciddi birer pislik olabilirler. Asla kötü taraflarına denk gelmeyin."

Slake gözlerini devirdi. Raze onunla tamamen dalga geçiyordu. "Bak, yardım etmek istediğini biliyorum ama bunun
_."

Kapı hızla açıldı ve deri giysiler içindeki devasa bir adam içeri girdi; uzun siyah saçları, kapı aralığına zor sığacak kadar geniş omuzlarının etrafında dalgalanıyordu. Uçlarında uğursuz metal pençeler olan devasa botlar her adımda gök gürültüsü gibi gümbürdüyordu ve Slake odanın küçüldüğüne yemin etti.

"Raze," dedi. "N'aber dostum. Blaspheme benimle konuşmak istediğini söyledi." Bileğindeki saate baktı. "Çabuk ol. Bastırmam gereken bir Nightlash ayaklanması var." Gülümsedi, muhtemelen Slake'in o güne kadar gördüğü en şeytani gülümsemeydi. "Gerçekten. Kahretsin, işimi seviyorum."

"Revenant." Raze, aniden geri çekilmek isteyen Slake'e eliyle işaret etti. İskoçya'ya. "Bu Slake."

Revenant karanlık bakışlarını Slake'e odakladığı anda tüm şüpheler kayboldu. Bu adam gerçikti. Yayılan güç

Slake'in içini titretti. Kutsal bok. Ya da daha doğrusu, kutsal olmayan bok.

"Onun ruhunu satın almanı istiyoruz," diye devam etti Raze. "Bilirsin, eğer istersen."

"Bekle, ne?" Slake inanamayarak sordu. "Planın bu muydu?" Dyre'in Slake'in ruhunu elinde tutması yeterince kötüydü. Cehennem'in efendisi onunla ne yapacaktı?

Ve yine, lanet olsun.

Revenant ve Raze Slake'i görmezden geldi. "Bunu neden yapayım ki?" Revenant sordu.

"Şeytan ruhları satın alırdı," dedi Raze. "Senin de öyle yapmanı umuyordum."

"Şeytan hıyarın tekiydi. Ben işleri farklı yürütüyorum."

Slake'e doğru baktı. "Peki neden ruhunu bana satmak istiyorsun?"

Slake şaşkınlıktan ağzını bile aamadan Raze cevap verdi. "nk ruhunu bir Ruh Emici'ye sattı-"

"Bu aptalcaydı."

"Evet," dedi Raze, hiç vakit kaybetmeden, "bu konuda hemfikiriz. Her neyse-"

"Hayır, yani, gerçekten aptalca." Revenant kapının pervazına yaslandı ve sinir bozucu dikkatini Raze ile Slake arasında paylaştırdı. "Yani, bana çok açık görünüyor. Ruhunu satma. Ciddiyim. Bunu kim yapar ki? Ne oluyor lan?"

Uygun bir şekilde azarlanan Slake elini yüzünde gezdirdi. "Evet. Biliyorum. Lanet olası aptal. Anlıyorum. Pişmanlıkla doluyum. Ama şimdi ihtiyacım olan şey-"

Revenant'ın derin sesi tüm odayı titretti. "Ruhunu almak ve onunla yaptığın anlaşmayı geçersiz kılmak için Ruh Emici'den daha üstün birine ihtiyacın var ve benim bu adamdan daha cömert olacağımı umuyorsun. Değil mi?"

Cümleleri bölmek gibi sinir bozucu alışkanlığı dışında, Revenant oldukça uyumlu görünüyordu.

"Görünüşe göre umut bu, evet."

"Huh." Revenant kendine bir şişe tekila hazırladı ve bir yudum aldı. "Cehennem'in Kralı olduğumu düşünürsek, büyük bir risk alıyorsun."

Raze bir kaşını kaldırdı. "Sen de bir meleksin."

"Şeytan da öyleydi."

"Şeytan düşmüş bir melekti."

Tanrım, bu konuşma çok gerçeküstüydü. Slake bu geceyi atlatırsa yarın uyandığında bunların gerçekten yaşanıp yaşanmadığını merak edeceğini hissediyordu.

"Ve benim melek olmamın bir fark yaratacağını mı düşünüyorsun?" Revenant sordu ama sesi sinirlenmekten çok eğleniyor gibiydi, ki bu aslında kötü bir şey olabilirdi. "Ben cehennemde doğdum ve büyüdüm. Damarlarımda Şeytan'ın kanı dolaşıyor. Slake'in ruhunun benim yanımda Ruh Emici'nin yanında olduğundan daha güvende olacağını sana düşündüren nedir?"

Slake Raze'e baktı. "Haklı olduğu bir nokta var. Belki de bu kötü bir fikirdi."

Revenant gülerek Slake'in sırtını sıvazladı. "Dostum, çok safsın. Arada sırada birini ayak tırnaklarından kafasındaki saç köklerine kadar yavaşça parçalamaktan hoşlanmadığımdan değil, ama bunu sadece hak eden insanlara yapmayı bir kural haline getirdim." Dramatik bir şekilde durakladı. "Sen bunu hak etmiyorsun, değil mi?"

"Ah, hayır." Belki de, ama bunu söyleyecekse lanet olsun.

Revenant kötü niyetli bir neşeyle ellerini birbirine vurdu. "O zaman şunu yapalım." Birdenbire bir parşömen belirdi, havada asılı duruyordu ve yanında kan damlayan bir tüy kalem yüzüyordu. "Noktalı yeri imzala ve ruhun benim olsun." Dramatik bir etki yaratmak için şeytani bir kıkırdama ekledi ki bu Slake'in istediğinden daha çok işe yaradı, çünkü omuriliğinde bir aşağı bir yukarı koşturan müthiş bir ürperti vardı.

"Raze?" Slake son bir kez başını sallayarak güvence istedi ve Raze de bunu sağladı.

"Sorun yok," dedi Raze. "Söz veriyorum."

Slake basit ve anlaşılır olan belgeyi okudu. Revenant ruhuna sahip olacak ve dilerse onu tuvalet kağıdı olarak kullanabilecekti. Ve evet, gerçekten de tuvalet kağıdından bahsediyordu.

Slake sayfaya imzasını attı ve tüy kalemle par  men kayboldu. " imdi ne olacak?"

" imdi," dedi Revenant, "sen benimsin."

"Emin misin?" Slake sanki ruhunu elleriyle hissedebiliyormu  gibi kendini ok adı. "Farklı hissetmiyorum."

"Farklı hissetmek mi istiyorsun?" Revenant sordu. "  nk  eğer acıdan ho lanıyorsan, ben bu konuda c mertim."

Slake'in bundan hiç şüphesi yoktu ama bunu söylemek yerine basitçe, "Hayır ama yine de teşekkürler," dedi.

"Emin olabilirsiniz. Merak etme, ruhun benim olduğu sürece hiçbir yan etki hissetmeyeceksin." Ka larını salladı. "Beni kızdırmadı ın sürece." Revenant muayene odasının kapısını açtı. " imdi, sakıncası yoksa, Nightlash isyanını bastırmadan önce bana kapsamlı bir muayene s z  veren doktorla bir randevum var."

Gitti ama söyledikleri Slake'e harika bir fikir verdi. En azından harika olduğunu umuyordu. Raze az önce ona paha biçilmez bir hediye vermişti, hayatında yeni bir sayfa a mı tı çünkü artık bir piçin her kaprisi yüzünden acı  ekmeyece ini biliyordu.

Bunu düşünmesine fırsat vermeden kapıyı kilitledi, Raze'e doğru döndü ve onu duvara doğru itti.

"Ne yapıyorsun?" Raze sordu ama zaten nefesi kesilmişti ve karabasan hisleriyle Slake'in arzusunun kokusunu alabiliyordu. Evet, Slake'in ne yaptığını çok iyi biliyordu ama Slake yine de ona ayak uydurdu.

"Testler yapıyorum." Slake sırtarak Raze'in pantolonunu yırttı ve dizlerinin üzerine çöktü. "Geçen gecenin bir tesadüf olup olmadığını   renmemiz gerekiyor."

Beklentiden neredeyse titreyerek Raze'in sikini yumrukladı ve elini bir dizi yavaş, tembel vuru la a a ı yukarı kaydırdı. Raze o kadar sertle mi ti ki Slake onun nabzının Slake'in kalbinin atı ıyla e le erek avucuna vurdu unu hissedebiliyordu.

Raze'in sesi kısıldı ve bo ukla tı, Slake'in içinde erotik bir dalgayla titre ti. "Akıllıca."

"Yani onaylıyor musun?"

"İşte bu!" Slake ereksiyonunu ağzına alıp ucunda oluşan inci gibi sıvı seks damlasını yakalarken Raze tısladı. Raze'in türüne özgü afrodizyağın baharatlı, cesur tadı dilinde karıncalandı ve boğazından aşağı yayıldı. Birkaç kalp atışı içinde bu his tüm vücudunu sardı ve Raze onu emerken parmaklarını Slake'in saçlarına geçirdiğinde, Slake bunu taşaklarına kadar hissetti. "Aslında," dedi Raze boğuk bir sesle, "sanırım bir sürü test yapmamız gerekebilir."

Slake bunun çok ama çok iyi bir fikir olacağına karar verdi.

CHAPTER FIFTEEN

Slake ile orgazm olabilmenin tesadüf olmadığı ortaya çıktı. Raze ve Slake sonraki yirmi dört saat boyunca sadece yemek yemek ve duş almak için ara vererek teoriyi birkaç kez test ettiler.

Sonra, saat yirmi beşte Dr. Shakvhan'dan bir telefon aldılar. Fayle'in ona yüklediği bağı ortaya çıkarmak için bir büyü ayarlamıştı ve yan etki olarak onu hissedebiliyordu. Bu his belirsizdi, göğsünde doğru yöne baktığında güçlenen bir vızıltı gibiydi.

Onu Amsterdam'da, tam da Slake'in söylediği yerde buldular ve Raze ikisini de doğruca kapısına götürmeyi başardı.

Raze onun kırmızı ışık bölgesine yakın kiralık bir dairede saklanmasına neden şaşırdığından emin değildi ama belki de kendini daha az belli eden bir yere saklamış olabileceğini düşündüğü içindi. Amsterdam'ın kırmızı ışık bölgesinde bir succubus. Ne kadar orijinal.

Yine de, neredeyse o kadar klişeydi ki işe yarayabilirdi. Slake bile bir Charnel Havarisi ona yardım edene kadar buraya bakmayı düşünmediğini itiraf etti.

Dairesinin kapısını kibarca çaldıklarında Slake belindeki hançeri parmakladı ve Raze'in bilmediği bir dilde birkaç sert kelime mırıldandı. "Bauknein maltz. Naychitz! Ve bir succubus seks merkezinde saklanmak için ne kadar aptal olmak zorunda?"

Raze homurdandı. "Onu önce burada aramayı akıl edemediğin için kızgınsın sadece."

Slake ters ters baktı ama Raze'in haklı olduğunu biliyordu, o yüzden biraz daha küfretti. Raze buna bayılırdı. Fayle olsaydı

ve onu seks için bekletmekle tehdit etmişti. Ama Slake... sadece birkaç saat önce, Raze'in vücudunu kendi vücuduyla kaplarken, ağzını Raze'in kulağına dayamış ve Raze'in bir daha asla ihtiyacı olan şeyi elde etme konusunda endişelenmesine gerek kalmayacağına yemin etmişti. Slake her zaman, her yerde onun yanında olacağına söz vermişti.

Raze bu anıyı hatırlayınca neredeyse inliyordu ve lanet olsun ki siki de hatırlıyordu. Sadece kapının diğer tarafındaki birinin kilidi açarken çıkardığı ses, Slake'i bu kasvetli apartmanın duvarına doğru itmesini ve onu anlamsızca öpmesini engelledi.

Kapı açıldı ve Fayle soluk soluğa kapıyı çarparak kapatmaya çalıştı ama Slake'in 14 numara botu onu engelledi. Tehdit dalgalar halinde üzerinden yuvarlandı ve eli kılıcının üzerinde esnedi ama Fayle şaşkınlıkla bakarken Raze'in ona doğru ilerlemesine izin verdi, gözleri kocaman, yüzü bir mağara trolünün kıcı kadar beyazdı.

"Burada ne yapıyorsun?" Sesi titriyordu ve Raze onun ilk kez kendinden emin olmadığını duymuş olmaktan sapıkça bir zevk aldı. "Beni nasıl buldun?"

"Komik bir şey," diye homurdandı Raze içeri girip onu geri çekilmeye zorlarken. "Bak, türünün cinsel enerjisinden beslenmek için kendini bir konukçuya nasıl bağladığını öğrendim. Başka bir succubus bana tam olarak bunun kurbanı olduğumu söylediğinde inanmamıştım ama basit bir açığa çıkarma büyüsü bunu açıkça ortaya koydu. Bizi size götüren bağı gerçekten hissedebiliyorum."

Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki Raze bunu gerçekten duyabiliyordu. Belki bu ona onu hissetme yeteneği veren büyüünün bir parçasıydı, belki de şu anda gerçekten dehşete düştüğü içindi, ama her iki durumda da bunun bir önemi yoktu. Dengesi bozulmuş ve köşeye sıkışmıştı ve bu tam da Raze'in onu istediği yerd.

"Raze, bunu öğrenmemen gerekiyordu. Bir seks iblisi olarak çoğundan daha fazla enerjin vardı ve-"

"Kapa çeneni," diye tersledi, onun yalanlarını ya da bahanelerini duymak istemiyordu. "Bana ihanet ettin." Parmağını göğüs kemiğine saplayarak onu bir adım daha geri atmaya zorladı. "Bana tecavüz ettin. Birlikte geçirdiğimiz onca yıldan sonra bana gerçeği söyleyemeyeceğini mi düşündün? Gerçek nedir?"

Elini kapıyı kapatmış olan ve çıkışı engelleyen Slake'e doğru uzattı. "Benim hakkımda bu kadar çok şey biliyor gibi görüldüğüne göre neden ona sormuyorsun? Sana bir tür paralı asker ya da ödül avcısı olduğunu mu söyledi? Bana ulaşmak için sana yaklaştığını mı?"

"Evet, söyledi. Ve bana gerçeği söylemesi otuz yıldan fazla sürmedi."

Slake'e doğru tısladı ve parmak uçlarından iğrenç pençeler çıktı. "Gerçeği mi istiyorsun?" diye bağırdı aniden. "Bu gerçeğe ne dersin? Eğer beni dinlemiş olsaydın, senden istediğimde benimle birlikte hareket etmiş olsaydın, Thirst'ü havaya uçurmama gerek kalmazdı. Asla-"

"Sen ne?" Raze duyduklarına inanamayarak öylece bakakaldı. "Az önce ne dedin sen?"

"Beni duydun." Çenesi inatla yukarı kalktı ve adam onun güzel yüzünü inceledi, uzaktan da olsa pişmanlığa benzeyen bir şey, herhangi bir şey aradı. Hiçbir şey yoktu. Aslında, kara gözleri kutsal olmayan bir gururla parlıyordu.

Öfke ve ihanetin acısı nefesini boğazında yakıcı ateş kırbaçlarına dönüştürdü ve onu durduğu yerde boğmamak için ellerini iki yanında kenetlemek zorunda kaldı. "Neden? Bunu neden yaptın?" Şakağı zonkluyor, görüşü bulanıklaşıyor ve şiddete ne kadar yakın olduğunu anlıyordu. "Sen insanları öldürdün, Fayle!"

"Seni o lanet işten uzaklaştırmanın tek yolu buydu. Taşınmak istememenizin sebebi işlerinizdi, değil mi? Ve şu Lexi sürtüğü. Tanrım, ölmeyi hak ediyordu."

Raze kelimenin tam anlamıyla öfkeden titriyordu. Fayle gerçekten de yaptıklarının haklı olduğunu düşünüyordu. "Onu havaya uçurmayı mı planlıyordun?"

Yeraltı Dünyası Generali'ni de mi? Sıradaki gündeminiz bu muydu?"

Burnunu çekti. "Planlamada o kadar ileri gitmemiştim. Susuzluk'tan sonra taşınmak konusunda fikrini değiştireceğini umuyordum. Kaçmak zorundaydım, Raze. Adamlarım peşimde. Onu gönderenler onlar." Eğer bakışlar öldürebilseydi, Slake şu anda yağlı bir leke olurdu.

Slake Raze'e bıkkın bir bakış fırlattı. "Onu şimdi öldürebilir miyim?" Raze bunu kendisi yapmak istedi. Ama kafasında sorular vardı,

Ve biri onu kara kalbinden bıçaklamadan önce, cevaplar istiyordu.

Yine de kendini elini kızın boğazına dolamış ve onu sertçe duvara doğru kaldırırken buldu. "Neler oluyor Fayle?" Birkaç gün içinde ikinci kez öfkesinin hüküm sürmesine izin veren Raze onun yüzüne baktı. "Bana özgürlük istediğin için halkından kaçtığını söylemiştin. Bu otuz yıl önceydi. Peki şimdi neden seni istiyorlar?"

Jilet gibi pençeleriyle adamın ellerini tırmaladı ama adam acıyı görmezden geldi ve kadın nefesini kesene kadar sıktı: "Kraliçe öldüğü için beni istiyorlar." Bir yudum hava emdi. "Sırada ben varım."

Gözlerini dikti. "Sen bir çeşit prenses misin?"

"Ben prensesim," diye boğuldu ve adam baskıyı azalttı. Sadece birazcık. Oksijen için savaşmadan konuşabilmesine yetecek kadar. Oksijenini daha sonra kesecekti. "Sadece normal olmak istedim. Bir krallığı yönetmek ve renksiz bir dünyada yavru üstüne yavru doğurmak yerine, kendine saygısı olan her succubus gibi bir erkeğe bağlanmak." Ona baktı ama bakışları uzak, gölgeli ve Raze'in takip edemeyeceği bir yerde kaybolmuştu. "Sana topraklarımdan bahsettim mi, Raze? Sana sadece siyah ve gri olduğunu, havanın bile sis renginde olduğunu söyledim mi? Ama insan dünyası çok canlı ve seni orada bulduğumda turnayı gözünden vurduğumu anladım." Dudaklarına hüznü bir gülümseme değdi, erkekleri yalvartmak için yapılmış dudaklar. Erkekler ve iblisler, diye düşündü Raze acı acı. "Aramızdan çok azı bir kadınla birlikte olacak kadar şanslı.

İnkübüs. Tüm o cinsel enerji ..." Titredi, gözlerindeki ışık geri döndü ve yakınlarda seks hissettiğinde yaptığı gibi ısındı. "Ama şimdi eve dönüyorum. Tahttaki yerimi alacağım. Buraya sadece şarj olmak ve insanlar aleminde son bir kaçamağın tadını çıkarmak için geldim."

Onun düşüncelerini gerçekten anlamış olmaktan nefret ediyordu çünkü cinsel olgunluğa eriştiğinden beri tek istediği normal olmaktı. Normal, heteroseksüel bir Seminus iblisi bile değil. Ona göre normal, hayatını ve yatağını paylaşabileceği biriyle ilişki kurmak demekti. Konuşabileceği biriyle. Onu, onun onları istediği kadar çok isteyen biriyle.

Normal olan Slake'ti.

Çok yavaşça Fayle'i serbest bıraktı ama onunla işinin bittiğini sanıyorsa büyük bir sürprizle karşı karşıyaydı. Slake'e baktı, o da anlayışla başını salladı ve telefonunu çıkardı.

"Beni serbest bırakmayı mı planlıyordun?" Raze olduğu yerde, yani onun yüzünde kalarak sordu.

Utanç dolu bir kızarıklık yanaklarına yayıldı. "Ne diyebilirim ki? Seni her şeyi sevebileceğim kadar çok seviyorum Raze, ama ben bir iblisim."

"Ben de öyleyim, ama ben-"

Elini sallayarak onun sözünü kesti. "Biliyorum, biliyorum. Kimsenin enerjisini emmiyorsun. İyi. Her neyse."

Ne yaptığını anlayamadan onu öpüyor, vücudunu kendi vücuduna doğru çekerken dilini dişlerinin arasına sokuyordu. İlk kez birlikte oldukları, dönüşümünde ona yardım ettiği zamandan beri onu böyle öpmemişti. Her şeyi sanki şimdi oluyormuş gibi hatırlıyor, onun öpücüğüne özgü elektrik cızırtısını hissediyordu.

Kutsal olmayan, sahiplenici bir hırıltı havayı titreştirdi. Anında, Raze'in vücudu bir çiftleşme çağrısına yanıt verir gibi tepki verdi. Slake.

Fayle öpücüğü kesip geri çekildi ve Raze'e titrek bir gülümseme verdi. Öte yandan Slake, öpücüğün yarısını

Aralarındaki mesafeyi açmış, paltosunun altındaki kayışlardan bıçaklarını çıkarmış ve gözlerinde ölümle ona bakıyordu. Kahretsin, bu çok ateşliydi.

Fayle bir gözünü Slake'ten ayırmadan, "Bitti," dedi. "Seninle olan bağlarım koptu."

Burada kırılan tek şey bu değildi. Bir zamanlar ona güvenmişti ama o bunu da bozmuştu. Bir zamanlar ona değer vermişti ama o bunu da bozmuştu. Son otuz küsur yılın karşılıklı saygı üzerine kurulu olduğunu düşünmüştü. Kadın bu inancı yıkmıştı.

"Söyle bana," dedi, "eğer konseyiniz sizi sadece kraliçeniz öldüğü için aramaya başladıysa, neden sürekli hareket ettik? Türünüz gerçekten göçebe değil, değil mi?"

Tezgâhın üzerindeki kâseden bir şeker aldı ve sanki aralarındaki bağı kopardığına göre artık her şey yolundaymış gibi ağzına attı.

"Ah, biz göçebeyiz," dedi, "ama birkaç yılda bir taşınmakta ısrar etmemin nedeni bu değil. Halkım her zaman beni arıyordu. Kraliçe ölene kadar arayış ciddileşmedi." Şekeri sert bir çıtırtıyla ısırdı. "Şimdi, eğer beni öldürmeye gelmediysen, hasat edilecek cinsel enerji ile olgunlaşmış bir kırmızı ışık bölgesi var. O yüzden git buradan."

"Ah bebeğim," dedi Slake, sesi çakıl taşlarını andırıyordu, "gidecek olan sensin."

Raze'in her şey bitene kadar göremediği kadar hızlı bir hareketle Slake, Fayle'in boğazına isabet eden bir ok fırlattı ve o kadar derine saplandı ki, kan çukurlu fayansın her tarafına fışkırdı.

"Bu ne lan!" diye çığlık attı, pençeleri bir kaplanınkiler gibi uzarken ve vücudu şişip şekil değiştirmeye başlarken bile boğazını tutuyordu.

"Acele et!" Raze Slake'e bağırdı. Fayle'i yakaladı ve Slake onun ayak bileklerini kendi türünden bir succubus'u zapt edeceğine yemin ettiği bir iple sararken onu yere düşürdü.

Fayle Raze'e hamle yaparak onu çenesinden yakaladı ve acı çenesinden kafa derisine kadar yayıldı.

Kış uykusundan uyanmış bir yaban ayısı gibi hırlayan Slake onun bileklerini yakaladı ve ucuz yer halısının üzerine yüzüstü yatırdı. Her ikisi de ayağa kalkıp yaptıkları işe bakarken boğuk küfürleri onları takip etti.

"Aramayı sen mi yaptın?" Raze onayladı.

"Evet. Adalet dağıtıcıları her an burada olabilir."

Mükemmel. Adalet Dağıtıcıları iblis dünyasının polisleriydi ve hiçbir şey onları bir asilzadeyi hapishanelerine atmaktan daha fazla azdıramazdı. Raze, Fayle'in Thirst'e yaptıklarının bedelini ödemesini sağlayacaktı. Ve bunun her dakikasından zevk alacaktı.

Slake ona döndü ve aniden mizahı endişeye dönüştü. "Yaralanmışsın." Uzanıp başparmağını Raze'in çenesinde hafifçe gezdirdi ve Raze, Fayle'in bu gece ona verdiği tüm acılardan daha ağır basan bir zevkle içini çekti.

"Ben iyiyim," dedi. "Sanırım artık hep iyi olacağım."

Slake sırttı. "Bu durumda, ben de diyorum ki Fayle'im."

"Bana orada ihtiyacın var mı?"

"Hayır." Slake, Raze'i sertçe kendine doğru çekti. "Benimle senin evinde buluş. Ve oraya gittiğimde çıplak olmanı istiyorum."

Bunun tek bir cevabı vardı.

Duh.

Slake hayatında ilk kez Dire & Dyre'in New York'taki merkezine bir gram bile korku duymadan girdi.

Asansöre binmek için bir savaşa hazırdı ama şaşırtıcı bir şekilde girişteki resepsiyon görevlisi onu hiç tartışmadan en üst kata gönderdi. Buraya kadar her şey yolunda.

Asansörden çıkıp Büyük Patron'a ait lüks ofislere girdiğinde Dyre'in keçi boynuzlu asistanı onu durdurdu. Beklenmedik bir şey değildi.

"Beklemek zorundasınız. Bay Dyre-"

"Isır beni." Slake onu iterek geçti ve Dyre'in ofisine çarptı.

Dyre başını kaldırdı ama bu davetsiz misafirden rahatsız olduysa bile belli etmedi. "Slake. Bu ne sürpriz." Keskin dişlerini göstererek sırıttı. "Ruhunu kaybetmenin acısıyla içindekileri kusmamana şaşırdım."

Ahmak. "Evet, peki, başka bir sürprize ne dersin?" Masaya doğru ilerledi, yumruklarını parlak meşe tablaya yerleştirdi ve eğildi. "Ben. İstifa ediyorum." Sonradan aklına gelmiş gibi, "Pislik" diye ekledi.

Dyre'in siyah gözleri kafasının içinde yağlı bilyeler gibi yuvarlandı. "Bırakamazsın. Sana sahibim."

"Eğer ruhumdan bahsediyorsanız, bu doğru olsa bile beni bırakmaktan alıkoyamazsınız. Ruhumun sahibi kim olursa olsun, bedenim hala benim."

Dyre'in göz çukurlarındaki bilyeler kırmızıyla halkalandı. Dyre çabuk sinirlenen biriydi ve içindeki iblis ortaya çıkıp oyun oynamayı severdi. Muhtemelen durumu yatıştırmanın zamanı gelmişti. Ama sadece biraz. Slake'in planladığı şey için adamın tedirgin olmasına ihtiyacı vardı.

"Bırakmana izin vermeden çok önce seni öldüreceğim ve ruhunu biçeceğim."

Ne hıyar ama. "Çalışanlarınız sizden korktuğunda, fazladan yol kat etmeyeceklerinin farkındasınız, değil mi?"

"Derilerini seviyorlarsa seveceklerdir." Dyre daha geniş sırıttı ve Slake ağzındaki dişlerin sayısının arttığına yemin etti. Ayrıca daha da keskinleşmişlerdi. "Ya da ruhlarını."

"Evet, o konuda-"

Gümüş bir parıltı odayı aydınlattı ve birdenbire Revenant orada durdu, gümüş ve altınla kaplı devasa siyah kanatları sırtının üzerinde yükseliyordu. Eğer Slake bu adamla daha önce tanışmamış olsaydı, altına işerdi. Yine de dikkatsiz bir kanat çırpışıyla beyninden vurulmamak için bir adım geri çekildi.

"Demek öyle," dedi Revenant, sesi öyle güçlü çıkıyordu ki raflardaki pahalı biblolar takırdıyordu, "anlaşılan bir ruha sahip olduğunuzda tehlike anında haberdar oluyormuşsunuz." Revenant kaşlarını çatarak Dyre'a baktı. "Ona ne yapıyordun?"

Dyre ayağa fırladı. "Sen de kimsin lan?" Revenant Slake'e hayal kırıklığı dolu bir bakış attı.

"Bu dangalağa gerçekten ruhunu mu verdin?"

Dyre'ın derisi aniden gece gibi siyaha döndü ve kafatasından boynuzlar çıktı, vücudu iki katına çıkarken boynuzlar da uzamaya başladı. Slake çok yavaş bir şekilde ceketinin altından kan kılıcına uzandı, bu Duosos silahını sadece kendi türünden bir erkek kullanabilirdi.

"Bana hakaret etmeye cüret mi ediyorsun?" Dyre kükredi. "Kim olduğum hakkında bir fikrin var mı? Ne olduğum hakkında?"

Odanın sıcaklığını düşürecek kadar soğuk bir gülümseme Revenant'ın dudaklarını kavislendirdi. "Gerçekten umursadığımı mı sanıyorsun?"

Odadaki tüm tehlikeli nesneler aynı anda harekete geçti ve hepsi de Revenant'ı hedef aldı. Bir hareket bulanıklığı içinde, çeşitli kör aletlerle vuruldu, eriyen ısı ışınları tarafından vuruldu ve keskin nesneler tarafından kazığa oturtuldu. Ama her şey sona erdiğinde, sadece tısladı ve her şey normale döndü. Kıyafetlerinden duman çıkmıyordu, kan gitmişti ve vücudunda sivri bir şey yoktu.

Dyre'ın siyah derisi kül rengi oldu. "Ne-"

Revenant Dyre'ı ayaklarından kaldırdı. Slake'in söyleyebildiği kadarıyla Rev Güç'ü kullanıyordu çünkü adam kılını bile kıpırdatmamıştı.

"Slake'le konuştuktan sonra senin hakkında biraz araştırma yaptım. Görünüşe göre sen ve Şeytan oldukça yakınmışsınız. Tüm kızlarını ona verdiği sürece topladığın ruhlarla ne istersen yapmana izin vermiş. Bu doğru mu?"

Dyre boğazını tırmalamayı bırakıp mırıldanmaya başladı: "Evet, sana da aynı teklifi yapacağım."

Revenant'tan gelen kahkaha Slake'in damarlarındaki kanın donmasına neden oldu. "Bana bir anlaşma teklif edeceksin. Gerçekten mi?"

Çünkü benim durduğum yerden... şey, ben duruyorum. Ancak sen havada süzülüyorsun ve yavaşça boğuluyorsun. O yüzden tekrar deneyelim." Dyre'ı duvara fırlattı, sanat eserleri, resimler ve Dyre'in değerli, çerçeveli ödülleri ve sertifikaları paramparça oldu. Adam ayağa kalkmaya çalışırken, Revenant ona doğru ilerledi. "İşte sana teklif edeceğim anlaşma. Satmadığın ya da hangi aşağılık amaç için kullanıyorsan kullanmadığın tüm ruhları geri ver ve hukuk firmanı kapat."

"Peki karşılığında ne alacağım?" diye sordu Dyre.

"Ölmeyeceksin."

Dyre ağzı açık kaldı. "Delirdin mi sen? Çalışmalarımı bir hiç uğruna bırakamam!" Dyre'in eli arkasına kaydı. Slake, Revenant'ı uyarmak için ağzını açtı ama buna gerek yoktu.

Dyre patladı. Sadece ... atomize kırmızı bir sis bulutuna dönüştü ve ofisin etrafına korkunç bir battaniye gibi çöktü. Gore.

Revenant iç çekti. "Son zamanlarda bunu çok yapmak zorunda kaldım."

Ho-ly. Lanet olsun. "Ne," diye mırıldandı Slake, "insanları patlatmak mı?" Revenant başını salladı. "Görünüşe göre, yönetimi ele geçirdiğinizde insanlar, 'Hey, gelmiş geçmiş en kötü varlık olan Şeytan'ı kovdu, o halde süper kötü biri olmalı' demiyor. Hayır, hepsi 'Hey, şansı yaver gitmiş olmalı, bakalım onu alt edebilecek miyiz' diyor." Revenant omuz silkti. "İnsanları patlatmak gerçekten bir mesaj veriyor."

"Seni asla kızdırmayacağım."

"Bilge." Bir parşömen havada belirdi, açıldı ve Slake onun imzasını tanıdı. Bu onun ruhunun tapusuydu. Revenant parmaklarını şıklattı ve o şey konfetiye dönüştü. "Özgürsün."

"Ama ... neden?"

"Çünkü kimseye bağlı olmayı sevmiyorum."

"Ah. Şey, ah, teşekkürler." Eskiden Dyre olan dağınıklığa baktı ve firmanın temizlik ekibi için üzüldü. "Yani ruhumu geri aldım ama şimdi işsizim."

"İşini sevdin mi?"

Slake omuz silkti. "Hayır. Ama faturaları ödedi ve adamlarımın beni yerleşkeye geri sürükleyip idam etmelerini engelledi."

"Peki buraya neden geldin? Onu öldürmek ve yerini almak için mi?"

Slake son birkaç dakikadır sıkıca kavradığı bıçağı havaya kaldırdı. "Onu öldürecek kadar güçlü bir iblis değilim ama öldürebilirdim."

"Asla olmaz!" Revenant hançeri Slake'in elinden başka bir çocuğun şekerini isteyen bir çocuk gibi kaptı. "Bu bir Duosos kan bıçağı. Ne kadar nadir olduklarını biliyor musun?"

"Ah, evet, bir fikrim var."

"Kılıcı Dyre'nin kanıyla aşılabilir ve bir yıl boyunca sana karşı yapacağı her türlü harekete karşı bağışıklık kazanabilirdin."

"Planımız buydu," diye mırıldandı Slake.

Revenant'ın da dediği gibi, kanlı bıçaklar nadirdi ve her birinin sadece bir kez kullanılabilir olması bunu daha da zorlaştırıyordu. Slake Dyre'ı etkisiz hale getirmeyi planlamıştı ve ardından bu yılı Dire ve Dyre'in Adalet Tacirleri için pislik müşterilerini toplamak için kullanacaktı. Fayle'i yakalamak için Satıcılarla birlikte çalışmak göz açıcı ve heyecan vericiydi ve yeteneklerini bir kez olsun iyilik için kullanmaktan zevk alacağını düşündü.

Revenant hançeri havaya kaldırdı ve başparmağıyla işaret parmağı arasında yakaladı. "Gel benim için çalış."

"Ne?" Slake ağzı açık kaldı. "Sen ciddi misin? Güçlü bir psikopatın elinden yeni kurtuldum. . er, yani-"

"Dalkavukluğu bırak." Revenant elini kaldırdı. "Anlıyorum. Eskiden Şeytan'ın şamar oğlanıydım ve lanet olası bir deli olan ve tek bir düşünceyle sizi öldürebilecek şeytani bir ahmak için çalışmak berbat bir şey." Kanatlarını arkasına katladı ve bir kalp atışı sonra kayboldular. Kanatlara sahip olmak havalı olmalı. "Ama işte anlaşma. Ben Cehennem'in yeni Kralıyım, yani insanlar ya bir şey istedikleri için bana yalakalık yapıyorlar, ya onları patlatacağımı düşünüyorlar ya da beni öldürmek istiyorlar. Etrafımda güvenebileceğim kimse yok. İşinde iyi görünüyorsun."

ruh, senin kim olduğunu anladım. Seni bordromda kullanabilirim."

Slake'in ağızı Blighted ölü'ndeki kum kadar kurudu.
"Teklifiniz için minnettarım-"

"Ama?"

Slake adamın bunu yapmayı bırakmasını gerçekten diledi.
"Ama bunu hak etmeyen kimseyi öldürmeyeceğim. Kimseyi baştan çıkarmayacağım. Ben-"

"Evet, evet," diye mırıldandı Revenant. "Ahlakından ödün vermeyeceksin ya da eşini kızdıracak bir şey yapmayacaksın. Tamam. Eğer bir işe itirazın varsa, bunu benimle tartışabilirsin. Tamamen mantıksız biri değilim." Bunu yeniden düşünür gibi oldu. "Eşim aynı fikirde olmayabilir."

Revenant tuhaf bir adamdı. Ama Slake ondan hoşlanıyordu. Her halükârda, Cehennem Kralı'ndan çok daha kötöleri tarafından işe alınabilirdi. "Bir işi nasıl satacağını gerçekten biliyorsun," dedi Slake, belki biraz alaycı bir tavırla. "Ben varım."

"Güzel. Ama bir şartım var." Revenant'ın yüz ifadesi asık ve ciddi bir hal aldı ve Slake söyleyeceği şeyin onun için ölümcül bir önem taşıdığını hissetti. "Bana asla yalan söyleme. Asla. Ve eğer bir yasa koyarsam, harfiyen uygulanacak. Anladın mı?"

"Anlıyorum."

Revenant elini uzattı. "O zaman gemiye hoş geldiniz." Dostum, Raze buna asla inanmayacaktı.

CHAPTER SIXTEEN

Raze ormanı severdi. Ağaçları. Vahşi yaşamı. Huzuru.

Ve şimdi, Raze eski hayatına veda ettikten altı ay sonra, yeni hayatına taşınıyordu.

Bu da Slake'in yanına taşınmak demekti.

Daireyi bırakmak kolay olmuştu ama Thirst'ü her gün görmeyi özleyecekti. Yine de uzun süre uzak kalmayacaktı. Yeni inşaat neredeyse bitmek üzereydi ve önümüzdeki bir ay içinde orada çalışmaya geri döneceğini düşünüyordu. Bu arada, Slake Revenant'ın Sheoul'u yönetmesine yardım ederken kendisini meşgul etmek için hastanede fazladan çalışma saatleri almıştı.

Ve tam zamanlı bir işten bahsediyoruz. Revenant her zaman Slake'in gerektiğinde Raze'e ulaşabilmesini sağlardı ama Slake kesinlikle meşguldü. Ancak bugün ikisi de işten izinliydi ve günü dinlenerek geçirmeyi planlıyorlardı.

"Kahvaltı mı?" Slake'in çakıllı sabah sesi doğrudan Raze'in kasıklarına gitti. Sabah güneşinin altında oturduğu ve birkaç metre ötedeki derenin şırıltısını dinlediği verandadaki sandalyesinden başını kaldırdı.

"Sen mi yaptın?"

Slake üzerinde boxer şorttan başka bir şey olmadan dışarı çıktı, uykuda dağılmış saçları ona çocuksu bir çekicilik veriyordu. "Ben de öyle umuyordum."

Raze gülümsemesini kahve fincanına saklayarak, "Pislik," dedi. Hakareti ona uzun bir öpücük ve Slake'in elinin Raze'in hızla şişen sikine hafif ama umut verici bir vuruş kazandırdı.

Ama Slake tam bir baş belasıydı. Hinzırca sırtarak Raze'in karşısındaki sandalyeye çöktü ve

Güneş ışığı, dünya umurunda bile değildi. Son birkaç ayda çok değişmişti, ilk tanıştıklarında bir zırh gibi giydiği ihtiyatlı temkinliliğini kaybetmiş ve sonunda gülmesine izin vermişti. Ve oynamaya. Ve güvenmeye.

"Revenant bir hafta izin yapabileceğimi söyledi." Slake yüzünü bulutsuz mavi gökyüzüne kaldırdı, dudaklarında Raze'i yalvartacak bir gülümseme belirdi. "Biraz tatil yapabilir misin?"

Ereksiyonuna şortunun içinde daha fazla yer açmak için yer değiştiren Raze kahvesini yudumladı. "Elbette. Neden?"

Slake omuz silkti. "Daha önce hiç kimseyle tatile çıkmadım. Bilirsin, güneş, kum, okyanus. Egzotik bir yere gidebiliriz diye düşündüm. Sonra da odamıza kapanırsınız ve-"

"Beynimizi sikip atmak mı?"

Slake'in gözleri karardı ve Raze'in siki sertleşti. Altı saat kadar daha sekse ihtiyacı yoktu ama bunu istiyordu ve bu tamamen yeni bir şeydi. Slake'le tanıştığından beri yeni bir şeydi.

"Düşünüyordum da... belki şu sürekli bahsettiğin çiftleşme olayını deneyebiliriz."

Raze kahvesini yudumlarken boğuldu. Sadece birazcık. Ama yine de. "Çiftleşmek mi? Benimle çiftleşmek mi istiyorsun? Yani ikimizden biri ölene kadar sana bağlı mı kalacağım? Bu çiftleşme mi?"

Slake dirseklerini açtığı bacaklarına dayadı ve sesi samimi bir mırıltıya dönüşürken bile öne doğru eğildi. "Sen böyle söyleyince... evet."

Raze'in üzerinden bir duygu seli geçti ama hiçbirine tutunamadı. Sanki aynı anda hem mutlu, hem paniklemiş, hem de bunun mümkün olamayacağı için öfkelenmiş gibiydi.

Bağlanma. Lanet olsun. Bu, şimdiye kadar sadece Seminus iblislerinin dişilerle yaptığı bir çiftleşme ritüeliydi. Bir erkekle bile mümkün olabilir miydi? Bir dişi ile bağ hemen hemen tek yönlü bir yoldu ve dişinin dizginleri kontrol etmesine izin veriyordu. Dişi, eşininkiyle aynı olan ama karşı kolunda bulunan bir dermoire kazanırken, erkek . .. işte bağın asıl dayandığı yer orasıydı. Bağlanmış bir erkek, eşi olduğu sürece asla başka biriyle seks yapamazdı.

yaşadım. Birine bağlanmak büyük bir taahhüttü. Bir hayat bağlılığı ve ömrünün yüzlerce yıl sürdüğü göz önüne alındığında ...

"Hey," dedi Slake sessizce. "Yapmak zorunda değiliz. Fayle'le olan şeyin berbat olduğunu biliyorum ve senin yerinde olsaydım, bağ kelimesinin sözlüğüme girmesine izin vermezdim. Ama ben sadece düşünüyordum
."

"Hayır, istiyorum," diye ağzından kaçırdı Raze, çünkü bu fırsatın ellerinin arasından kayıp gitmesine izin verecekti. "Ben de istiyorum. Sadece iki erkek arasında bunun mümkün olup olmadığını bilmiyorum."

"Seks yapabiliriz ve sen benimle tanışmadan önce bunun da mümkün olmaması gerekiyordu. Deneyene kadar bilemeyiz."

Doğru. Ama bu çok büyük

bir adımdı. Büyükten de öte.

Ve bu hiç akıllıca değildi.

Raze hayatı boyunca Slake'i beklemişti ve artık ona sahip olduğuna göre gitmesine izin vermeyecekti.

Ayağa kalktı ve kendisine bu kadar çok şey vermiş olan muhteşem erkeğe elini uzattı. Slake'in eli onunkine dolandı ve birlikte yatak odasına doğru ilerlediler. Şortlarını çıkardılar ve nadir bir gariplik anında, birden fazla şekilde çıplak olarak birbirleriyle yüzleştiler.

"Bu nasıl çalışıyor?" Slake derin ve istekli bir sesle sordu ve Raze'in vücudu bunun doğru olduğunu söyleyen bir endorfin dalgasıyla karşılık verdi. Bununla ilgili her şey doğrudu.

"Bilmiyorum..." Aslında Raze biliyordu. İçgüdüleri ona bir sonraki adımda ne yapması gerektiğini söylüyordu ve hiç düşünmeden Slake'in her zaman komodinin üzerinde tuttuğu bıçağa uzandı.

"Gözlerin," diye nefes aldı Slake. "Saf altın gibiler. Tahrik olduğunda böyle olduklarını biliyorum ama bu ... . Vay canına." Raze ona doğru adım attı, böylece göğüs göğüse geldiler ve açıklayamadığı bir çaresizlikle Slake'in Slake onu içeri alana kadar dudaklarının kenarını yaladı.

Yatağa düştüklerinde, Raze bıçağın keskin kenarını göğsüne sapladı. Acı keskin ama geçiciydi, bir sonraki adımın beklentisiyle körelmişti.

"İçmen gerek," diye mırıldandı Slake'in ağzına karşı. "Şimdi."

Slake hiç tereddüt etmedi. Slake, Raze'in boynundan aşağıya doğru öpücükler kondurup köprücük kemiğini ısıtarak Raze'in zevkle hırlamasına neden olurken, onun uyarılmışlığının kokusu Raze'e kadar ulaştı ve kendi uyarılmışlığını bir kademe daha artırdı. Ama Slake'in ağzı açtığı kesiğın üzerine kapandığı an, aldığı zevk o kadar yoğunlaştı ki, bundan sağ çıkabileceğini sanmıyordu.

"Raze," diye fısıldadı Slake onun tenine karşı. "Kahretsin, tadın . . . güzel." Raze kayganlaştırıcıya uzanırken dilini kesiğın uzunluğu boyunca sürükledi.

"Şimdi," diye inledi Raze. "Şimdi senin içinde olmam gerek. Ama bunu yapmak zorundasın. İstekli olmalısın."

Slake kafası karışmış bir halde başını kaldırdı ama bir kalp atışı sonra bir eliyle Raze'in sertleşmiş sikine soğuk bir kayganlaştırıcı damlatırken diğer eliyle de taşaklarını okşuyordu. Tatlı, tatlı bir acı Raze'in kasıklarından yukarı doğru dalgalandı. Her zamanki gibi Slake'in dokunuşu sihirliydi. Raze'in ne istediğini ve nasıl istediğini, ne kadar sert, ne kadar hızlı, ne kadar derin olduğunu sezgisel olarak biliyordu ve Raze, bağlanma işe yararsa daha da uyumlu olacaklarını hayal edebiliyordu. Olasılıklar sonsuzdu ve neredeyse anlaşılmazdı.

Slake'in kollarındaki her kas, esnek teninin altında dalgalanırken, Raze'in vücudunda geziniyor, yolculuğın her santimini öpüyor ve yalıyordu. Raze'e bakarken kara gözleri ihtiyaçla parlıyordu ve Raze'in duygudan kabarmaması imkânsızdı. Slake'i vücudundaki her hücreyle seviyordu ve eğer bu bir bağ için yeterince iyi değilse, ne olduğunu bilmiyordu.

Slake yavaşça, nazikçe Raze'in ereksiyonuna geri döndü. Slake kendini tam olarak oturtup

hareket etmeye başladı, sıcak, sıkı kıcı her vuruşta sıkılıyordu.

Raze hançeri yatağın üzerinden kaldıracak aklı kendinde zor buldu. "Kendini kesmen gerek. Sağ bileğini. İçmem lazım."

Raze, Slake'in tereddüt edeceğini düşündüyse çok yanılmıştı. Slake tek ve yumuşak bir hareketle bıçağı bileğinden geçirdi ve Raze'in ağzına doğru tuttu.

Sıcak, ipeksi kan Raze'in diline damladı ve lanet olsun, bir elektrik prizine takılmış olabilirdi çünkü vücudu kıvılcımlanmaya ve karıncalanmaya başladı. Canlı bir kabloya dönüşmüş, Slake'e tahmin edemeyeceği bir şekilde bağlanmıştı. Umut bile edemezdi çünkü böyle bir duygunun var olduğunu bilmiyordu.

Orgazmın eşiğinde, parmaklarını Slake'inkilerle birleştirdi, Raze'in sağ eli Slake'in sol eliyle birleşti. Slake'in damarını çekerken, içlerinden bir akım geçti ve Raze, Slake'in hissettiği her şeyi hissetti. Şefkat, sıcaklık, saygı ve sevgi vardı. Pek çok yönden birbirlerine bağlıydılar ve bu çok ... doğrudu.

"Raze," diye soludu Slake. "Kahretsin, seni hissedebiliyorum." Raze'e doğru sallandı, tüm vücudu kontrol altına alınamayan bir seks ve tutku fırtınasına dönüştü.

Raze, Slake'in bileğini derin bir şekilde çekerken, coşku onu uçuşumun kenarına fırlattı. Başını geriye atıp Slake'e doğru eğildi ve onu o kadar sert bir şekilde öne doğru savurdu ki kendini duvara yaslamak zorunda kaldı. Raze'in başına alçı yağdı ama o bunu fark etmedi bile, tüm vücudunu saran orgazmın içinde kaybolmuştu.

Uzaktan, Raze içine pompalarken Slake'in bağırıldığını duydu. Sıcak, ıslak sıçramalar göğsüne, boynuna ve çenesine çarptı. Slake'in dölünün misk kokusu tenini kapladı ve Raze'i yeni zirvelere taşıdı.

Zamanın ve orgazmların izini kaybetti. Sonunda, belki bir ay sonra, eğer yorgunluğu bir gösterge ise, tam farkındalığa ulaştı ve kendini Slake'in üstünde buldu,

Sıcak, nemli tenleri onları birbirine yapıştırıyordu. Bir noktada Slake'i sırt üstü çevirdi, elleri birleşti, ağızları kilitlendi.

Slake yarı baygındı, Raze'e bakarken uykulu gözleri zar zor kırılıyordu. "Sanırım," diye nefes aldı, "öldüm."

"Öyle olduğumu biliyorum," diye inledi. Tanrım, tüm vücudu lastik gibi hissediyordu ve yine de yeni, garip bir enerji onu aşıladı. Slake, diye düşündü. Yeni enerji Slake'ti. Raze onu her yerde hissedebiliyordu. İçeride. Dışında. Kafasının içinde.

Şu anda Slake mutluydu. İçerik. Raze başına gelen en güzel şeye bakarken, Slake gülümsedi. "Mutlusun."

"Birbirimize bağlıyız."

Slake'in kolu sanki yarım ton ağırlığındaymış gibi onu kaldırdı. "Vay anasını," diye nefes aldı. "Bak."

Raze gözlerini odaklamakta zorlandı ve nihayet 20/20'ye geldiklerinde sırtıttı. Slake'in elinde siyah çizgiler belirmeye başlamış ve koluna yayılarak Raze'in çekmecesinin mükemmel bir kopyası haline gelmişti.

"Bu inanılmaz." Raze huşu içinde baktı. "Çok güzel."

Slake uzandı ve parmağını Raze'in boğazında gezdirdi. Derisi Slake'in parmak ucunda karıncalandı ve boynuna erotik bir cehennem ateşi gibi yayıldı. "Oluyor," diye mırıldandı. "Eş yüzüklerini alıyorsun. Az önce tarih yazdık."

Eğer enerjisi olsaydı Raze gülerdi. "Bunu ona söylediğimde Eidolon altına kaçırarak. Anomalilere bayılır."

"Seni seviyorum."

Bir tarafa yuvarlanan Raze parmaklarını birleştirdi ve Slake'i de yanına aldı. Dağınık ve terliydi, duş almaları gerekiyordu ama bunu bir dakika içinde yapabilirlerdi. Şu anda Raze'in tek istediği, sahip olabileceğini hiç düşünmediği tek şeyin tadını çıkarmaktı. Hiç söylemeyi düşünmediği bir şeyi söylemekti.

"Ben de seni seviyorum."

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

